

กฎหมายพื้นฐาน (Basic Law) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

Konrad
Adenauer
Stiftung

50 YEARS OF WORLDWIDE COOPERATION

กฎหมายพื้นฐาน
สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
Basic Law
for the Federal Republic of Germany

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

หอสมุดกฎหมายรัฐธรรมนูญ

อภินันทนาการจาก ดร.ปัญญา อุดชาชน
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

Basic Law
for the Federal Republic of Germany
Print version
As at: October 2010

Translated by:
Professor Christian Tomuschat and Professor David P. Currie
Translation revised by:
Professor Christian Tomuschat and
Professor Donald P. Kommers in cooperation with the Language
Service of the German Bundestag

ชื่อหนังสือ กฎหมายพื้นฐานสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
ปีที่พิมพ์ มิถุนายน 2555
จำนวนพิมพ์ 1,000 เล่ม
เจ้าของลิขสิทธิ์ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
อาคารบ้านเจ้าพระยารัตนาธิเบศร์
เลขที่ 326 ถนนจักรเพชร แขวงวังบูรพาภิรมย์
เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
โทรศัพท์ 0 2623 9600-9 โทรสาร 0 2623 9632
พิมพ์ที่ บริษัท พี. เพรส จำกัด
129 ซอยแยกซอยศิริพจน์ สวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
โทร. 0 2742 4754-5

ISBN : 978-974-7725-59-9

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 217 บัญญัติให้สำนักงาน ศาลรัฐธรรมนูญในฐานะหน่วยธุรการของศาลรัฐธรรมนูญ และมีพันธกิจที่สำคัญต่อการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่แก่ประธานศาลรัฐธรรมนูญและคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสนับสนุนกระบวนการพิจารณาคดี การศึกษาวิเคราะห์งานคดีและกฎหมายการศึกษาวิจัย และเผยแพร่กิจการงานของศาลรัฐธรรมนูญ พันธกิจของการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่แก่ประธานศาลรัฐธรรมนูญและคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งพันธกิจที่สำคัญประการหนึ่งของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ คือ การดำเนินการแสวงหาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศ การเผยแพร่ภาพลักษณ์ของศาลรัฐธรรมนูญในต่างประเทศ และการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางวิชาการและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

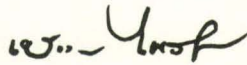
นับแต่ได้มีการก่อตั้งศาลรัฐธรรมนูญและสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลารวมกว่า 15 ปี มูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ ได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมและโครงการต่างๆ ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญภายใต้กรอบความร่วมมือในรูปแบบ “ภาคีความร่วมมือระหว่างองค์กร” (partner principle) ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวนี้เป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มพูนองค์ความรู้และการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญ อันสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ คือ การสนับสนุนการเสริมสร้างหลักนิติรัฐ โดยผ่านองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย

กฎหมายพื้นฐานแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (รัฐธรรมนูญ) ได้เริ่มมีผลบังคับใช้ครั้งแรกเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 1949 (พ.ศ. 2492) ซึ่งมีสาระสำคัญนอกเหนือจากการกำหนดภารกิจเรื่องการรวมเยอรมนีเป็นประเทศเดียวแล้ว ยังมุ่งตอบสนองต่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความมีเสถียรภาพในการกำหนดวิถีชีวิตด้วยตนเองอย่างเสรี กฎหมายพื้นฐานแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีโดยสมบูรณ์ อันประกอบด้วยบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน การรับรองเสรีภาพของปัจเจกชนชาวเยอรมัน และการปกครองระบอบประชาธิปไตยบนพื้นฐานของหลักนิติรัฐ ตลอดจนการพัฒนาหลักการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานเป็นการเฉพาะ โดยกำหนดให้สิทธิขั้นพื้นฐานมีผลเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับโดยตรง ซึ่งประชาชนสามารถร้องทุกข์ต่อศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้ และถือเป็นสาระสำคัญในการเสริมสร้างหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพตามกฎหมายให้ปรากฏเป็นรูปธรรมในปัจจุบัน

การจัดทำหนังสือกฎหมายพื้นฐานแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Basic Law) เป็นภาษาไทย — ภาษาอังกฤษ โดยการสนับสนุนของมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ จะเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มพูนความรู้ด้านกฎหมายและการเผยแพร่กฎหมายพื้นฐานของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีในวงการกฎหมายไทยมากยิ่งขึ้น ตลอดจนประโยชน์ในการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับกฎหมายพื้นฐานแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบกฎหมายมหาชนของประเทศไทยในอนาคต รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อการขยายเครือข่ายวิทยบริการของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญให้กระจายฐานความรู้สู่สาธารณชนออกไปได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น ตลอดจนเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของศาลรัฐธรรมนูญในด้านภารกิจการต่างประเทศในรูปแบบของการสร้างเสริมเครือข่ายพันธมิตรทางวิชาการ

ในท้ายที่สุดนี้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญขอขอบคุณในความร่วมมือ

ของมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ และผู้แทนมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ ประจำประเทศไทย นายเคลาส์ ปีเตอร์ ฮิลล์ (Clauspeter Hill) ที่ได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมและโครงการต่างๆ ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญด้วยดีตลอดมา อันเป็นส่วนสำคัญของการเสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการระหว่างองค์กรทั้งสองทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

นายเชาวนะ ไตรมาศ

เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

คำนำ

“กฎหมายพื้นฐาน” (Basic Law) หรือรัฐธรรมนูญถือเป็นเอกสารชิ้นสำคัญที่สุดที่สะท้อนภาพความเป็นประชาธิปไตยของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและจัดว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ให้เสรีภาพมากที่สุดเท่าที่ประเทศเยอรมนีเคยมีมา

กฎหมายพื้นฐานถือกำเนิดขึ้นเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2492 โดยสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐสภา (Parliamentary Council) ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับเลือกจากสภาแห่งมลรัฐต่างๆ ทั่วประเทศเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ และในปี พ.ศ. 2552 กฎหมายพื้นฐานของประเทศเยอรมนีจะมีอายุครบ 60 ปี เนื้อหาของกฎหมายพื้นฐานประกอบด้วยบทนำ สิทธิขั้นพื้นฐาน และส่วนที่ว่าด้วยการปกครองประเทศ โดยกำหนดระบบการปกครองและหลักการที่สำคัญของรัฐไว้อย่างชัดเจน

การที่รัฐธรรมนูญของประเทศเยอรมนีใช้ชื่อว่ากฎหมายพื้นฐานนั้นเป็นผลสืบเนื่องจากการที่ประเทศเยอรมนีถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่ใช้คำว่า “กฎหมายพื้นฐาน” ก็เพื่อเป็นการเน้นย้ำว่าข้อกำหนดในรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีลักษณะเป็นข้อกำหนดเพียงชั่วคราวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีการกำหนดไว้เป็นมาตราที่หนึ่งอย่างชัดเจนว่า รัฐธรรมนูญชั่วคราวฉบับนี้จะสิ้นสุดการมีผลบังคับใช้ทันทีที่ประเทศได้ให้ความเห็นชอบในการลงมติอย่างเสรี นับแต่ปี 2533 ที่ประเทศเยอรมนีตะวันออกกับเยอรมนีตะวันตกได้รวมกันเป็นประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีดังในปัจจุบัน กฎหมายพื้นฐานซึ่งร่างขึ้นมาเพื่อใช้เพียงชั่วคราวในตอนแรกนั้น

ได้กลายเป็นรากฐานที่สำคัญของโครงสร้างทางการเมืองแบบสังคมนิยม
ประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์

เมื่อครั้งที่สมาชิกสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐสภาได้ยกร่างกฎหมายพื้นฐานนี้
สมาชิกเหล่านั้นซึ่ง เปรียบเสมือนผู้ให้กำเนิดกฎหมายพื้นฐานนี้ต่างได้รับ
อิทธิพลจากประสบการณ์สมัยพรรคสังคมนิยมแห่งชาติหรือนาซีปกครอง
ประเทศ (National Socialism and Nazification) ชาวเยอรมันได้
เรียนรู้และนำเหตุการณ์ดังกล่าวมาใช้เป็นบทเรียน กล่าวคือมีการบัญญัติ
เรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานไว้ในตัวกฎหมายพื้นฐานซึ่งผูกมัดอำนาจรัฐในฐานะที่
เป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้โดยตรง ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์เป็นองค์กร
อิสระตามรัฐธรรมนูญ มีหน้าที่คุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนและ
ดำรงรักษาระบบการเมืองและการปกครองประเทศให้คงอยู่ต่อไป

ตลอดระยะเวลา 60 ปีที่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้ประกาศใช้
รัฐธรรมนูญมา ตัวกฎหมายพื้นฐานเองได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าเป็นแบบ
อย่างของรัฐธรรมนูญที่ประสบความสำเร็จ โดยที่ตัวเนื้อหาของกฎหมายส่วนใหญ่
ยังคงเดิม จะมีการแก้ไขก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

มูลนิธิคอนราต อาเดนาวร์ ได้ให้การสนับสนุนผลงานแปลและการ
จัดทำในรูปแบบภาษาไทย — ภาษาอังกฤษ เล่มนี้เพื่อเป็นการแบ่งปันเรื่อง
ราวความสำเร็จของกฎหมายพื้นฐานของประเทศเยอรมนีให้เป็นที่รับทราบ
ในหมู่ประชาชนชาวไทย

นายเคลาส์ ปีเตอร์ ฮิลล์

ผู้แทนมูลนิธิคอนราต อาเดนาวร์ประจำประเทศไทย

สารบัญ

คำนำ.....	iii
คำปรารภ.....	4
หมวดที่ 1 สิทธิพื้นฐาน.....	6
หมวดที่ 2 สหพันธรัฐ และมลรัฐ.....	32
หมวดที่ 3 สภาผู้แทนราษฎร.....	56
หมวดที่ 4 วุฒิสภา.....	68
หมวดที่ 4ก คณะกรรมาธิการร่วม.....	72
หมวดที่ 5 ประธานาธิบดีสหพันธรัฐ.....	74
หมวดที่ 6 รัฐบาลสหพันธรัฐ.....	82
หมวดที่ 7 อำนาจนิติบัญญัติของสหพันธรัฐ.....	90
หมวดที่ 8 การใช้กฎหมายสหพันธรัฐและ การบริหารจัดการสหพันธรัฐ.....	122
หมวดที่ 8ก งานร่วม (Joint Tasks).....	142
หมวดที่ 9 ฝ่ายตุลาการ.....	150
หมวดที่ 10 การเงิน.....	166
หมวดที่ 10ก ภาวะป้องกันประเทศ.....	200
หมวดที่ 11 บทเฉพาะกาลและบทบัญญัติสุดท้าย.....	216
ภาคผนวกแนบท้ายกฎหมายพื้นฐาน	
คัดมาจากรัฐธรรมนูญเยอรมัน ฉบับวันที่ 11 สิงหาคม 2462	
(รัฐธรรมนูญไวร์มาร์ - Weimar Constitution).....	260

Contents

Preface	i
Preamble	5
I. Basic Rights	14
II. The Federation and the <i>Länder</i>	33
III. The Bundestag	57
IV. The Bundesrat	68
IVa. The Joint Committee	73
V. The Federal President	75
VI. The Federal Government	83
VII. Federal Legislation and Legislative Procedures	90
VIII. The Execution of Federal Laws and the Federal Administration	122
VIIIa. Joint Tasks	143
IX. The Judiciary	151
X. Finance	167
Xa. State of Defence	201
XI. Transitional and Concluding Provisions	217
 Extracts from the German Constitution of 11 August 1919 (Weimar Constitution)	 261

กฎหมายพื้นฐาน
สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

Basic Law
for the Federal Republic of Germany

กฎหมายพื้นฐาน (รัฐธรรมนูญ)
แห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
23 พฤษภาคม พ.ศ. 2492

สภาร่างรัฐธรรมนูญ ในการประชุมโดยเปิดเผย ณ เมืองบอนน์
ริมฝั่งแม่น้ำไรน์ เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2492 รับรองว่า กฎหมาย
พื้นฐาน (รัฐธรรมนูญ) แห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีซึ่งสภาร่างรัฐธรรมนูญ
เห็นชอบเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2492 ได้รับสัตยาบันในสัปดาห์
ระหว่างวันที่ 16-22 พฤษภาคม พ.ศ. 2492 ด้วยคะแนนเสียงสองในสาม
ของรัฐสภาแห่งมลรัฐเยอรมันที่เข้าร่วมประชุม

โดยอาศัยอำนาจแห่งการนี้ ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในนามของ
สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ลงนามและประกาศใช้กฎหมายพื้นฐานนี้
และด้วยการนี้ กฎหมายพื้นฐานนี้จึงได้ประกาศในรัฐกิจจานุเบกษา
แห่งสหพันธ์รัฐ ฉบับกฎหมายตามมาตรา 145 (3) *

* คำประกาศข้างต้นได้ประกาศในรัฐกิจจานุเบกษาแห่งสหพันธ์รัฐ ฉบับที่ 1 ลงวันที่
23 พฤษภาคม พ.ศ. 2492

Basic Law
for the Federal Republic of Germany
23 May 1949

The Parliamentary Council, meeting in public session at Bonn am Rhein on 23 May 1949, confirmed that the Basic Law for the Federal Republic of Germany, which was adopted by the Parliamentary Council on 8 May 1949, was ratified in the week of 16 to 22 May 1949 by the parliaments of more than two thirds of the participating German *Länder*

By virtue of this fact the Parliamentary Council, represented by its Presidents, has signed and promulgated the Basic Law.

The Basic Law is hereby published in the Federal Law Gazette pursuant to paragraph (3) of Article 145.

คำปรารภ

โดยตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนต่อพระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมสันติภาพโลก ในฐานะหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกันของยุโรปที่รวมเป็นหนึ่งเดียว ประชาชนชาวเยอรมันจึงได้ยอมรับกฎหมายพื้นฐานฉบับนี้โดยการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญของตน

ชาวเยอรมันในมลรัฐบาเดิน-เวอเท็มเบอร์ก บาวาเรีย เบอรัลลิน แบรินเดนเบอร์ก เบรเมน แฮมบูร์ก เฮสเซ โลเวอร์แซกโซนี เมกเลินเบอร์ก-เวสเทิร์นโพเมอราเนีย นอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลีย ไรน์แลนด์-พาลาติเนต ชาร์แลนด์ แซกโซนี แซกโซนี-แอนฮัลท์ ชเลสวิก-โฮลสไตน์ และเทอริงเกีย ได้บรรลุถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความมีเสรีภาพของเยอรมนีในการกำหนดตนเองอย่างเสรี ดังนั้น กฎหมายพื้นฐานนี้จึงใช้บังคับกับชาวเยอรมันทั้งปวง

Preamble

Conscious of their responsibility before God and man,

Inspired by the determination to promote world peace as an equal partner in a united Europe, the German people, in the exercise of their constituent power, have adopted this Basic Law.

Germans in the *Länder* of Baden-Württemberg, Bavaria, Berlin, Brandenburg, Bremen, Hamburg, Hesse, Lower Saxony, Mecklenburg-Western Pomerania, North Rhine-Westphalia, Rhineland-Palatinate, Saarland, Saxony, Saxony-Anhalt, Schleswig-Holstein and Thuringia have achieved the unity and freedom of Germany in free self-determination. This Basic Law thus applies to the entire German people

หมวด 1

สิทธิพื้นฐาน

มาตรา 1 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(1) ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จะละเมิดมิได้ การเคารพและคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐทั้งหมด

(2) ดังนั้น ประชาชนชาวเยอรมันยอมรับให้สิทธิมนุษยชนที่ไม่อาจละเมิดและไม่อาจแบ่งแยกได้เป็นพื้นฐานของทุกชุมชน ของสันติภาพ และของความยุติธรรมในโลก

(3) สิทธิพื้นฐานต่อไปนี้ผูกพันฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ ในฐานะเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับโดยตรง

มาตรา 2 เสรีภาพส่วนบุคคล

(1) บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนอย่างอิสระตราบเท่าที่บุคคลนั้นไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นหรือล่วงละเมิดระบอบรัฐธรรมนูญหรือกฎแห่งศีลธรรม

(2) บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิในชีวิตและร่างกาย เสรีภาพของบุคคลจะละเมิดมิได้ การลิดรอนสิทธิเหล่านี้กระทำได้แต่โดยอาศัยกฎหมายเท่านั้น

มาตรา 3 ความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมาย

(1) บุคคลทุกคนย่อมเสมอภาคกันต่อหน้ากฎหมาย

(2) ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน รัฐพึงส่งเสริมการดำเนินการเพื่อให้ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง และพึงดำเนินการเพื่อขจัดความเสียเปรียบที่มีอยู่

I.

Basic Rights

Article 1

[Human dignity › Human rights › Legally binding force of basic rights]

(1) Human dignity shall be inviolable. To respect and protect it shall be the duty of all state authority.

(2) The German people therefore acknowledge inviolable and inalienable human rights as the basis of every community, of peace and of justice in the world.

(3) The following basic rights shall bind the legislature, the executive and the judiciary as directly applicable law.

Article 2

[Personal freedoms]

(1) Every person shall have the right to free development of his personality insofar as he does not violate the rights of others or offend against the constitutional order or the moral law.

(2) Every person shall have the right to life and physical integrity. Freedom of the person shall be inviolable. These rights may be interfered with only pursuant to a law.

Article 3

[Equality before the law]

(1) All persons shall be equal before the law.

(2) Men and women shall have equal rights. The state shall promote the actual implementation of equal rights for women and men and take steps to eliminate disadvantages that now exist.

(3) บุคคลไม่พึงได้รับการปฏิบัติที่ดีกว่าหรือด้อยกว่าเพราะเหตุแห่งเพศ ต้นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา ภูมิภาคและถิ่นกำเนิด ความเชื่อหรือความเห็นทางศาสนาหรือทางการเมือง บุคคลไม่พึงได้รับการปฏิบัติที่ด้อยกว่าเพราะเหตุแห่งความพิการ

มาตรา 4 เสรีภาพในศรัทธา สำนัก และความเชื่อ

(1) เสรีภาพในศรัทธาและสำนัก และเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือลัทธินิยมในทางปรัชญาจะละเมิดมิได้

(2) การปฏิบัติทางศาสนาโดยปราศจากการขัดขวางย่อมได้รับการรับรอง

(3) บุคคลไม่พึงถูกบังคับให้ฝืนสำนักของตนในการเข้ารับราชการทหารที่เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังอาวุธ ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 5 เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

(1) บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิอย่างเสรีในการแสดงความคิดเห็นและเผยแพร่ความคิดเห็นของตนโดยการพูด การเขียน และรูปภาพ และในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้ทั่วไปโดยปราศจากการขัดขวาง เสรีภาพของสื่อมวลชนและเสรีภาพในการเสนอข่าวสารด้วยการแพร่กระจายเสียงและภาพยนตร์ย่อมได้รับการรับรองโดยไม่มี การตรวจสอบแต่ประการใด

(2) การจำกัดสิทธิเหล่านี้กระทำได้โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายทั่วไปโดยบทบัญญัติที่มุ่งคุ้มครองเยาวชน และโดยการเคารพในสิทธิส่วนบุคคล

(3) ศิลปะและการศึกษากิจการวิจัย และการสอนย่อมเป็นไปโดยเสรี ทั้งนี้ เสรีภาพในการสอนไม่ทำให้บุคคลใดหลุดพ้นจากพันธะตามรัฐธรรมนูญ

(3) No person shall be favoured or disfavoured because of sex, parentage, race, language, homeland and origin, faith, or religious or political opinions. No person shall be disfavoured because of disability.

Article 4

[Freedom of faith and conscience]

(1) Freedom of faith and of conscience, and freedom to profess a religious or philosophical creed, shall be inviolable.

(2) The undisturbed practice of religion shall be guaranteed.

(3) No person shall be compelled against his conscience to render military service involving the use of arms. Details shall be regulated by a federal law.

Article 5

[Freedom of expression, arts and sciences]

(1) Every person shall have the right freely to express and disseminate his opinions in speech, writing and pictures, and to inform himself without hindrance from generally accessible sources. Freedom of the press and freedom of reporting by means of broadcasts and films shall be guaranteed. There shall be no censorship.

(2) These rights shall find their limits in the provisions of general laws, in provisions for the protection of young persons, and in the right to personal honour.

(3) Arts and sciences, research and teaching shall be free. The freedom of teaching shall not release any person from allegiance to the constitution.

มาตรา 6 การสมรสและครอบครัว บุตร

- (1) การสมรสและครอบครัวย่อมได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษจากรัฐ
- (2) การดูแลและเลี้ยงดูบุตรเป็นสิทธิตามธรรมชาติและเป็นหน้าที่หลักของบิดามารดา รัฐต้องสอดส่องดูแลให้บิดามารดาทำหน้าที่ของตน
- (3) เด็กอาจถูกแยกจากครอบครัวของตนโดยขัดต่อความประสงค์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้โดยกฎหมายเท่านั้น และเฉพาะในกรณีที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตน หรือในกรณีที่เด็กตกอยู่ในอันตรายด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง
- (4) มารดาทุกคนพึงมีสิทธิได้รับการคุ้มครองและดูแลจากชุมชน
- (5) บุตรนอกสมรสพึงมีกฎหมายบัญญัติให้มีโอกาสในการพัฒนาทางกายและจิตใจ และในการได้รับสถานะทางสังคมอย่างเท่าเทียมกับบุตรที่เกิดโดยการสมรส

มาตรา 7 การศึกษาในโรงเรียน

- (1) ระบบโรงเรียนทั้งหมดย่อมอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ
- (2) บิดามารดาและผู้ปกครองย่อมมีสิทธิตัดสินใจว่าบุตรของตนควรได้รับการสอนศาสนาหรือไม่
- (3) การสอนศาสนาต้องเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปกติในโรงเรียนของรัฐ ยกเว้นโรงเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาใด ทั้งนี้ การสอนศาสนาต้องดำเนินการตามหลักความเชื่อของชุมชนทางศาสนาที่เกี่ยวข้อง โดยไม่ทำให้สิทธิของรัฐในการกำกับดูแลเสื่อมเสียไป ครูไม่พึงถูกผูกพันให้ต้องสอนศาสนาโดยขัดต่อความประสงค์ของตน

Article 6

[Marriage > Family > Children]

(1) Marriage and the family shall enjoy the special protection of the state.

(2) The care and upbringing of children is the natural right of parents and a duty primarily incumbent upon them. The state shall watch over them in the performance of this duty.

(3) Children may be separated from their families against the will of their parents or guardians only pursuant to a law, and only if the parents or guardians fail in their duties or the children are otherwise in danger of serious neglect.

(4) Every mother shall be entitled to the protection and care of the community.

(5) Children born outside of marriage shall be provided by legislation with the same opportunities for physical and mental development and for their position in society as are enjoyed by those born within marriage.

Article 7

[School system]

(1) The entire school system shall be under the supervision of the state.

(2) Parents and guardians shall have the right to decide whether children shall receive religious instruction.

(3) Religious instruction shall form part of the regular curriculum in state schools, with the exception of non-denominational schools. Without prejudice to the state's right of supervision, religious instruction shall be given in accordance with the tenets of the religious community concerned. Teachers may not be obliged against their will to give religious instruction.

(4) สิทธิในการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนย่อมได้รับการรับรอง โรงเรียนเอกชนที่เป็นทางเลือกนอกเหนือจากโรงเรียนของรัฐต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐ และต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายของมลรัฐ การให้ความเห็นชอบดังกล่าวกระทำได้เมื่อโรงเรียนเอกชนมีเป้าหมายทางการศึกษา มีสิ่งอำนวยความสะดวก หรือมีการฝึกอบรมทางวิชาชีพแก่ครูผู้สอนไม่ด้อยไปกว่าโรงเรียนของรัฐ และเมื่อโรงเรียนดังกล่าวไม่สนับสนุนการแบ่งแยกนักเรียนตามฐานะของบิดามารดาของนักเรียนเหล่านั้น ทั้งนี้ ให้ระงับการให้ความเห็นชอบ หากฐานะทางเศรษฐกิจและฐานะทางกฎหมายของครูผู้สอนไม่ได้รับหลักประกันอย่างเพียงพอ

(5) โรงเรียนประถมเอกชนจะได้รับความเห็นชอบก็ต่อเมื่อหน่วยงานด้านการศึกษาเห็นว่าโรงเรียนดังกล่าวมีประโยชน์ด้านการเรียนการสอนในลักษณะพิเศษ หรือในกรณีที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองร้องขอ โรงเรียนดังกล่าวได้จัดตั้งขึ้นเป็นโรงเรียนทางศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือเชื่อมโยงหลายศาสนา หรือได้จัดตั้งขึ้นเป็นโรงเรียนที่อยู่บนพื้นฐานทางปรัชญาใดเป็นการเฉพาะ และไม่มีโรงเรียนประถมของรัฐในลักษณะเดียวกันตั้งอยู่ในเขตปกครอง (เทศบาล) นั้นๆ

(6) โรงเรียนเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กยังคงให้ยกเลิกต่อไป

มาตรา 8 เสรีภาพในการชุมนุม

(1) ชาวเยอรมันทุกคนย่อมมีสิทธิในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ โดยไม่ต้องบอกกล่าวหรือขออนุญาตล่วงหน้า

(2) ในกรณีที่เป็นการชุมนุมนอกสถานที่ สิทธินี้อาจถูกจำกัดได้โดยหรือตามกฎหมาย

(4) The right to establish private schools shall be guaranteed. Private schools that serve as alternatives to state schools shall require the approval of the state and shall be subject to the laws of the *Länder*. Such approval shall be given when private schools are not inferior to the state schools in terms of their educational aims, their facilities, or the professional training of their teaching staff, and when segregation of pupils according to the means of their parents will not be encouraged thereby. Approval shall be withheld if the economic and legal position of the teaching staff is not adequately assured.

(5) A private elementary school shall be approved only if the educational authority finds that it serves a special pedagogical interest or if, on the application of parents or guardians, it is to be established as a denominational or interdenominational school or as a school based on a particular philosophy and no state elementary school of that type exists in the municipality.

(6) Preparatory schools shall remain abolished.

Article 8

[Freedom of assembly]

(1) All Germans shall have the right to assemble peacefully and unarmed without prior notification or permission.

(2) In the case of outdoor assemblies, this right may be restricted by or pursuant to a law.

มาตรา 9 เสรีภาพในการสมาคม

(1) ชาวเยอรมันทุกคนย่อมมีสิทธิในการรวมตัวกันเป็นบริษัทหรือสมาคมอื่นใด

(2) ห้ามมิให้ตั้งสมาคมที่มีเป้าหมายหรือกิจกรรมที่ขัดต่อกฎหมายอาญา หรือที่มีการสั่งการโดยขัดต่อระบอบรัฐธรรมนูญหรือแนวคิดตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

(3) สิทธิในการก่อตั้งสมาคมเพื่อปกป้องและปรับปรุงสภาพการทำงานและสภาพทางเศรษฐกิจให้แก่ปัจเจกชนทุกคนและอาชีพหรือวิชาชีพ ทุกแขนงย่อมได้รับการรับรอง ข้อตกลงที่จำกัดสิทธินี้หรือที่จะทำให้สิทธินี้เสื่อมเสีย ย่อมไม่มีผลและเป็นโมฆะ มาตรการที่นำไปสู่การจำกัดสิทธินี้หรือที่จะทำให้สิทธินี้เสื่อมเสียย่อมเป็นมาตรการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ มาตรการตามมาตรา 12ก มาตรา 35 (2) และ (3) มาตรา 87ก (4) หรือ มาตรา 91 ไม่อาจนำมาใช้กับข้อพิพาทแรงงานที่สมาคมเข้าไปเกี่ยวข้อง ตามความหมายของประโยคแรกของวรรคนี้เพื่อปกป้องและปรับปรุงสภาพการทำงานและสภาพทางเศรษฐกิจ

มาตรา 10 สิทธิส่วนบุคคลในการติดต่อทางจดหมาย ไปรษณีย์ และโทรคมนาคม

(1) สิทธิส่วนบุคคลในการติดต่อทางจดหมาย ไปรษณีย์ และโทรคมนาคมจะละเมิดมิได้

(2) การจำกัดสิทธิดังกล่าวจะกระทำได้ก็แต่โดยกฎหมายเท่านั้น ในกรณีที่การจำกัดสิทธิกระทำเพื่อคุ้มครองระเบียบพื้นฐานของประชาธิปไตยเสรี หรือเพื่อคุ้มครองความคงอยู่หรือความมั่นคงของสหพันธรัฐหรือมลรัฐ กฎหมายอาจบัญญัติให้บุคคลที่ได้รับผลกระทบไม่จำเป็นต้องได้รับแจ้งถึงการจำกัดนั้น และอาจบัญญัติให้การทบทวนการจำกัดสิทธิดังกล่าวดำเนินการโดยหน่วยงานหลักและหน่วยงานเสริมที่ตั้งโดยฝ่ายนิติบัญญัติแทนการใช้สิทธิทางศาลได้

Article 9

[Freedom of association]

(1) All Germans shall have the right to form corporations and other associations.

(2) Associations whose aims or activities contravene the criminal laws, or that are directed against the constitutional order or the concept of international understanding, shall be prohibited.

(3) The right to form associations to safeguard and improve working and economic conditions shall be guaranteed to every individual and to every occupation or profession. Agreements that restrict or seek to impair this right shall be null and void; measures directed to this end shall be unlawful. Measures taken pursuant to Article 12a, to paragraphs (2) and (3) of Article 35, to paragraph (4) of Article 87a, or to Article 91 may not be directed against industrial disputes engaged in by associations within the meaning of the first sentence of this paragraph in order to safeguard and improve working and economic conditions.

Article 10

[Privacy of correspondence, posts and telecommunications]

(1) The privacy of correspondence, posts and telecommunications shall be inviolable.

(2) Restrictions may be ordered only pursuant to a law. If the restriction serves to protect the free democratic basic order or the existence or security of the Federation or of a *Land*, the law may provide that the person affected shall not be informed of the restriction and that recourse to the courts shall be replaced by a review of the case by agencies and auxiliary agencies appointed by the legislature.

มาตรา 11 เสรีภาพในการเคลื่อนที่

(1) ชาวเยอรมันทุกคนย่อมมีสิทธิในการเคลื่อนที่อย่างเสรีภายในอาณาเขตแห่งสหพันธรัฐ

(2) การจำกัดสิทธินี้กระทำได้ก็แต่โดยและตามกฎหมาย เฉพาะในกรณีที่ขาดวิธีการสนับสนุนอย่างเพียงพออันจะก่อให้เกิดภาวะบางประการต่อชุมชน หรือในกรณีที่จำเป็นต้องจำกัดเพื่อป้องกันอันตรายอันใกล้จะถึงการดำรงอยู่ของสหพันธรัฐหรือมลรัฐ หรือต่อระเบียบพื้นฐานของประชาธิปไตยเสรีของสหพันธรัฐหรือมลรัฐ เพื่อต่อสู้กับภัยที่เกิดจากโรคติดต่อเพื่อรับมือกับอุบัติเหตุหรือภัยธรรมชาติที่รุนแรง เพื่อคุ้มครองเยาวชนจากการถูกละเลยอย่างร้ายแรง หรือเพื่อป้องกันอาชญากรรม

มาตรา 12 เสรีภาพในการประกอบอาชีพ ข้อห้ามการบังคับใช้แรงงาน

(1) ชาวเยอรมันทุกคนย่อมมีสิทธิอย่างเสรีในการเลือกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของตน ตลอดจนสถานที่ทำงานและสถานที่ฝึกอบรมของตน แต่การปฏิบัติงานในอาชีพหรือวิชาชีพนั้นอาจอยู่ภายใต้การควบคุมโดยหรือตามกฎหมาย

(2) บุคคลไม่พึงถูกกำหนดให้ทำงานประเภทใดโดยเฉพาะยกเว้นภายในกรอบของหน้าที่ตามประเพณีในการให้บริการชุมชน ซึ่งใช้บังคับกับบุคคลเป็นการทั่วไปและอย่างเท่าเทียมกัน

(3) การบังคับใช้แรงงาน อาจกระทำได้กับบุคคลที่ถูกลดรอนเสรีภาพของตนโดยคำพิพากษาของศาล

มาตรา 12ก การบังคับให้รับราชการทหารหรือการทำหน้าที่อื่น

(1) ชายอายุครบสิบแปดปี อาจถูกกำหนดให้ทำงานในกองทัพ ในตำรวจตระเวนชายแดนของสหพันธรัฐ หรือในองค์กรป้องกันประเทศฝ่ายพลเรือน

Article 11

[Freedom of movement]

(1) All Germans shall have the right to move freely throughout the federal territory.

(2) This right may be restricted only by or pursuant to a law, and only in cases in which the absence of adequate means of support would result in a particular burden for the community, or in which such restriction is necessary to avert an imminent danger to the existence or the free democratic basic order of the Federation or of a *Land*, to combat the danger of an epidemic, to respond to a grave accident or natural disaster, to protect young persons from serious neglect, or to prevent crime.

Article 12

[Occupational freedom]

(1) All Germans shall have the right freely to choose their occupation or profession, their place of work and their place of training. The practice of an occupation or profession may be regulated by or pursuant to a law.

(2) No person may be required to perform work of a particular kind except within the framework of a traditional duty of community service that applies generally and equally to all.

(3) Forced labour may be imposed only on persons deprived of their liberty by the judgment of a court.

Article 12a

[Compulsory military and alternative civilian service]

(1) Men who have attained the age of eighteen may be required to serve in the Armed Forces, in the Federal Border Police, or in a civil defence organisation.

(2) บุคคลใดปฏิเสธที่จะรับราชการทหารซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้กำลังอาวุธเนื่องจากเหตุผลด้านจิตสำนึกอาจถูกกำหนดให้ทำงานอื่นแทน โดยระยะเวลาของการทำงานอื่นต้องไม่เกินระยะเวลาสำหรับการรับราชการทหาร ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวต้องไม่รบกวนเสรีภาพในการตัดสินใจตามจิตสำนึก และต้องบัญญัติถึงความเป็นไปได้ในการเลือกทำงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับหน่วยใดของกองทัพหรือของตำรวจตระเวนชายแดนของสหพันธรัฐ

(3) บุคคลที่ต้องบังคับให้รับราชการทหารแต่ไม่ได้รับการเรียกตัวให้ปฏิบัติหน้าที่ตาม (1) หรือ (2) ของมาตรานี้ ในยามที่การประกาศภาวะป้องกันประเทศยังคงมีผลอยู่ อาจถูกมอบหมายโดยหรือตามกฎหมายให้ทำงานเกี่ยวกับกิจการพลเรือนเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันประเทศ ซึ่งรวมถึงการป้องกันพลเรือน ทั้งนี้ บุคคลอาจถูกมอบหมายให้ทำงานราชการเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่งานของตำรวจหรืองานรัฐกิจด้านอธิปไตยอื่นใดเท่าที่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้โดยบุคคลที่รับราชการ งานที่ระบุไว้ในประโยคแรกของวรรคนี้อาจรวมถึงการทำงานภายในกองทัพ ได้แก่ การจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ทางทหาร หรือการทำงานกับหน่วยงานราชการอื่น ทั้งนี้ การมอบหมายให้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาและให้บริการแก่พลเรือนจะอนุญาตให้กระทำได้ต่อเมื่อเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานหรือเพื่อรับประกันความปลอดภัยของพลเรือนเหล่านั้นเท่านั้น

(4) ในระหว่างการประกาศภาวะป้องกันประเทศ หากปรากฏว่าความต้องการพลเรือนเพื่อทำงานในระบบบริการสุขภาพแก่พลเรือนหรือในโรงพยาบาลทหารประจำการไม่อาจได้มาด้วยความสมัครใจ อาจมีการเรียกสตรีที่มีอายุระหว่างสิบแปดปีถึงห้าสิบห้าปีมาทำงานดังกล่าวโดยหรือตามกฎหมาย แต่ไม่ว่าโดยพฤติการณ์ใด บุคคลเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังอาวุธ

(2) Any person who, on grounds of conscience, refuses to render military service involving the use of arms may be required to perform alternative service. The duration of alternative service shall not exceed that of military service. Details shall be regulated by a law, which shall not interfere with the freedom to make a decision in accordance with the dictates of conscience, and which shall also provide for the possibility of alternative service not connected with units of the Armed Forces or of the Federal Border Police.

(3) Persons liable to compulsory military service who are not called upon to render service pursuant to paragraph (1) or (2) of this Article may, when a state of defence is in effect, be assigned by or pursuant to a law to employment involving civilian services for defence purposes, including the protection of the civilian population; they may be assigned to public employment only for the purpose of discharging police functions or such other sovereign functions of public administration as can be discharged only by persons employed in the public service. The employment contemplated by the first sentence of this paragraph may include services within the Armed Forces, in the provision of military supplies, or with public administrative authorities; assignments to employment connected with supplying and servicing the civilian population shall be permissible only to meet their basic requirements or to guarantee their safety.

(4) If, during a state of defence, the need for civilian services in the civilian health system or in stationary military hospitals cannot be met on a voluntary basis, women between the age of eighteen and fifty-five may be called upon to render such services by or pursuant to a law. Under no circumstances may they be required to render service involving the use of arms.

(5) ก่อนมีการประกาศภาวะป้องกันประเทศ การมอบหมายงานตาม (3) ของมาตรานี้อาจทำได้เฉพาะในกรณีที่มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรา 80ก (1) การเตรียมการเพื่อทำงานตาม (3) ของมาตรานี้ ซึ่งต้องการความรู้ หรือทักษะพิเศษอาจมีการกำหนดให้เข้ารับการฝึกอบรม ในหลักสูตรต่างๆ โดยหรือตามกฎหมาย ในกรณีนี้ ไม่ให้นำประโยคแรกของวรรคนี้มาใช้บังคับ

(6) ในระหว่างมีการประกาศภาวะป้องกันประเทศ หากปรากฏว่า ความต้องการบุคลากรทำงานในด้านที่ระบุไว้ในประโยคที่ 2 ของ (3) ของมาตรานี้ไม่อาจได้มาด้วยความสมัครใจ สิทธิของพลเมืองเยอรมันที่จะละทิ้งอาชีพ หรือสถานที่ทำกินของตนอาจถูกจำกัดได้โดยหรือตามกฎหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ก่อนการประกาศภาวะป้องกันประเทศ ให้นำประโยคแรกของ (5) ของมาตรานี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 13 การไม่รุกรานในเคหสถาน

(1) เคหสถานไม่อาจรุกรานได้

(2) การค้นเคหสถานทำได้โดยได้รับอนุญาตจากผู้พิพากษาเท่านั้น หรือในกรณีที่เวลาเป็นสาระสำคัญ โดยได้รับอนุญาตจากหน่วยงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด และต้องดำเนินการค้นตามวิธีการที่กำหนดในกฎหมายเท่านั้น

(3) หากมีข้อเท็จจริงบางประการทำให้เกิดข้อสงสัยว่าบุคคลได้ก่ออาชญากรรมร้ายแรงตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ อาจใช้วิธีการทางเทคนิคของการดักฟังเสียงในเคหสถานที่คาดว่าผู้ต้องสงสัยพักอาศัยอยู่ ได้ตามคำสั่งศาลเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินคดี ภายได้เงื่อนไขว่าการใช้วิธีการอื่นในการสอบสวนเรื่องนี้ น่าจะเป็นวิธีที่ยากลำบากหรือไม่ก่อให้เกิดผลดีเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ทั้งนี้ การอนุญาตให้ดำเนินการดังกล่าวต้องมีระยะเวลาจำกัด และคำสั่งที่ให้ดำเนินการดังกล่าวต้องออกโดยองค์คณะผู้พิพากษาจำนวนสามคน ในกรณีที่เวลาเป็นสาระสำคัญ คำสั่งนั้นอาจออกโดยผู้พิพากษาเพียงคนเดียวก็ได้

(5) Prior to the existence of a state of defence, assignments under paragraph (3) of this Article may be made only if the requirements of paragraph (1) of Article 80a are met. In preparation for the provision of services under paragraph (3) of this Article that demand special knowledge or skills, participation in training courses may be required by or pursuant to a law. In this case the first sentence of this paragraph shall not apply.

(6) If, during a state of defence, the need for workers in the areas specified in the second sentence of paragraph (3) of this Article cannot be met on a voluntary basis, the right of German citizens to abandon their occupation or place of employment may be restricted by or pursuant to a law in order to meet this need. Prior to the existence of a state of defence, the first sentence of paragraph (5) of this Article shall apply *mutatis mutandis*.

Article 13

[Inviolability of the home]

(1) The home is inviolable.

(2) Searches may be authorised only by a judge or, when time is of the essence, by other authorities designated by the laws, and may be carried out only in the manner therein prescribed.

(3) If particular facts justify the suspicion that any person has committed an especially serious crime specifically defined by a law, technical means of acoustical surveillance of any home in which the suspect is supposedly staying may be employed pursuant to judicial order for the purpose of prosecuting the offence, provided that alternative methods of investigating the matter would be disproportionately difficult or unproductive. The authorisation shall be for a limited time. The order shall be issued by a panel composed of three judges. When time is of the essence, it may also be issued by a single judge.

(4) เพื่อป้องกันอันตรายอย่างรุนแรงและรวดเร็วที่อาจมีต่อความปลอดภัยสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภัยอันตรายต่อชีวิตหรือต่อสาธารณชน อาจใช้วิธีการทางเทคนิคของการสอดแนมในเคสสถานได้ตามคำสั่งศาลเท่านั้น และในกรณีที่เวลาเป็นสาระสำคัญ การสั่งให้ใช้มาตรการดังกล่าวอาจทำได้โดยหน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้ แต่จะต้องมีคำพิพากษาของศาลภายหลังจากนั้นโดยไม่ชักช้า

(5) หากวิธีการทางเทคนิคจะนำมาใช้เพียงเพื่อคุ้มครองบุคคลที่เข้าไปเตรียมกำลังอย่างเป็นทางการในเคสสถานเท่านั้น การสั่งใช้มาตรการดังกล่าวอาจทำได้โดยหน่วยงานที่กฎหมายกำหนด ข้อมูลที่ได้จากมาตรการดังกล่าวอาจนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของการดำเนินคดีอาญาหรือเพื่อป้องกันอันตรายเท่านั้น และเฉพาะในกรณีที่ผู้พิพากษาได้วินิจฉัยมาก่อนแล้วว่ามาตรการนั้นชอบด้วยกฎหมาย ในกรณีที่เวลาเป็นสาระสำคัญ ต้องมีคำพิพากษาของศาลภายหลังจากนั้นโดยไม่ชักช้า

(6) รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นประจำทุกปีเกี่ยวกับการใช้วิธีการทางเทคนิคตาม (3) และ (4) ของมาตรานี้ เฉพาะที่อยู่ภายในเขตอำนาจของสหพันธรัฐ และตาม (5) ของมาตรานี้ เฉพาะในกรณีที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากศาล ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการที่ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่ควบคุมในทางรัฐสภาเกี่ยวกับรายงานดังกล่าว และให้มลรัฐจัดให้มีการควบคุมในทางรัฐสภาในทำนองเดียวกันด้วย

(7) การแทรกแซงและการจำกัดสิทธิในเคสสถานให้กระทำเฉพาะเพื่อป้องกันอันตรายต่อสาธารณชนหรือต่อชีวิตของปัจเจกบุคคล หรือเมื่อเผชิญกับภัยร้ายแรงและรวดเร็วที่มีต่อความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อบรรเทาปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย เพื่อต่อสู้กับภัยจากโรคติดต่อ หรือเพื่อคุ้มครองเยาวชนที่มีความเสี่ยง

(4) To avert acute dangers to public safety, especially dangers to life or to the public, technical means of surveillance of the home may be employed only pursuant to judicial order. When time is of the essence, such measures may also be ordered by other authorities designated by a law; a judicial decision shall subsequently be obtained without delay.

(5) If technical means are contemplated solely for the protection of persons officially deployed in a home, the measure may be ordered by an authority designated by a law. The information thereby obtained may be otherwise used only for purposes of criminal prosecution or to avert danger and only if the legality of the measure has been previously determined by a judge; when time is of the essence, a judicial decision shall subsequently be obtained without delay.

(6) The Federal Government shall report to the Bundestag annually as to the employment of technical means pursuant to paragraph (3) and, within the jurisdiction of the Federation, pursuant to paragraph (4) and, insofar as judicial approval is required, pursuant to paragraph (5) of this Article. A panel elected by the Bundestag shall exercise parliamentary oversight on the basis of this report. A comparable parliamentary oversight shall be afforded by the *Länder*.

(7) Interferences and restrictions shall otherwise only be permissible to avert a danger to the public or to the life of an individual, or, pursuant to a law, to confront an acute danger to public safety and order, in particular to relieve a housing shortage, to combat the danger of an epidemic, or to protect young persons at risk

มาตรา 14 ทรัพย์สิน มรดก การเวนคืน

(1) ทรัพย์สินและสิทธิในมรดกย่อมได้รับการรับรอง ทั้งนี้ โดยมีเนื้อหาและข้อจำกัดตามที่กฎหมายบัญญัติ

(2) ทรัพย์สินย่อมก่อให้เกิดข้อผูกพัน การใช้ทรัพย์สินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะด้วย

(3) การเวนคืนทรัพย์สินจะกระทำได้เฉพาะเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยหรือตามกฎหมายซึ่งกำหนดลักษณะและขอบเขตของการชดเชยค่าทดแทน ค่าทดแทนนั้นให้กำหนดโดยคำนึงถึงความสมดุลอย่างเป็นธรรมระหว่างประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของผู้ได้รับผลกระทบจากการถูกเวนคืน ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับจำนวนเงินค่าทดแทน ให้อาศัยการเยียวยาทางศาลตามปกติ

มาตรา 15 การตกเป็นของสังคม

เพื่อวัตถุประสงค์ในทางสังคม ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และวิธีการผลิต อาจถูกโอนมาเป็นของรัฐหรือของรัฐวิสาหกิจรูปแบบอื่นโดยกฎหมายที่กำหนดลักษณะและขอบเขตของการชดเชยค่าทดแทนไว้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าทดแทน ให้นำประโยคที่สามและประโยคที่สี่ของมาตรา 14 (3) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 16 ความเป็นพลเมือง การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

(1) ชาวเยอรมันไม่พึงถูกเพิกถอนจากความเป็นพลเมืองของตน ความเป็นพลเมืองจะสิ้นสุดลงตามกฎหมายเท่านั้น และสิ้นสุดลงโดยขาดต่อเจตจำนงของบุคคลที่ได้รับผลกระทบได้แต่เฉพาะเมื่อไม่ทำให้บุคคลนั้นตกเป็นบุคคลไร้รัฐ

(2) ชาวเยอรมันไม่พึงถูกส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนไปยังต่างประเทศ กฎหมายอาจกำหนดเป็นอย่างอื่น ในกรณีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนไปยังประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปหรือไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติตามหลักนิติธรรม

Article 14**[Property › Inheritance › Expropriation]**

(1) Property and the right of inheritance shall be guaranteed. Their content and limits shall be defined by the laws.

(2) Property entails obligations. Its use shall also serve the public good.

(3) Expropriation shall only be permissible for the public good. It may only be ordered by or pursuant to a law that determines the nature and extent of compensation. Such compensation shall be determined by establishing an equitable balance between the public interest and the interests of those affected. In case of dispute concerning the amount of compensation, recourse may be had to the ordinary courts.

Article 15**[Socialisation]**

Land, natural resources and means of production may for the purpose of socialisation be transferred to public ownership or other forms of public enterprise by a law that determines the nature and extent of compensation. With respect to such compensation the third and fourth sentences of paragraph (3) of Article 14 shall apply *mutatis mutandis*.

Article 16**[Citizenship › Extradition]**

(1) No German may be deprived of his citizenship. Citizenship may be lost only pursuant to a law, and against the will of the person affected only if he does not become stateless as a result.

(2) No German may be extradited to a foreign country. The law may provide otherwise for extraditions to a member state of the European Union or to an international court, provided that the rule of law is observed.

มาตรา 16ก สิทธิในการลี้ภัย

(1) บุคคลที่ถูกดำเนินคดีทางการเมืองย่อมมีสิทธิในการลี้ภัย

(2) บุคคลที่เข้าสู่อาณาเขตของสหพันธรัฐจากรัฐสมาชิกของประชาคมยุโรปหรือจากรัฐที่สามซึ่งมีการรับรองการบังคับใช้อนุสัญญาเกี่ยวกับสถานะของผู้ลี้ภัยและอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐานไม่อาจอ้างสิทธิตาม (1) ของมาตรานี้ได้ รัฐนอกประชาคมยุโรปที่จะอยู่ในบังคับของหลักเกณฑ์ในประโยคแรกของวรรคนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎหมายที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา ทั้งนี้ หากเป็นกรณีตามที่ระบุไว้ในประโยคแรกของวรรคนี้ การใช้มาตรการเพื่อยกเลิกการพักอาศัยของผู้ลี้ภัยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงข้อโต้แย้งทางกฎหมายที่อาจมีขึ้นเพื่อโต้แย้งมาตรการนั้น

(3) กฎหมายที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาอาจกำหนดให้รัฐที่จะอยู่ภายใต้กฎหมายนั้น ต้องเป็นรัฐที่มีความแน่ชัดทั้งในแง่กฎหมายแนวปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมาย และสภาพการณ์ทั่วไปทางการเมืองของรัฐนั้นว่า ไม่มีการดำรงอยู่ของการฟ้องร้องดำเนินคดีทางการเมือง หรือการลงโทษหรือการปฏิบัติที่ไร่มนุษยธรรมหรือลดเกียรติของบุคคล ทั้งนี้ ให้สันนิษฐานว่าชาวต่างชาติจากรัฐดังกล่าวไม่ได้ถูกดำเนินคดี เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะแสดงหลักฐานอันมีมูลในทางตรงข้ามกับข้อสันนิษฐานนั้นว่าตนถูกดำเนินคดีด้วยมูลเหตุทางการเมือง

(4) ในกรณีตามที่ระบุไว้ใน (3) ของมาตรานี้ และในกรณีอื่นใดที่ไม่มีมูลอย่างชัดแจ้งหรือน่าจะไม่มีมูลอย่างชัดแจ้ง ศาลอาจจะรับการดำเนินมาตรการเพื่อยกเลิกการพักอาศัยของผู้ลี้ภัย เฉพาะในกรณีที่มีข้อสงสัยอย่างหนักแน่นเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของมาตรการนั้น ศาลอาจถูกจำกัดขอบเขตการทบทวน และการคัดค้านที่ล่าช้าเกินไปอาจไม่ได้รับการพิจารณา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

Article 16a**[Right of asylum]**

(1) Persons persecuted on political grounds shall have the right of asylum.

(2) Paragraph (1) of this Article may not be invoked by a person who enters the federal territory from a member state of the European Communities or from another third state in which application of the Convention Relating to the Status of Refugees and of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms is assured. The states outside the European Communities to which the criteria of the first sentence of this paragraph apply shall be specified by a law requiring the consent of the Bundesrat. In the cases specified in the first sentence of this paragraph, measures to terminate an applicant's stay may be implemented without regard to any legal challenge that may have been instituted against them.

(3) By a law requiring the consent of the Bundesrat, states may be specified in which, on the basis of their laws, enforcement practices and general political conditions, it can be safely concluded that neither political persecution nor inhuman or degrading punishment or treatment exists. It shall be presumed that a foreigner from such a state is not persecuted, unless he presents evidence justifying the conclusion that, contrary to this presumption, he is persecuted on political grounds.

(4) In the cases specified by paragraph (3) of this Article and in other cases that are plainly unfounded or considered to be plainly unfounded, the implementation of measures to terminate an applicant's stay may be suspended by a court only if serious doubts exist as to their legality; the scope of review may be limited, and tardy objections may be disregarded. Details shall be determined by a law.

(5) ความใน (1) ถึง (4) ของมาตรานี้ ไม่เป็นการขัดขวางการทําข้อตกลงระหว่างประเทศของรัฐสมาชิกในประชาคมยุโรปที่ทําขึ้นระหว่างกันหรือที่ทํากับรัฐที่สามซึ่งยอมรับหลักการของเขตอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับคำร้องขอลี้ภัย รวมทั้งยอมรับคำตัดสินเกี่ยวกับการลี้ภัยตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพันธกรณีที่เกิดจากอนุสัญญาเกี่ยวกับสถานะของผู้ลี้ภัย และอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐานที่มีหลักประกันการบังคับใช้ในรัฐภาคีอนุสัญญานั้น

มาตรา 17 สิทธิในการร้องทุกข์

บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิโดยตนเองหรือโดยร่วมกับบุคคลอื่นในการยื่นคำร้องขอหรือคำร้องทุกข์เป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่และต่อฝ่ายนิติบัญญัติ

มาตรา 17ก การจำกัดสิทธิพื้นฐานบางประการโดยกฎหมายเกี่ยวกับงานป้องกันประเทศและงานอื่น

(1) กฎหมายเกี่ยวกับการรับราชการทหารและการทำงานอื่น อาจบัญญัติให้มีการจำกัดสิทธิพื้นฐานของสมาชิกในกองทัพและสมาชิกในงานอื่นในระหว่างระยะเวลาของการรับราชการทหารหรือทำงานอื่น ได้แก่ สิทธิในการเผยแพร่และแสดงความคิดเห็นของตนอย่างอิสระโดยการพูด การเขียน และรูปภาพ (ประโยคแรกของมาตรา 5 (1)) สิทธิในการชุมนุม (มาตรา 8) และสิทธิในการร้องทุกข์ (มาตรา 17) ทั้งนี้ โดยต้องยอมให้มีการยื่นคำร้องขอหรือคำร้องทุกข์ร่วมกับผู้อื่นได้

(2) กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันประเทศ รวมถึงการคุ้มครองพลเรือน อาจบัญญัติให้มีการจำกัดสิทธิพื้นฐานว่าด้วยเสรีภาพในการเคลื่อนที่ (มาตรา 11) และการไม่รุกรานในเคหสถาน (มาตรา 13)

(5) Paragraphs (1) to (4) of this Article shall not preclude the conclusion of international agreements of member states of the European Communities with each other or with those third states which, with due regard for the obligations arising from the Convention Relating to the Status of Refugees and the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, whose enforcement must be assured in the contracting states, adopt rules conferring jurisdiction to decide on applications for asylum, including the reciprocal recognition of asylum decisions.

Article 17

[Right of petition]

Every person shall have the right individually or jointly with others to address written requests or complaints to competent authorities and to the legislature.

Article 17a

[Restriction of basic rights in specific instances]

(1) Laws regarding military and alternative service may provide that the basic right of members of the Armed Forces and of alternative service freely to express and disseminate their opinions in speech, writing and pictures (first clause of paragraph (1) of Article 5), the basic right of assembly (Article 8), and the right of petition (Article 17) insofar as it permits the submission of requests or complaints jointly with others, be restricted during their period of military or alternative service.

(2) Laws regarding defence, including protection of the civilian population, may provide for restriction of the basic rights of freedom of movement (Article 11) and inviolability of the home (Article 13).

มาตรา 18 การสูญเสียสิทธิพื้นฐาน

ผู้ใดใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในทางที่ผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสรีภาพของสื่อมวลชน (มาตรา 5 (1)) เสรีภาพในการสอน (มาตรา 5 (3)) เสรีภาพในการชุมนุม (มาตรา 8) เสรีภาพในการสมาคม (มาตรา 9) สิทธิส่วนบุคคลในการติดต่อทางจดหมาย ไปรษณีย์ และโทรคมนาคม (มาตรา 10) สิทธิในทรัพย์สิน (มาตรา 14) หรือสิทธิในการลี้ภัย (มาตรา 16ก) เพื่อต่อต้านระบอบพื้นฐานเสรีประชาธิปไตย ต้องสูญเสียสิทธิพื้นฐานเหล่านั้น ทั้งนี้ ให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐเป็นผู้ประกาศการสูญเสียสิทธิและขอบเขตแห่งการสูญเสียสิทธินั้น

มาตรา 19 การจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐาน

(1) ในกรณีที่การจำกัดสิทธิพื้นฐานกระทำได้โดยกฎหมายภายใต้กฎหมายพื้นฐานนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่ใช้บังคับเฉพาะแก่กรณีใดกรณีหนึ่งเท่านั้น และต้องระบุสิทธิพื้นฐานที่ถูกจำกัดรวมทั้งบทบัญญัติที่กำหนดถึงสิทธินั้น

(2) ไม่ว่าในกรณีใด การจำกัดสิทธิพื้นฐานจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิพื้นฐานนั้นมิได้

(3) ให้สิทธิพื้นฐานใช้บังคับกับบุคคลสมมติด้วย เท่าที่สภาพแห่งสิทธิพื้นฐานนั้นจะใช้บังคับได้

(4) หากสิทธิของบุคคลใดถูกล่วงละเมิดโดยหน่วยงานของรัฐ บุคคลนั้นจะใช้สิทธิทางศาลเยียวยาได้

ในกรณีที่ไม่มีกำหนดเขตอำนาจของศาลใดโดยเฉพาะ ให้ใช้สิทธิต่อศาลยุติธรรม ทั้งนี้บทบัญญัติตามวรรคนี้ ย่อมไม่กระทบต่อบทบัญญัติในประโยคที่สองของมาตรา 10 (2)

Article 18

[Forfeiture of basic rights]

Whoever abuses the freedom of expression, in particular the freedom of the press (paragraph (1) of Article 5), the freedom of teaching (paragraph (3) of Article 5), the freedom of assembly (Article 8), the freedom of association (Article 9), the privacy of correspondence, posts and telecommunications (Article 10), the rights of property (Article 14), or the right of asylum (Article 16a) in order to combat the free democratic basic order shall forfeit these basic rights. This forfeiture and its extent shall be declared by the Federal Constitutional Court.

Article 19

[Restriction of basic rights › Legal remedies]

(1) Insofar as, under this Basic Law, a basic right may be restricted by or pursuant to a law, such law must apply generally and not merely to a single case. In addition, the law must specify the basic right affected and the Article in which it appears.

(2) In no case may the essence of a basic right be affected.

(3) The basic rights shall also apply to domestic artificial persons to the extent that the nature of such rights permits.

(4) Should any person's rights be violated by public authority, he may have recourse to the courts. If no other jurisdiction has been established, recourse shall be to the ordinary courts. The second sentence of paragraph (2) of Article 10 shall not be affected by this paragraph.

หมวด 2

สหพันธรัฐและมลรัฐ

มาตรา 20 หลักการพื้นฐานเชิงสถาบัน การปกป้องระบอบรัฐธรรมนูญ

(1) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเป็นรัฐประชาธิปไตยและสหพันธรัฐสังคมนิยม

(2) อำนาจอธิปไตยทั้งปวงมาจากประชาชน และใช้โดยประชาชนผ่านการเลือกตั้งและการออกเสียงอื่น และผ่านองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ

(3) ฝ่ายนิติบัญญัติคืออยู่ภายใต้ระบอบรัฐธรรมนูญ ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการอยู่ภายใต้กฎหมายและความยุติธรรม

(4) ชาวเยอรมันทุกคนย่อมมีสิทธิต่อต้านบุคคลใดก็ตามที่พยายามล้มล้างระบอบรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ หากไม่มีหนทางเยียวยาประการอื่น

มาตรา 20ก การคุ้มครองพื้นฐานชีวิตตามธรรมชาติ

โดยตระหนักถึงความรับผิดชอบของคนที่มิต่อชนรุ่นหลัง รัฐต้องคุ้มครองพื้นฐานชีวิตตามธรรมชาติด้วยการออกกฎหมายและด้วยการกระทำการของฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการตามกฎหมายและความยุติธรรม ทั้งนี้ ภายใต้กรอบตามระบอบรัฐธรรมนูญ

มาตรา 21 พรรคการเมือง

(1) พรรคการเมืองต้องมีส่วนร่วมในการสร้างเจตจำนงทางการเมืองของประชาชนและก่อตั้งขึ้นได้โดยเสรี การจัดองค์กรภายในพรรคการเมืองต้องเป็นไปตามหลักประชาธิปไตย และพรรคการเมืองต้องชี้แจงทรัพย์สินแหล่งที่มาและการใช้เงินทุนของพรรคการเมือง

II. The Federation and the *Länder*

Article 20

[Constitutional principles › Right of resistance]

(1) The Federal Republic of Germany is a democratic and social federal state.

(2) All state authority is derived from the people. It shall be exercised by the people through elections and other votes and through specific legislative, executive and judicial bodies.

(3) The legislature shall be bound by the constitutional order, the executive and the judiciary by law and justice.

(4) All Germans shall have the right to resist any person seeking to abolish this constitutional order, if no other remedy is available.

Article 20a

[Protection of the natural foundations of life and animals]

Mindful also of its responsibility toward future generations, the state shall protect the natural foundations of life and animals by legislation and, in accordance with law and justice, by executive and judicial action, all within the framework of the constitutional order.

Article 21

[Political parties]

(1) Political parties shall participate in the formation of the political will of the people. They may be freely established. Their internal organisation must conform to democratic principles. They must publicly account for their assets and for the sources and use of their funds.

(2) พรรคการเมืองที่พยายามทำลายหรือล้มล้างระบอบพื้นฐานเสรีประชาธิปไตย หรือพยายามทำให้เกิดภัยอันตรายต่อการดำรงอยู่ของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ด้วยเหตุผลทางเป้าหมายของคนหรือพฤติกรรมของผู้สนับสนุนคน ย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐมีหน้าที่วินิจฉัยประเด็นความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

(3) รายละเอียดของเรื่องนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายของสหพันธรัฐ

มาตรา 22 เมืองหลวงสหพันธรัฐ แห่งชาติ

(1) เบอร์ลิน เป็นเมืองหลวงของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สหพันธรัฐถือเป็นตัวแทนของประเทศทั้งหมด รายละเอียดของเรื่องนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายของสหพันธรัฐ

(2) ธงชาติของสหพันธรัฐประกอบด้วยสีดำ สีแดง และสีทอง

มาตรา 23 สหภาพยุโรป การคุ้มครองสิทธิพื้นฐาน หลักการเคารพความเป็นส่วนย่อย

(1) ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อก่อตั้งยุโรปที่เป็นหนึ่งเดียว สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีจะเข้าร่วมในการพัฒนาสหภาพยุโรปโดยยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย สังคม และสหพันธรัฐ หลักนิติธรรม และหลักการเคารพความเป็นส่วนย่อย¹ และโดยรับรองการคุ้มครองสิทธิพื้นฐานในสาระสำคัญในระดับที่เทียบเท่ากับการคุ้มครองตามกฎหมายพื้นฐานนี้ เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ สหพันธรัฐอาจโอนอำนาจอธิปไตยได้โดยกฎหมายที่ได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา การก่อตั้งสหภาพยุโรปและการเปลี่ยนแปลงสนธิสัญญาก่อตั้งและระเบียบที่มีฐานะเทียบเท่าซึ่งมีผลเป็นการแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายพื้นฐานนี้ หรือที่ทำให้อาจแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายพื้นฐานนี้ ต้องอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา 79 (2) และ (3)

¹ หลักการเคารพความเป็นส่วนย่อย (subsidiarity) คือ หลักการตามกฎหมายสหภาพยุโรปซึ่งกำหนดให้ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้กรอบสหภาพยุโรปในระดับชาติของตนเอง เว้นแต่การดำเนินกิจกรรมดังกล่าวในระดับชาติไม่อาจบรรลุเป้าหมายได้ สหภาพยุโรปจะเข้ามาดำเนินการแทนหากการดำเนินการในระดับสหภาพยุโรปจะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ดีกว่า

(2) Parties that, by reason of their aims or the behaviour of their adherents, seek to undermine or abolish the free democratic basic order or to endanger the existence of the Federal Republic of Germany shall be unconstitutional. The Federal Constitutional Court shall rule on the question of unconstitutionality.

(3) Details shall be regulated by federal laws.

Article 22

[Federal capital › Federal flag]

(1) Berlin is the capital of the Federal Republic of Germany. The Federation shall be responsible for representing the nation as a whole in the capital. Details shall be regulated by federal law.

(2) The federal flag shall be black, red and gold.

Article 23

[European Union › Protection of basic rights › Principle of subsidiarity]

(1) With a view to establishing a united Europe, the Federal Republic of Germany shall participate in the development of the European Union that is committed to democratic, social and federal principles, to the rule of law, and to the principle of subsidiarity, and that guarantees a level of protection of basic rights essentially comparable to that afforded by this Basic Law. To this end the Federation may transfer sovereign powers by a law with the consent of the Bundesrat. The establishment of the European Union, as well as changes in its treaty foundations and comparable regulations that amend or supplement this Basic Law, or make such amendments or supplements possible, shall be subject to paragraphs (2) and (3) of Article 79.

(1ก) สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภามีสิทธิเสนอเรื่องต่อศาลยุติธรรมแห่งสหภาพยุโรปได้แย้งกรณีการกระทำทางนิติบัญญัติของสหภาพยุโรปนั้น ละเมิดต่อหลักการเคารพความเป็นส่วนย่อย สภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่เสนอเรื่องดังกล่าวตามคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่งในสี่ของสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรนั้น กฎหมายตามคำร้องต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา เพื่อให้อำนาจแก่สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาใช้สิทธิตามข้อตกลงการจัดตั้งสหภาพยุโรป ยกเว้นกรณีตามมาตรา 42 ประโยคแรกของ (2) และมาตรา 52 ประโยคแรกของ (2)

(2) สภาผู้แทนราษฎรและมลรัฐซึ่งกระทำการผ่านวุฒิสภาต้องมีส่วนร่วมในเรื่องที่เกี่ยวกับสหภาพยุโรป รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องแจ้งให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทราบเรื่องราวต่างๆ ทั้งหมดและโดยเร็วที่สุดเท่าที่ทำได้

(3) ก่อนเข้าร่วมในการกระทำทางนิติบัญญัติของสหภาพยุโรป รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องให้โอกาสแก่สภาผู้แทนราษฎรในการแสดงท่าทีของตน รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องคำนึงถึงท่าทีของสภาผู้แทนราษฎรในขณะเจรจาต่อรองด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

(4) วุฒิสภาต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจของสหพันธรัฐเท่าที่ตนมีอำนาจหน้าที่จะทำได้โดยเทียบกับกิจการภายในที่คล้ายคลึงกัน หรือเท่าที่เป็นกิจการในอำนาจหน้าที่ของมลรัฐ

(1a) The Bundestag and the Bundesrat shall have the right to bring an action before the Court of Justice of the European Union to challenge a legislative act of the European Union for infringing the principle of subsidiarity. The Bundestag is obliged to initiate such an action at the request of one fourth of its Members. By a statute requiring the consent of the Bundesrat, exceptions from the first sentence of paragraph (2) of Article 42, and the first sentence of paragraph (2) of Article 52, may be authorised for the exercise of the rights granted to the Bundestag and the Bundesrat under the contractual foundations of the European Union.

(2) The Bundestag and, through the Bundesrat, the *Länder* shall participate in matters concerning the European Union. The Federal Government shall keep the Bundestag and the Bundesrat informed, comprehensively and at the earliest possible time.

(3) Before participating in legislative acts of the European Union, the Federal Government shall provide the Bundestag with an opportunity to state its position. The Federal Government shall take the position of the Bundestag into account during the negotiations. Details shall be regulated by a law.

(4) The Bundesrat shall participate in the decision-making process of the Federation insofar as it would have been competent to do so in a comparable domestic matter, or insofar as the subject falls within the domestic competence of the *Länder*

(5) ในเรื่องที่เป็นอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะของสหพันธรัฐกรณีกระทบต่อผลประโยชน์ของมลรัฐและเรื่องอื่นที่สหพันธรัฐมีอำนาจนิติบัญญัติ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องคำนึงถึงทำที่ของวุฒิสภาด้วย ถ้ามีกรณีที่เป็นอำนาจนิติบัญญัติของมลรัฐ โครงสร้างหน่วยงานของมลรัฐ หรือวิธีพิจารณาทางปกครองของมลรัฐ ได้รับความกระทบอย่างสำคัญ ในการกำหนดทำที่ของสหพันธรัฐให้สอดคล้องกับความรับผิดชอบของสหพันธรัฐที่มีต่อประเทศชาติทั้งหมด ต้องให้ความสำคัญสูงสุดต่อทำที่ของวุฒิสภา เรื่องที่อาจส่งผลให้สหพันธรัฐมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นหรือมีรายได้ลดลง ต้องได้รับความยินยอมจากรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐก่อน

(6) ในกรณีที่มีอำนาจนิติบัญญัติซึ่งเป็นอำนาจโดยเฉพาะของมลรัฐ ได้รับความกระทบอย่างสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาในโรงเรียน วัฒนธรรม และการถ่ายทอดผ่านทางวิทยุหรือโทรทัศน์ ให้มอบหมายการใช้สิทธิที่เป็นของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีในฐานะรัฐสมาชิกของสหภาพยุโรปแก่ตัวแทนของมลรัฐ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากวุฒิสภา การใช้สิทธิเหล่านี้ต้องให้รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ มีส่วนร่วมและเห็นชอบด้วย ทั้งนี้ การใช้สิทธิดังกล่าวต้องสอดคล้องกับความรับผิดชอบของสหพันธรัฐที่มีต่อประเทศชาติทั้งหมด

(7) รายละเอียดเกี่ยวกับความใน (4) ถึง (6) ของมาตรานี้ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

มาตรา 24 องค์การระหว่างประเทศ

การโอนอำนาจอธิปไตย ระบบความมั่นคงแบบรวมกลุ่ม

(1) สหพันธรัฐอาจโอนอำนาจอธิปไตยให้แก่องค์การระหว่างประเทศได้โดยกฎหมาย

(1ก) เท่าที่มลรัฐมีอำนาจหน้าที่ในการใช้อำนาจรัฐและการปฏิบัติหน้าที่รัฐ มลรัฐอาจโอนอำนาจอธิปไตยให้แก่สถาบันข้ามพรมแดนในภูมิภาคใกล้เคียงได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ

(5) Insofar as, in an area within the exclusive competence of the Federation, interests of the *Länder* are affected, and in other matters, insofar as the Federation has legislative power, the Federal Government shall take the position of the Bundesrat into account. To the extent that the legislative powers of the *Länder*, the structure of *Land* authorities, or *Land* administrative procedures are primarily affected, the position of the Bundesrat shall be given the greatest possible respect in determining the Federation's position consistent with the responsibility of the Federation for the nation as a whole. In matters that may result in increased expenditures or reduced revenues for the Federation, the consent of the Federal Government shall be required.

(6) When legislative powers exclusive to the *Länder* concerning matters of school education, culture or broadcasting are primarily affected, the exercise of the rights belonging to the Federal Republic of Germany as a member state of the European Union shall be delegated by the Federation to a representative of the *Länder* designated by the Bundesrat. These rights shall be exercised with the participation of, and in coordination with, the Federal Government; their exercise shall be consistent with the responsibility of the Federation for the nation as a whole.

(7) Details regarding paragraphs (4) to (6) of this Article shall be regulated by a law requiring the consent of the Bundesrat.

Article 24

[Transfer of sovereign powers > System of collective security]

(1) The Federation may by a law transfer sovereign powers to international organisations.

(1a) Insofar as the *Länder* are competent to exercise state powers and to perform state functions, they may, with the consent of the Federal Government, transfer sovereign powers to transfrontier institutions in neighbouring regions.

(2) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะรักษาสันติภาพ สหพันธรัฐอาจเข้าร่วมในระบบความมั่นคงแบบรวมกลุ่ม ซึ่งการเข้าร่วมนี้ สหพันธรัฐต้องให้ความยินยอมในการจำกัดขอบเขตอำนาจอธิปไตยของตน เพื่อก่อให้เกิดและสร้างหลักประกันให้เกิดสันติภาพอย่างถาวรในยุโรปและในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

(3) ในการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐ สหพันธรัฐต้องภาคยานุวัติความตกลงที่กำหนดเรื่องอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศที่มีลักษณะทั่วไป สมบูรณ์ และมีผลบังคับ

มาตรา 25 กฎหมายระหว่างประเทศ

ให้ถือว่าหลักกฎหมายระหว่างประเทศทั่วไปเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายสหพันธรัฐ โดยมีค่าบังคับเหนือกว่ากฎหมายและก่อก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่โดยตรงต่อผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตของสหพันธรัฐ

มาตรา 26 การรักษาไว้ซึ่งสันติภาพระหว่างประเทศ

(1) การกระทำใดที่มีแนวโน้มและที่ได้ทำโดยมีเจตนาเพื่อรบกวนความสัมพันธ์โดยสันติระหว่างประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเตรียมการทำสงคราม เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และเป็นความผิดทางอาญา

(2) การผลิต การขนส่ง หรือการทำการตลาดอาวุธซึ่งออกแบบมาเพื่อการทำสงครามให้ทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐเท่านั้น ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 27 กองเรือพาณิชย์

เรือเพื่อการพาณิชย์ของเยอรมันทั้งหมดประกอบกันเป็นกองเรือพาณิชย์หนึ่งเดียว

(2) With a view to maintaining peace, the Federation may enter into a system of mutual collective security; in doing so it shall consent to such limitations upon its sovereign powers as will bring about and secure a lasting peace in Europe and among the nations of the world.

(3) For the settlement of disputes between states, the Federation shall accede to agreements providing for general, comprehensive and compulsory international arbitration.

Article 25

[Primacy of international law]

The general rules of international law shall be an integral part of federal law. They shall take precedence over the laws and directly create rights and duties for the inhabitants of the federal territory.

Article 26

[Securing international peace]

(1) Acts tending to and undertaken with intent to disturb the peaceful relations between nations, especially to prepare for a war of aggression, shall be unconstitutional. They shall be made a criminal offence.

(2) Weapons designed for warfare may be manufactured, transported or marketed only with the permission of the Federal Government. Details shall be regulated by a federal law.

Article 27

[Merchant fleet]

All German merchant vessels shall constitute a unitary merchant fleet.

มาตรา 28 การรับรองรัฐธรรมนูญแห่งมลรัฐและการปกครองตนเองของท้องถิ่นโดยสหพันธรัฐ

(1) ระเบียบรัฐธรรมนูญของมลรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักการของรัฐที่มีการปกครองแบบสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยและสังคม ภายใต้หลักนิติธรรมตามความหมายของกฎหมายพื้นฐานนี้ ในแต่ละมลรัฐ แต่ละมณฑล แต่ละเทศบาล ประชาชนต้องมีส่วนร่วมผู้แทนที่ได้รับการคัดเลือกโดยการเลือกตั้งทั่วไปโดยตรงอย่างเสรี เท่าเทียม และเป็นความลับ ในการเลือกตั้งระดับมณฑลและเทศบาล บุคคลที่เป็นพลเมืองในรัฐสมาชิกใดของประชาคมยุโรปย่อมมีสิทธิลงคะแนนเสียงและได้รับเลือกตั้งตามกฎหมายประชาคมยุโรป ในเทศบาล อาจมีสภาท้องถิ่นทำหน้าที่แทนองค์การที่ได้รับเลือกตั้ง

(2) เทศบาลจะต้องได้รับการรับรองสิทธิในการควบคุมดูแลกิจการในท้องถิ่นทั้งหมดที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของตนภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด สมาคมของเทศบาลต้องมีสิทธิในการปกครองตนเองตามกฎหมายภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนตามที่กฎหมายกำหนดด้วยเช่นกัน การรับรองในการปกครองตนเองให้ขยายไปถึงความเป็นอิสระทางการเงิน ซึ่งรวมถึงสิทธิของเทศบาลในแหล่งรายได้ทางภาษีที่มาจากความสามารถทางเศรษฐกิจและสิทธิในการกำหนดอัตราภาษีที่จะเรียกเก็บจากแหล่งรายได้ดังกล่าว

(3) สหพันธรัฐรับรองว่าระเบียบรัฐธรรมนูญของมลรัฐเป็นไปตามสิทธิพื้นฐานและบทบัญญัติใน (1) และ (2) ของมาตรานี้

มาตรา 29 การกำหนดเขตแดนใหม่ของมลรัฐ

(1) การแบ่งเขตแดนสหพันธรัฐให้เป็นของมลรัฐอาจได้รับการทบทวนเพื่อให้มั่นใจว่าแต่ละมลรัฐมีขนาดและความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ โดยให้พิจารณาถึงความเกี่ยวพันในภูมิภาค ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ และข้อกำหนดเรื่องการวางแผนในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค

Article 28

[*Land* constitutions › Autonomy of municipalities]

(1) The constitutional order in the *Länder* must conform to the principles of a republican, democratic and social state governed by the rule of law, within the meaning of this Basic Law. In each *Land*, county and municipality the people shall be represented by a body chosen in general, direct, free, equal and secret elections. In county and municipal elections, persons who possess citizenship in any member state of the European Community are also eligible to vote and to be elected in accord with European Community law. In municipalities a local assembly may take the place of an elected body.

(2) Municipalities must be guaranteed the right to regulate all local affairs on their own responsibility, within the limits prescribed by the laws. Within the limits of their functions designated by a law, associations of municipalities shall also have the right of self-government according to the laws. The guarantee of self-government shall extend to the bases of financial autonomy; these bases shall include the right of municipalities to a source of tax revenues based upon economic ability and the right to establish the rates at which these sources shall be taxed.

(3) The Federation shall guarantee that the constitutional order of the *Länder* conforms to the basic rights and to the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article.

Article 29

[New delimitation of the federal territory]

(1) The division of the federal territory into *Länder* may be revised to ensure that each *Land* be of a size and capacity to perform its functions effectively. Due regard shall be given in this connection to regional, historical and cultural ties, economic efficiency, and the requirements of local and regional planning.

(2) การแก้ไขการแบ่งเขตแดนที่มีอยู่แก่มลรัฐให้มีผลใช้ได้โดยกฎหมายสหพันธรัฐ ซึ่งต้องได้รับการยืนยันด้วยการลงประชามติ มลรัฐที่ได้รับผลกระทบต้องมีโอกาสชี้แจงและแสดงความเห็นของตน

(3) การลงประชามติจะต้องจัดขึ้นในมลรัฐที่ถูกแบ่งเขตแดนหรือบางส่วนของเขตแดนเพื่อไปจัดตั้งเป็นมลรัฐใหม่หรือเป็นมลรัฐที่ถูกกำหนดเขตแดนขึ้นใหม่ (มลรัฐที่ได้รับผลกระทบ) คำถามที่จะต้องลงประชามติ คือจะให้มลรัฐที่ได้รับผลกระทบคงอยู่ตามเดิม หรือจะให้มีการจัดตั้งมลรัฐใหม่หรือมลรัฐที่มีการกำหนดเขตแดนใหม่ ข้อเสนอที่จะจัดตั้งมลรัฐใหม่หรือมลรัฐที่มีการกำหนดเขตแดนใหม่ ให้มีผลเมื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นได้รับความเห็นชอบโดยเสียงส่วนใหญ่ในเขตแดนในอนาคตของมลรัฐที่จะตั้งใหม่ และโดยเสียงส่วนใหญ่ในเขตแดนหรือบางส่วนของเขตแดนของมลรัฐที่ได้รับผลกระทบซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ที่มีอยู่กับมลรัฐที่ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน ข้อเสนอดังกล่าวจะไม่มีผลหากเสียงส่วนใหญ่ในเขตแดนของมลรัฐที่ได้รับผลกระทบปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงนั้น อย่างไรก็ตามการปฏิเสธดังกล่าวจะไม่มีผลหากเสียงส่วนใหญ่จำนวนสองในสามในส่วนตัวก็ตามของเขตแดนที่จะต้องเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ที่มีอยู่กับมลรัฐที่ได้รับผลกระทบเห็นชอบกับการเปลี่ยนแปลง เว้นแต่เป็นการปฏิเสธโดยเสียงส่วนใหญ่จำนวนสองในสามในเขตแดนทั้งหมดของมลรัฐที่ได้รับผลกระทบ

(4) ในพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยและพื้นที่ทางเศรษฐกิจที่ติดต่อกันและกำหนดไว้อย่างชัดเจนซึ่งตั้งอยู่ในมลรัฐตั้งแต่สองมลรัฐขึ้นไป และซึ่งมีประชากรอย่างน้อยหนึ่งล้านคน หากหนึ่งในสิบของจำนวนประชากรดังกล่าว ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรร้องขอให้นำพื้นที่นั้นเข้าไปรวมอยู่ในมลรัฐเดียว ภายในระยะเวลาสองปี กฎหมายสหพันธรัฐต้องกำหนดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงตาม (2) ของมาตรานี้หรือไม่หรือต้องกำหนดให้มีการลงประชามติเพื่อขอคำแนะนำในมลรัฐที่ได้รับผลกระทบ

(2) Revisions of the existing division into *Länder* shall be effected by a federal law, which must be confirmed by referendum. The affected *Länder* shall be afforded an opportunity to be heard.

(3) The referendum shall be held in the *Länder* from whose territories or parts of territories a new *Land* or a *Land* with redefined boundaries is to be established (affected *Länder*). The question to be voted on is whether the affected *Länder* are to remain as they are or whether the new *Land* or the *Land* with redefined boundaries should be established. The proposal to establish a new *Land* or a *Land* with redefined boundaries shall take effect if the change is approved by a majority in the future territory of such *Land* and by a majority in the territories or parts of territories of an affected *Land* taken together whose affiliation with a *Land* is to be changed in the same way. The proposal shall not take effect if within the territory of any of the affected *Länder* a majority reject the change; however, such rejection shall be of no consequence if in any part of the territory whose affiliation with the affected *Land* is to be changed a two-thirds majority approves the change, unless it is rejected by a two-thirds majority in the territory of the affected *Land* as a whole.

(4) If in any clearly defined and contiguous residential and economic area located in two or more *Länder* and having at least one million inhabitants one tenth of those entitled to vote in Bundestag elections petition for the inclusion of that area in a single *Land*, a federal law shall specify within two years whether the change shall be made in accordance with paragraph (2) of this Article or that an advisory referendum shall be held in the affected *Länder*.

(5) การลงประชามติเพื่อขอคำแนะนำต้องกำหนดว่าการเปลี่ยนแปลงที่เสนอโดยกฎหมายเป็นไปตามที่ผู้ลงคะแนนเสียงเห็นชอบหรือไม่ กฎหมายอาจนำเสนอข้อเสนอกันเพื่อให้ผู้ลงคะแนนเสียงพิจารณาได้ไม่เกินสองข้อเสนอก่อน หากเสียงส่วนใหญ่เห็นชอบกับข้อเสนอกันให้เปลี่ยนแปลงพื้นที่ซึ่งแยกกันอยู่ไปเป็นมลรัฐ ภายในระยะเวลาสองปี กฎหมายสหพันธรัฐต้องกำหนดว่าจะให้มีการเปลี่ยนแปลงตาม (2) ของมาตรานี้หรือไม่ หากข้อเสนอกันได้รับความเห็นชอบตามประโยชน์ที่สามและสี่ของ (3) ของมาตรานี้ให้ตรากฎหมายสหพันธรัฐที่บัญญัติการจัดตั้งมลรัฐตามที่เสนอภายในสองปี หลังจากมีการลงประชามติเพื่อขอคำแนะนำ และไม่จำเป็นต้องมีการลงประชามติเพื่อยืนยันอีกต่อไป

(6) เสียงส่วนใหญ่ในการลงประชามติหรือในการลงประชามติเพื่อขอคำแนะนำ ต้องประกอบด้วยเสียงส่วนใหญ่ของผู้ลงคะแนนเสียง โดยมีข้อแม้ว่าจะมีเสียงดังกล่าวต้องมีจำนวนอย่างน้อยหนึ่งในสี่ของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รายละเอียดอื่นเกี่ยวกับการลงประชามติ การร้องขอ และการลงประชามติเพื่อขอคำแนะนำให้กำหนดโดยกฎหมายสหพันธรัฐ ซึ่งอาจบัญญัติด้วยคำร้องขอในเรื่องเดียวกันนี้อาจยื่นซ้ำกันเกินหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาห้าปี

(7) การเปลี่ยนแปลงอื่นเกี่ยวกับเขตแดนของมลรัฐอาจมีผลได้โดยข้อตกลงระหว่างมลรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือโดยกฎหมายสหพันธรัฐที่ได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา ในกรณีที่เขตแดนซึ่งตกอยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงมีประชากรไม่เกิน 50,000 คน ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาและจากเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กฎหมายต้องบัญญัติให้เทศบาลและมณฑลที่ได้รับผลกระทบมีโอกาสชี้แจงและแสดงความคิดเห็นของตนด้วย

(5) The advisory referendum shall establish whether the changes the law proposes meet with the voters' approval. The law may put forward not more than two distinct proposals for consideration by the voters. If a majority approves a proposed change of the existing division into *Länder*, a federal law shall specify within two years whether the change shall be made in accordance with paragraph (2) of this Article. If a proposal is approved in accordance with the third and fourth sentences of paragraph (3) of this Article, a federal law providing for establishment of the proposed *Land* shall be enacted within two years after the advisory ballot, and confirmation by referendum shall no longer be required.

(6) A majority in a referendum or in an advisory referendum shall consist of a majority of the votes cast, provided that it amounts to at least one quarter of those entitled to vote in Bundestag elections. Other details concerning referenda, petitions and advisory referenda shall be regulated by a federal law, which may also provide that the same petition may not be filed more than once within a period of five years.

(7) Other changes concerning the territory of the *Länder* may be effected by agreements between the *Länder* concerned or by a federal law with the consent of the Bundesrat, if the territory that is to be the subject of the change has no more than 50,000 inhabitants. Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat and of a majority of the Members of the Bundestag. The law must provide affected municipalities and counties with an opportunity to be heard.

(8) มลรัฐอาจทบทวนการแบ่งเขตแดนหรือส่วนใดในเขตแดนที่มีอยู่ของตนด้วยการทำข้อตกลงโดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติใน (2) ถึง (7) ของมาตรานี้ เทศบาลและมณฑลที่ได้รับผลกระทบต้องมีโอกาสชี้แจงและแสดงความเห็น ข้อตกลงดังกล่าวต้องได้รับการยืนยันด้วยการลงประชามติในแต่ละมลรัฐที่เกี่ยวข้อง หากการทบทวนมีผลกระทบเฉพาะบางส่วนของเขตแดนของมลรัฐเท่านั้น อาจจำกัดให้มีการลงประชามติเฉพาะในพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบ โดยไม่ต้องนำความในส่วนที่สองของประโยคที่ห้ามาใช้บังคับในการลงประชามติตามวรรคนี้ เสียงส่วนใหญ่ของผู้ลงคะแนนถือเป็นเสียงชี้ขาด โดยมีข้อแม้ว่าคะแนนเสียงดังกล่าวต้องมีจำนวนอย่างน้อยหนึ่งในสี่ของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร โดยรายละเอียดให้เป็นไปตามที่บัญญัติในกฎหมายสหพันธรัฐ ข้อตกลงที่กล่าวมาข้างต้นต้องได้รับความยินยอมจากสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 30 อำนาจอธิปไตยของมลรัฐ

เว้นแต่จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในกฎหมายพื้นฐานนี้หรือเว้นแต่กฎหมายพื้นฐานนี้จะได้อนุญาตไว้ การใช้อำนาจรัฐและการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐเป็นกิจการของมลรัฐ

มาตรา 31 ความเป็นกฎหมายสูงสุดของกฎหมายสหพันธรัฐ

กฎหมายสหพันธรัฐมีผลบังคับเหนือกว่ากฎหมายมลรัฐ

มาตรา 32 ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

- (1) ให้สหพันธรัฐดำเนินการสานความสัมพันธ์กับรัฐต่างประเทศ
- (2) ก่อนเข้าทำสนธิสัญญาที่กระทบต่อพฤติกรรมพิเศษของมลรัฐใด ต้องมีการปรึกษาหารือกับมลรัฐนั้นในเวลาที่เหมาะสม

(8) *Länder* may revise the division of their existing territory or parts of their territory by agreement without regard to the provisions of paragraphs (2) to (7) of this Article. Affected municipalities and counties shall be afforded an opportunity to be heard. The agreement shall require confirmation by referendum in each of the *Länder* concerned. If the revision affects only part of a *Land*'s territory, the referendum may be confined to the areas affected; the second clause of the fifth sentence shall not apply. In a referendum under this paragraph a majority of the votes cast shall be decisive, provided it amounts to at least one quarter of those entitled to vote in Bundestag elections; details shall be regulated by a federal law. The agreement shall require the consent of the Bundestag.

Article 30

[Sovereign powers of the *Länder*]

Except as otherwise provided or permitted by this Basic Law, the exercise of state powers and the discharge of state functions is a matter for the *Länder*.

Article 31

[Supremacy of federal law]

Federal law shall take precedence over *Land* law.

Article 32

[Foreign relations]

(1) Relations with foreign states shall be conducted by the Federation.

(2) Before the conclusion of a treaty affecting the special circumstances of a *Land*, that *Land* shall be consulted in timely fashion.

(3) ตราใบใดที่มลรัฐมีอำนาจในการตรากฎหมาย มลรัฐอาจเข้าทำสนธิสัญญากับรัฐต่างประเทศได้โดยความยินยอมของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 33 ความเป็นพลเมืองที่เท่าเทียมกัน การประกอบอาชีพรับราชการ

(1) ชาวเยอรมันทุกคนในทุกมลรัฐย่อมมีสิทธิและหน้าที่ทางการเมืองเหมือนกัน

(2) ชาวเยอรมันทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการตามความสามารถ คุณสมบัติ และเป้าหมายในทางอาชีพของตน

(3) การได้รับสิทธิพลเรือนและสิทธิทางการเมือง การมีสิทธิในการดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือสิทธิที่ได้รับในการรับราชการไม่ขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องในศาสนา บุคคลย่อมไม่ถูกเอาเปรียบเพราะเหตุแห่งการนับถือหรือไม่นับถือนิกายของศาสนาใดหรือลัทธิทางปรัชญาใดเป็นการเฉพาะ

(4) โดยหลักแล้ว ผู้ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจอธิปไตยเป็นปกติ คือข้าราชการผู้ซึ่งมีหน้าที่ให้บริการและทรงไว้ซึ่งความซื่อสัตย์ดังมีความหมายตามกฎหมายมหาชน

(5) กฎหมายที่วางระเบียบในการควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ราชการต้องคำนึงถึงหลักการที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาในการประกอบอาชีพรับราชการด้วย

มาตรา 34 ความรับผิดชอบในการละเมิดหน้าที่ราชการ

หากบุคคลใด ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่ตนได้รับมอบหมาย ละเมิดหน้าที่ราชการของตนต่อบุคคลที่สาม ความรับผิดชอบเพื่อการดังกล่าวให้ตกแก่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่จ้างบุคคลนั้นเป็นหลัก ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดโดยเจตนาหรือโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้สงวนสิทธิในการไล่เบียดกับเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด ทั้งนี้ ศาลยุติธรรมต้องไม่ปิดกั้นโอกาสในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนหรือค่าชดเชย

(3) Insofar as the *Länder* have power to legislate, they may conclude treaties with foreign states with the consent of the Federal Government.

Article 33

[Equal citizenship > Public service]

(1) Every German shall have in every *Land* the same political rights and duties.

(2) Every German shall be equally eligible for any public office according to his aptitude, qualifications and professional achievements.

(3) Neither the enjoyment of civil and political rights, nor eligibility for public office, nor rights acquired in the public service shall be dependent upon religious affiliation. No one may be disadvantaged by reason of adherence or nonadherence to a particular religious denomination or philosophical creed.

(4) The exercise of sovereign authority on a regular basis shall, as a rule, be entrusted to members of the public service who stand in a relationship of service and loyalty defined by public law.

(5) The law governing the public service shall be regulated and developed with due regard to the traditional principles of the professional civil service.

Article 34

[Liability for violation of official duty]

If any person, in the exercise of a public office entrusted to him, violates his official duty to a third party, liability shall rest principally with the state or public body that employs him. In the event of intentional wrongdoing or gross negligence, the right of recourse against the individual officer shall be preserved. The ordinary courts shall not be closed to claims for compensation or indemnity.

มาตรา 35 ความช่วยเหลือทางกฎหมายและทางปกครอง ความช่วยเหลือในระหว่างเกิดภัยพิบัติ

(1) หน่วยงานของสหพันธรัฐและมลรัฐต้องให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและทางปกครองแก่กันและกัน

(2) เพื่อรักษาหรือฟื้นฟูความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยสาธารณะ โดยเฉพาะในกรณีที่ย่ำแย่ มลรัฐอาจขอบุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกจากกองกำลังตำรวจตระเวนชายแดนแห่งสหพันธรัฐ เพื่อช่วยเหลือกำลังตำรวจของตน ในกรณีที่ตำรวจของตนไม่สามารถทำงานตามความรับผิดชอบของตนได้หรือสามารถทำงานได้ด้วยความยากลำบากหากไม่ได้รับความช่วยเหลือดังกล่าว และเพื่อรับมือกับอุบัติเหตุหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ย่ำแย่ มลรัฐอาจขอความช่วยเหลือจากกำลังตำรวจของมลรัฐอื่น จากบุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกของหน่วยงานทางปกครองอื่น จากกองทัพ หรือจากกองกำลังตำรวจตระเวนชายแดนแห่งสหพันธรัฐ

(3) หากภัยพิบัติทางธรรมชาติหรืออุบัติเหตุก่อให้เกิดอันตรายต่อเขตแดนของมลรัฐมากกว่าหนึ่งมลรัฐ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจสั่งให้รัฐบาลแห่งมลรัฐจัดกำลังตำรวจเพื่อให้มลรัฐอื่นสั่งการได้ และอาจจัดกำลังของหน่วยในกองกำลังตำรวจตระเวนชายแดนแห่งสหพันธรัฐหรือกองทัพเพื่อสนับสนุนงานตำรวจ มาตรการที่รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐนำมาใช้ตามวรรคนี้ต้องถูกยกเลิกได้ตลอดเวลาเมื่อวุฒิสภาเรียกร้อง และไม่ว่าในกรณีใดต้องถูกยกเลิกทันทีที่อันตรายนั้นผ่านพ้นไปแล้ว

มาตรา 36 บุคลากรของหน่วยงานสหพันธรัฐ

(1) ข้าราชการที่ได้รับการว่าจ้างโดยหน่วยงานสูงสุดในระดับสหพันธรัฐ ให้เลือกจากทุกมลรัฐในสัดส่วนที่เหมาะสม บุคคลที่ได้รับการว่าจ้างโดยหน่วยงานอื่นในระดับสหพันธรัฐ โดยหลักแล้วให้เลือกจากมลรัฐที่หน่วยงานนั้นทำงานให้

Article 35

[Legal and administrative assistance and assistance during disasters]

(1) All federal and *Land* authorities shall render legal and administrative assistance to one another.

(2) In order to maintain or restore public security or order, a *Land* in particularly serious cases may call upon personnel and facilities of the Federal Border Police to assist its police when without such assistance the police could not fulfil their responsibilities, or could do so only with great difficulty. In order to respond to a grave accident or a natural disaster, a *Land* may call for the assistance of police forces of other *Länder* or of personnel and facilities of other administrative authorities, of the Armed Forces, or of the Federal Border Police.

(3) If the natural disaster or accident endangers the territory of more than one *Land*, the Federal Government, insofar as is necessary to combat the danger, may instruct the *Land* governments to place police forces at the disposal of other *Länder*, and may deploy units of the Federal Border Police or the Armed Forces to support the police. Measures taken by the Federal Government pursuant to the first sentence of this paragraph shall be rescinded at any time at the demand of the Bundesrat, and in any event as soon as the danger is removed.

Article 36

[Personnel of federal authorities]

(1) Civil servants employed by the highest federal authorities shall be drawn from all *Länder* in appropriate proportion. Persons employed by other federal authorities shall, as a rule, be drawn from the *Land* in which they serve.

(2) กฎหมายที่เกี่ยวกับราชการทหารต้องพิจารณาถึงการแบ่งแยกสหพันธรัฐไปสู่มลรัฐ และความจงรักภักดีต่อภูมิภาคของประชาชนในมลรัฐนั้น

มาตรา 37 การบังคับโดยสหพันธรัฐ

(1) หากมลรัฐไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันตามกฎหมายพื้นฐานนี้หรือกฎหมายอื่นของสหพันธรัฐ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อบังคับให้มลรัฐปฏิบัติตามหน้าที่ของตน ทั้งนี้ โดยความยินยอมของวุฒิสภา

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติตามมาตรการบังคับนั้น รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐหรือตัวแทนมีสิทธิออกคำสั่งกับมลรัฐและหน่วยงานของมลรัฐทั้งหมด

(2) Laws regarding military service shall also take into account both the division of the Federation into *Länder* and the regional loyalties of their people.

Article 37

[Federal execution]

(1) If a *Land* fails to comply with its obligations under this Basic Law or other federal laws, the Federal Government, with the consent of the Bundesrat, may take the necessary steps to compel the *Land* to comply with its duties.

(2) For the purpose of implementing such coercive measures, the Federal Government or its representative shall have the right to issue instructions to all *Länder* and their authorities.

หมวด 3

สภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 38 การเลือกตั้ง

(1) สมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรเยอรมันต้องมาจากการเลือกตั้งทั่วไป โดยตรง เสรี เท่าเทียม และเป็นความลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นผู้แทนปวงชนทั้งหมด โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติหรือความครอบงำใดๆ และรับผิดชอบต่อนานึกของตนเท่านั้น

(2) บุคคลใดมีอายุครบสิบแปดปีย่อมมีสิทธิลงคะแนนเสียง ผู้ได้รับเลือกตั้งต้องเป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว

(3) รายละเอียดการเลือกตั้งให้เป็นไปตามที่บัญญัติในกฎหมายสหพันธรัฐ

มาตรา 39 อายุของสภาและการเรียกประชุม

(1) ยกเว้นตามบทบัญญัติต่อไปนี้ อายุของสภาผู้แทนราษฎรมีกำหนดคราวละสี่ปี และสิ้นสุดเมื่อมีการเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดใหม่ การเลือกตั้งครั้งใหม่ต้องจัดให้มีขึ้นไม่เร็วไปกว่าสี่สิบหกเดือนและไม่ช้าไปกว่าสี่สิบแปดเดือนนับแต่เริ่มต้นอายุของสภา หากมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ให้จัดการเลือกตั้งใหม่ภายในหกสิบวัน

(2) ให้เรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้ง

(3) สภาผู้แทนราษฎรต้องกำหนดวันเริ่มและวันเลิกสมัยประชุมของตน ประธานสภาผู้แทนราษฎรอาจเรียกประชุมก่อนหน้านั้นได้ แต่ประธานสภาจะอยู่ในบังคับให้เรียกประชุมก่อนหน้านั้น หากสมาชิกสภาจำนวนหนึ่งในสาม หรือประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ หรือนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐร้องขอ

III. The Bundestag

Article 38 **[Elections]**

(1) Members of the German Bundestag shall be elected in general, direct, free, equal and secret elections. They shall be representatives of the whole people, not bound by orders or instructions, and responsible only to their conscience.

(2) Any person who has attained the age of eighteen shall be entitled to vote; any person who has attained the age of majority may be elected.

(3) Details shall be regulated by a federal law.

Article 39 **[Electoral term > Convening]**

(1) Save the following provisions, the Bundestag shall be elected for four years. Its term shall end when a new Bundestag convenes. New elections shall be held no sooner than forty-six months and no later than forty-eight months after the electoral term begins. If the Bundestag is dissolved, new elections shall be held within sixty days.

(2) The Bundestag shall convene no later than the thirtieth day after the elections.

(3) The Bundestag shall determine when its sessions shall be adjourned and resumed. The President of the Bundestag may convene it at an earlier date. He shall be obliged to do so if one third of the Members, the Federal President or the Federal Chancellor so demand.

มาตรา 40 ประธานสภาผู้แทนราษฎรและข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

(1) สภาผู้แทนราษฎรต้องเลือกประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และต้องกำหนดข้อบังคับการประชุมสภา

(2) ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ใช้อำนาจในการเป็นเจ้าของและอำนาจตำรวจภายในที่ทำการของสภาผู้แทนราษฎร การค้นหรือการยึดในที่ทำการของสภาผู้แทนราษฎรจะกระทำมิได้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 41 การตรวจสอบการเลือกตั้ง

(1) การตรวจสอบการเลือกตั้งให้เป็นความรับผิดชอบของสภาผู้แทนราษฎร และให้สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ตัดสินว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้สูญเสียสมาชิกภาพของตนหรือไม่

(2) คำร้องคัดค้านคำตัดสินดังกล่าวของสภาผู้แทนราษฎรอาจยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ

(3) รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายสหพันธรัฐ

มาตรา 42 กระบวนการประชุม การออกเสียงลงคะแนน

(1) การประชุมของสภาผู้แทนราษฎรเป็นการประชุมโดยเปิดเผย หากสมาชิกสภาจำนวนหนึ่งในสิบหรือรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐมีญัตติร้องขอไม่ให้ประชุมโดยเปิดเผย การประชุมโดยไม่เปิดเผยต้องได้รับมติด้วยคะแนนเสียงส่วนใหญ่จำนวนสองในสาม โดยการออกเสียงลงคะแนนลับ

(2) การลงมติตัดสินในเรื่องใดของสภาผู้แทนราษฎรให้ถือเอาเสียงข้างมาก เว้นแต่กฎหมายพื้นฐานนี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาจกำหนดข้อยกเว้นกรณีการเลือกตั้งที่ดำเนินการโดยสภาผู้แทนราษฎร

(3) รายงานการประชุมโดยเปิดเผยของสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการของสภาที่ตรงตามความเป็นจริงต้องไม่ก่อให้เกิดความรับผิดใดๆ

Article 40

[Presidency › Rules of procedure]

(1) The Bundestag shall elect its President, Vice-Presidents and secretaries. It shall adopt rules of procedure.

(2) The President shall exercise proprietary and police powers in the Bundestag building. No search or seizure may take place on the premises of the Bundestag without his permission.

Article 41

[Scrutiny of elections]

(1) Scrutiny of elections shall be the responsibility of the Bundestag. It shall also decide whether a Member has lost his seat.

(2) Complaints against such decisions of the Bundestag may be lodged with the Federal Constitutional Court.

(3) Details shall be regulated by a federal law.

Article 42

[Public sittings › Majority decisions]

(1) Sittings of the Bundestag shall be public. On the motion of one tenth of its Members, or on the motion of the Federal Government, the public may be excluded by a two-thirds majority. The motion shall be voted upon at a sitting not open to the public.

(2) Decisions of the Bundestag shall require a majority of the votes cast unless this Basic Law otherwise provides. The rules of procedure may permit exceptions with respect to elections to be conducted by the Bundestag.

(3) Truthful reports of public sittings of the Bundestag and of its committees shall not give rise to any liability.

มาตรา 43 การเข้าร่วมประชุมโดยสมาชิกของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ และสมาชิกของวุฒิสภา (สิทธิในการเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎร และสิทธิ ชี้แจงแสดงความคิดเห็น)

(1) สภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการธิการของสภาอาจเรียกร้องให้สมาชิกของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้

(2) สมาชิกของวุฒิสภาและของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ ตลอดจนตัวแทนของสมาชิกรัฐสภาอาจเข้าร่วมการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมคณะกรรมการธิการของสภาได้ โดยมีสิทธิชี้แจงและแสดงความคิดเห็นของตนเมื่อใดก็ได้

มาตรา 44 คณะกรรมการธิการสอบสวน

(1) สภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิและมีหน้าที่เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่งในสี่มีผู้ตักเตือนขอ ในการจัดตั้งคณะกรรมการธิการสอบสวน โดยคณะกรรมการธิการสอบสวนต้องพิจารณาหลักฐานที่จำเป็นโดยการทำประชาพิจารณ์ ทั้งนี้ การพิจารณาของคณะกรรมการธิการสอบสวนอาจเป็นการพิจารณาโดยลับก็ได้

(2) ให้นำกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับกับการพิจารณาหลักฐานโดยอนุโลม ทั้งนี้ ต้องไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลในการติดต่อทางจดหมาย ไปรษณีย์ และโทรคมนาคม

(3) ศาลและหน่วยงานทางปกครองอาจถูกร้องขอในการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและทางปกครอง

(4) การวินิจฉัยของคณะกรรมการธิการสอบสวนไม่อยู่ในบังคับของการตรวจสอบโดยศาล ศาลมีอิสระในการประเมินและตัดสินตามข้อเท็จจริงอันเป็นสาระของการสอบสวน

Article 43

[Right to require presence, right of access and right to be heard]

(1) The Bundestag and its committees may require the presence of any member of the Federal Government.

(2) The members of the Bundesrat and of the Federal Government as well as their representatives may attend all sittings of the Bundestag and meetings of its committees. They shall have the right to be heard at any time.

Article 44

[Committees of inquiry]

(1) The Bundestag shall have the right, and on the motion of one quarter of its Members the duty, to establish a committee of inquiry, which shall take the requisite evidence at public hearings. The public may be excluded.

(2) The rules of criminal procedure shall apply *mutatis mutandis* to the taking of evidence. The privacy of correspondence, posts and telecommunications shall not be affected.

(3) Courts and administrative authorities shall be required to provide legal and administrative assistance.

(4) The decisions of committees of inquiry shall not be subject to judicial review. The courts shall be free to evaluate and rule upon the facts that were the subject of the investigation.

มาตรา 45 คณะกรรมการสหภาพยุโรป

สภาผู้แทนราษฎรต้องแต่งตั้งคณะกรรมการว่าด้วยกิจการสหภาพยุโรป โดยอาจมอบอำนาจให้คณะกรรมการดังกล่าวใช้สิทธิของสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 23 อันเกี่ยวกับรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ นอกจากนี้สภาผู้แทนราษฎรอาจให้อำนาจคณะกรรมการสหภาพยุโรปใช้สิทธิตามข้อตกลงจัดตั้งสหภาพยุโรป

มาตรา 45ก คณะกรรมการว่าด้วยกิจการต่างประเทศและกิจการกลาโหม

(1) สภาผู้แทนราษฎรต้องแต่งตั้งคณะกรรมการว่าด้วยกิจการต่างประเทศและคณะกรรมการว่าด้วยกิจการกลาโหม

(2) คณะกรรมการว่าด้วยกิจการกลาโหมมีอำนาจในฐานะของคณะกรรมการสอบสวนด้วย เมื่อสมาชิกของคณะกรรมการธิการจำนวนหนึ่งในสี่มีเหตุติร้องขอ คณะกรรมการมีหน้าที่นำประเด็นเฉพาะมาดำเนินการสอบสวน

(3) ไม่ให้นำมาตรา 44 (1) มาใช้บังคับกับกิจการกลาโหม

มาตรา 45ข ผู้ตรวจการรัฐสภาด้านกองทัพ

ให้แต่งตั้งผู้ตรวจการรัฐสภาด้านกองทัพเพื่อปกป้องรักษาสิทธิพื้นฐานและเพื่อช่วยเหลือสภาผู้แทนราษฎรในการใช้อำนาจรัฐสภาควบคุมดูแลกองทัพ ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายสหพันธรัฐ

มาตรา 45ค คณะกรรมการร้องทุกข์

(1) สภาผู้แทนราษฎรต้องแต่งตั้งคณะกรรมการร้องทุกข์เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องขอและคำร้องเรียนที่ยื่นต่อสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 17

(2) อำนาจของคณะกรรมการร้องทุกข์ในการพิจารณาคำร้องเรียนให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายสหพันธรัฐ

Article 45

[Committee on the European Union]

The Bundestag shall appoint a Committee on the Affairs of the European Union. It may authorise the committee to exercise the rights of the Bundestag under Article 23 vis-à-vis the Federal Government. It may also empower it to exercise the rights granted to the Bundestag under the contractual foundations of the European Union.

Article 45a

[Committees on Foreign Affairs and Defence]

(1) The Bundestag shall appoint a Committee on Foreign Affairs and a Defence Committee.

(2) The Defence Committee shall also have the powers of a committee of inquiry. On the motion of one quarter of its members it shall have the duty to make a specific matter the subject of inquiry.

(3) Paragraph (1) of Article 44 shall not apply to defence matters.

Article 45b

[Parliamentary Commissioner for the Armed Forces]

A Parliamentary Commissioner for the Armed Forces shall be appointed to safeguard basic rights and to assist the Bundestag in exercising parliamentary oversight over the Armed Forces. Details shall be regulated by a federal law.

Article 45c

[Petitions Committee]

(1) The Bundestag shall appoint a Petitions Committee to deal with requests and complaints addressed to the Bundestag pursuant to Article 17.

(2) The powers of the Committee to consider complaints shall be regulated by a federal law.

มาตรา 45 ง คณะกรรมการตรวจสอบของรัฐสภา

- (1) สถาผู้แทนราษฎรต้องแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบกิจการข้อมูลสำคัญของสหพันธรัฐ
- (2) รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายสหพันธรัฐ

มาตรา 46 ความคุ้มกันต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(1) ไม่ว่าในเวลาใด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่พึงตกอยู่ภายใต้กระบวนการพิจารณาทางศาลหรือการดำเนินการทางวินัยหรือการอื่นใดที่เรียกร้องให้รับผิดชอบ นอกสภาผู้แทนราษฎรอันเกี่ยวกับการออกเสียงลงคะแนน การแถลงหรือการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรหรือในคณะกรรมการการชุดใดของสภาผู้แทนราษฎร บทบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับกับการหมิ่นประมาททำให้เสียชื่อเสียง

(2) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่พึงถูกเรียกให้รับผิดชอบหรือถูกจับกุมในความผิดที่มีบทลงโทษโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสภาผู้แทนราษฎร เว้นแต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นถูกจับกุมในขณะที่กระทำความผิดหรือในระหว่างวันถัดไปของการกระทำความผิด

(3) การจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือการเริ่มกระบวนการพิจารณาใดๆ ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 18 ต้องได้รับอนุญาตจากสภาผู้แทนราษฎรด้วย

(4) การดำเนินกระบวนการพิจารณาทางอาญาหรือกระบวนการพิจารณาอื่นใดตามมาตรา 18 ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการกักขังหรือการจำกัดเสรีภาพบุคคลอื่นใดของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ระงับเมื่อสภาผู้แทนราษฎรเรียกร้อง

Article 45d

[Parliamentary Control Panel]

(1) The Bundestag shall appoint a panel to scrutinise the intelligence activities of the Federation.

(2) Details shall be regulated by a federal law.

Article 46

[Immunities of Members]

(1) At no time may a Member be subjected to court proceedings or disciplinary action or otherwise called to account outside the Bundestag for a vote cast or for any speech or debate in the Bundestag or in any of its committees. This provision shall not apply to defamatory insults.

(2) A Member may not be called to account or arrested for a punishable offence without permission of the Bundestag, unless he is apprehended while committing the offence or in the course of the following day.

(3) The permission of the Bundestag shall also be required for any other restriction of a Member's freedom of the person or for the initiation of proceedings against a Member under Article 18.

(4) Any criminal proceedings or any proceedings under Article 18 against a Member and any detention or other restriction of the freedom of his person shall be suspended at the demand of the Bundestag.

มาตรา 47 สิทธิปฏิเสธที่จะให้หลักฐาน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจปฏิเสธที่จะให้หลักฐานเกี่ยวกับบุคคลที่ได้แจ้งข้อมูลแก่ตนในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือที่ตนได้ให้ข้อมูลในฐานะดังกล่าว ตลอดจนหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตที่มีการบังคับใช้สิทธิในการปฏิเสธที่จะให้หลักฐาน ห้ามมิให้มีการยึดเอกสารใดๆ

มาตรา 48 สิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การคุ้มครองสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และค่าตอบแทน

(1) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนย่อมมีสิทธิลาประชุมเท่าที่จำเป็นเพื่อการหาเสียงเลือกตั้งของตน

(2) บุคคลไม่พึงถูกกีดกันจากการยอมรับหรือการใช้ตำแหน่งหน้าที่ของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บุคคลไม่พึงได้รับแจ้งให้ออกหรือถูกปลดจากงานด้วยเหตุดังกล่าว

(3) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนอย่างเพียงพอที่จะประกันความเป็นอิสระของตน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิใช้บริการขนส่งสาธารณะทั้งหมดของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายสหพันธรัฐ

มาตรา 49 ยกเลิก

Article 47

[Right of refusal to give evidence]

Members may refuse to give evidence concerning persons who have confided information to them in their capacity as Members of the Bundestag, or to whom they have confided information in this capacity, as well as evidence concerning this information itself. To the extent that this right of refusal to give evidence applies, no seizure of documents shall be permissible.

Article 48

[Candidature › Protection of membership › Remuneration]

(1) Every candidate for election to the Bundestag shall be entitled to the leave necessary for his election campaign.

(2) No one may be prevented from accepting or exercising the office of Member of the Bundestag. No one may be given notice of dismissal or discharged from employment on this ground.

(3) Members shall be entitled to remuneration adequate to ensure their independence. They shall be entitled to the free use of all publicly owned means of transport. Details shall be regulated by a federal law.

Article 49 (repealed)

หมวด 4 วุฒิสภา

มาตรา 50 อำนาจหน้าที่

ให้มลรัฐมีส่วนร่วมในทางนิติบัญญัติและทางบริหารของสหพันธรัฐ และกิจการเกี่ยวกับสหภาพยุโรป ผ่านทางวุฒิสภา

มาตรา 51 องค์ประกอบ

(1) วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกของรัฐบาลแห่งมลรัฐซึ่งได้รับการแต่งตั้งและถอดถอนโดยรัฐบาลแห่งมลรัฐนั้น ทั้งนี้ สมาชิกอื่นของรัฐบาลแห่งมลรัฐอาจทำหน้าที่แทนได้

(2) ให้แต่ละมลรัฐมีคะแนนเสียงอย่างน้อยสามคะแนนเสียง มลรัฐที่มีประชากรมากกว่าสองล้านคน ให้มีสี่คะแนนเสียง มลรัฐที่มีประชากรมากกว่าหกล้านคน ให้มีห้าคะแนนเสียง และมลรัฐที่มีประชากรมากกว่าเจ็ดล้านคน ให้มีหกคะแนนเสียง

(3) แต่ละมลรัฐอาจแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาในจำนวนเท่ากับที่ตนมีคะแนนเสียง ทั้งนี้ การออกเสียงลงคะแนนของแต่ละมลรัฐให้ถือเป็นหน่วยเดียว และเฉพาะสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมหรือตัวแทนเท่านั้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา 52 ประธานวุฒิสภา การตัดสินใจและข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา

(1) วุฒิสภาต้องเลือกประธานของตน ซึ่งมีวาระดำรงตำแหน่งหนึ่งปี

(2) ประธานวุฒิสภาเป็นผู้เรียกประชุมวุฒิสภา ทั้งนี้ ถือเป็นหน้าที่ของประธานวุฒิสภาที่จะต้องเรียกประชุมวุฒิสภา หากผู้แทนมลรัฐอย่างน้อยสองมลรัฐหรือรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐเรียกร้องให้มีการเรียกประชุม

IV. The Bundesrat

Article 50

[Functions]

The *Länder* shall participate through the Bundesrat in the legislation and administration of the Federation and in matters concerning the European Union.

Article 51

[Composition › Weighted voting]

(1) The Bundesrat shall consist of members of the *Land* governments, which appoint and recall them. Other members of those governments may serve as alternates.

(2) Each *Land* shall have at least three votes; *Länder* with more than two million inhabitants shall have four, *Länder* with more than six million inhabitants five, and *Länder* with more than seven million inhabitants six votes.

(3) Each *Land* may appoint as many members as it has votes. The votes of each *Land* may be cast only as a unit and only by Members present or their alternates.

Article 52

[President › Decisions › Rules of procedure]

(1) The Bundesrat shall elect its President for one year.

(2) The President shall convene the Bundesrat. He shall be obliged to do so if the delegates of at least two *Länder* or the Federal Government so demand.

(3) การตัดสินใจของวุฒิสภาให้ถือเอาเสียงข้างมาก วุฒิสภาเป็นผู้กำหนดข้อบังคับการประชุม การประชุมของวุฒิสภาเป็นการประชุมโดยเปิดเผย แต่อาจมีกรณียกเว้นไม่ประชุมโดยเปิดเผยก็ได้

(3ก) ในกิจการที่เกี่ยวกับสหภาพยุโรป วุฒิสภาอาจตั้งสภากิจการยุโรปขึ้นในวุฒิสภา โดยการตัดสินใจของสภากิจการยุโรปถือเป็นการตัดสินใจของวุฒิสภา ทั้งนี้ จำนวนคะแนนเสียงของแต่ละมลรัฐให้นำมาตรา 51 (2) มาเป็นเกณฑ์กำหนด

(4) สมาชิกหรือตัวแทนอื่นของรัฐบาลแห่งมลรัฐอาจทำหน้าที่ในคณะกรรมการของวุฒิสภาได้

มาตรา 53 การเข้าร่วมประชุมของสมาชิกของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ

สมาชิกของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐย่อมมีสิทธิ และเมื่อได้รับการร้องขอย่อมมีหน้าที่ ในการเข้าร่วมประชุมของวุฒิสภาและคณะกรรมการวุฒิสภา สมาชิกของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐย่อมมีสิทธิชี้แจงและแสดงความเห็นของตนเมื่อใดก็ได้ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องรายงานให้วุฒิสภาทราบถึงการดำเนินกิจการต่างๆ ของตนอย่างสม่ำเสมอ

(3) Decisions of the Bundesrat shall require at least a majority of its votes. It shall adopt rules of procedure. Its meetings shall be open to the public. The public may be excluded.

(3a) For matters concerning the European Union the Bundesrat may establish a Chamber for European Affairs, whose decisions shall be considered decisions of the Bundesrat; the number of votes to be uniformly cast by the *Länder* shall be determined by paragraph (2) of Article 51.

(4) Other members or representatives of *Land* governments may serve on committees of the Bundesrat.

Article 53

[Attendance of members of the Federal Government]

The members of the Federal Government shall have the right, and on demand the duty, to participate in meetings of the Bundesrat and of its committees. They shall have the right to be heard at any time. The Bundesrat shall be kept informed by the Federal Government with regard to the conduct of its affairs.

หมวด 4ก

คณะกรรมาธิการร่วม

มาตรา 53ก องค์ประกอบ ข้อบังคับการประชุม

(1) คณะกรรมาธิการร่วมประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา โดยสมาชิกที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนสองในสาม และสมาชิกที่มาจากวุฒิสภามีจำนวนหนึ่งในสามของสมาชิกคณะกรรมาธิการทั้งหมด สภาผู้แทนราษฎรต้องแต่งตั้งสมาชิกของตนจากกลุ่มต่างๆ ภายในรัฐสภาให้ได้สัดส่วนกัน โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ แต่ละมลรัฐต้องมีตัวแทนที่ตนเลือกมาเป็นสมาชิกของวุฒิสภาอยู่ในคณะกรรมาธิการร่วม โดยตัวแทนดังกล่าวไม่ต้องผูกพันตามคำสั่งใดๆ การตั้งคณะกรรมาธิการร่วมและระเบียบการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับที่กำหนดโดยสภาผู้แทนราษฎรและโดยได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

(2) รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องแจ้งให้คณะกรรมาธิการร่วมทราบถึงแผนของตนสำหรับภาวะป้องกันประเทศ อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติวรรคนี้ไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 43 (1)

IVa. The Joint Committee

Article 53a

[Composition > Rules of procedure]

(1) The Joint Committee shall consist of Members of the Bundestag and members of the Bundesrat; the Bundestag shall provide two thirds and the Bundesrat one third of the committee members. The Bundestag shall designate Members in proportion to the relative strength of the various parliamentary groups; they may not be members of the Federal Government. Each *Land* shall be represented by a Bundesrat member of its choice; these members shall not be bound by instructions. The establishment of the Joint Committee and its proceedings shall be regulated by rules of procedure to be adopted by the Bundestag and requiring the consent of the Bundesrat.

(2) The Federal Government shall inform the Joint Committee about its plans for a state of defence. The rights of the Bundestag and its committees under paragraph (1) of Article 43 shall not be affected by the provisions of this paragraph.

หมวด 5

ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 54 การเลือกตั้ง วาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ

(1) ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐต้องมาจากการเลือกตั้งโดยที่ประชุมใหญ่สหพันธรัฐโดยไม่มี การอภิปราย ชาวเยอรมันที่มีสิทธิลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรและมีอายุครบสี่สิบปี ย่อมมีคุณสมบัติที่จะได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ

(2) ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละห้าปี โดยอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกินหนึ่งวาระ

(3) ที่ประชุมใหญ่สหพันธรัฐประกอบด้วยสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งโดยรัฐสภาของมลรัฐตามสัดส่วนของจำนวนผู้แทนในจำนวนที่เท่ากัน

(4) ที่ประชุมใหญ่สหพันธรัฐต้องจัดประชุมภายในสามสิบวันก่อนสิ้นสุดวาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ หรือในกรณี ที่พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระต้องจัดประชุมไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เรียกประชุม

(5) หลังจากสิ้นสุดวาระของฝ่ายนิติบัญญัติ ระยะเวลาที่ระบุไว้ใน ประโยคแรกของ (4) ของมาตรานี้ ให้เริ่มนับเมื่อสภาผู้แทนราษฎรเรียกประชุมครั้งแรก

(6) บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงข้างมากจากสมาชิกของที่ประชุมใหญ่สหพันธรัฐพึงได้รับการเลือกตั้ง หากมีการลงคะแนนเสียงไปแล้วสองครั้ง แต่ยังไม่ มีผู้สมัครรายใดได้รับเสียงข้างมาก ให้บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียง มากที่สุดในการลงคะแนนเสียงครั้งต่อไปเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

(7) รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายสหพันธรัฐ

V. The Federal President

Article 54

[Election › Term of office]

(1) The Federal President shall be elected by the Federal Convention without debate. Any German who is entitled to vote in Bundestag elections and has attained the age of forty may be elected.

(2) The term of office of the Federal President shall be five years. Re-election for a consecutive term shall be permitted only once.

(3) The Federal Convention shall consist of the Members of the Bundestag and an equal number of members elected by the parliaments of the *Länder* on the basis of proportional representation.

(4) The Federal Convention shall meet not later than thirty days before the term of office of the Federal President expires or, in the case of premature termination, not later than thirty days after that date. It shall be convened by the President of the Bundestag.

(5) After the expiration of an electoral term, the period specified in the first sentence of paragraph (4) of this Article shall begin when the Bundestag first convenes.

(6) The person receiving the votes of a majority of the members of the Federal Convention shall be elected. If after two ballots no candidate has obtained such a majority, the person who receives the largest number of votes on the next ballot shall be elected.

(7) Details shall be regulated by a federal law.

มาตรา 55 ลักษณะต้องห้าม

(1) ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐต้องไม่เป็นสมาชิกของรัฐบาลหรือองค์กรนิติบัญญัติของสหพันธรัฐหรือของมลรัฐ

(2) ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐต้องไม่ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่ได้รับเงินเดือน หรือต้องไม่เข้าร่วมในการค้าหรือการประกอบอาชีพอื่น หรือต้องไม่มีตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการกำกับดูแลในวิสาหกิจใดที่ดำเนินกิจการโดยมุ่งหวังผลกำไร

มาตรา 56 การสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง

ในการเข้ารับตำแหน่ง ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐต้องสาบานตนต่อหน้าที่ประชุมร่วมระหว่างสมาชิกสภาของผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาว่า

“ข้าพเจ้าขอสาบานว่าข้าพเจ้าจะอุทิศความพยายามของข้าพเจ้าเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนชาวเยอรมัน ส่งเสริมสวัสดิการของประชาชน ปกป้องประชาชนจากภัยอันตราย ปกป้องรักษากฎหมายพื้นฐานและกฎหมายของสหพันธรัฐ ปฏิบัติหน้าที่ของข้าพเจ้าด้วยสำนึกดี และดำรงความยุติธรรมต่อทุกคน ขอพระเจ้าเป็นเจ้าจงคุ้มครองข้าพเจ้าด้วยเถิด”

คำสาบานนี้อาจกล่าวโดยไม่มีกรยืนยันนทางศาสนา

มาตรา 57 การขาดคุณสมบัติหรือการพ้นจากตำแหน่ง

หากประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ หรือหากพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ใช้อำนาจของประธานาธิบดีแทน

Article 55

[Incompatibilities]

(1) The Federal President may not be a member of the government or of a legislative body of the Federation or of a *Land*.

(2) The Federal President may not hold any other salaried office, or engage in any trade or profession, or belong to the management or supervisory board of any enterprise conducted for profit.

Article 56

[Oath of office]

On assuming his office, the Federal President shall take the following oath before the assembled Members of the Bundestag and the Bundesrat:

“I swear that I will dedicate my efforts to the well-being of the German people, promote their welfare, protect them from harm, uphold and defend the Basic Law and the laws of the Federation, perform my duties conscientiously, and do justice to all. So help me God.”

The oath may also be taken without religious affirmation.

Article 57

[Substitution]

If the Federal President is unable to perform his duties, or if his office falls prematurely vacant, the President of the Bundesrat shall exercise his powers.

มาตรา 58 การลงนามรับสนองคำสั่ง

คำสั่งและคำบัญชาของประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐจะมีผลสมบูรณ์เมื่อนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ หรือรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องลงนามรับสนอง บทบัญญัตินี้ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับการแต่งตั้งหรือถอดถอนนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ การยุบสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 63 หรือคำร้องขอที่ทำขึ้นตามมาตรา 69 (3)

มาตรา 59 การเป็นตัวแทนของสหพันธรัฐ

(1) ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐทำหน้าที่เป็นตัวแทนสหพันธรัฐในทางกฎหมายระหว่างประเทศ ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐเป็นผู้ทำสนธิสัญญากับรัฐต่างประเทศในนามสหพันธรัฐ และเป็นผู้ส่งและรับผู้แทนทางการทูต

(2) สนธิสัญญาที่กำหนดความสัมพันธ์ทางการเมืองของสหพันธรัฐหรือที่ต้องมีการตรากฎหมายสหพันธรัฐต้องได้รับความยินยอมจากองค์กรที่รับผิดชอบกรณีดังกล่าวในการตรากฎหมายสหพันธรัฐหรือต้องให้องค์กรดังกล่าวมีส่วนร่วมในรูปของกฎหมายสหพันธรัฐ ในกรณีที่มีข้อตกลงของฝ่ายบริหาร ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารสหพันธรัฐมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 59ก ยกเลิก

มาตรา 60 การแต่งตั้งและถอดถอนข้าราชการแห่งสหพันธรัฐ การอภัยโทษความคุ้มกันต่อประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ

(1) ให้ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนผู้พิพากษาแห่งสหพันธรัฐ ข้าราชการแห่งสหพันธรัฐ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ชั้นสัญญาบัตรและชั้นประทวนของกองทัพ เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

Article 58

[Countersignature]

Orders and directions of the Federal President shall require for their validity the countersignature of the Federal Chancellor or of the competent Federal Minister. This provision shall not apply to the appointment or dismissal of the Federal Chancellor, the dissolution of the Bundestag under Article 63, or a request made under paragraph (3) of Article 69.

Article 59

[Representation of the Federation for the purposes of international law]

(1) The Federal President shall represent the Federation for the purposes of international law. He shall conclude treaties with foreign states on behalf of the Federation. He shall accredit and receive envoys.

(2) Treaties that regulate the political relations of the Federation or relate to subjects of federal legislation shall require the consent or participation, in the form of a federal law, of the bodies responsible in such a case for the enactment of federal law. In the case of executive agreements the provisions concerning the federal administration shall apply *mutatis mutandis*.

Article 59a (repealed)

Article 60

[Appointment of civil servants > Pardon > Immunity]

(1) The Federal President shall appoint and dismiss federal judges, federal civil servants, and commissioned and noncommissioned officers of the Armed Forces, except as may otherwise be provided by a law.

(2) ให้ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐเป็นผู้ใช้อำนาจอภัยโทษแก่ผู้กระทำความผิดในนามของสหพันธรัฐ

(3) ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐอาจมอบอำนาจเหล่านี้ให้กับหน่วยราชการอื่นได้

(4) ให้นำมาตรา 46 (2) ถึง (4) มาใช้บังคับกับประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐโดยอนุโลม

มาตรา 61 การถอดถอนประธานาธิบดีจากตำแหน่งต่อศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ

(1) สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาอาจขอให้ถอดถอนประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐออกจากตำแหน่งต่อศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ เนื่องจาก การจงใจละเมิดกฎหมายพื้นฐานนี้หรือกฎหมายสหพันธรัฐอื่นใด คำร้องขอ ให้ถอดถอนต้องได้รับการสนับสนุนโดยสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร จำนวนอย่างน้อยหนึ่งในสี่ หรือคะแนนเสียงหนึ่งในสี่ของสมาชิกวุฒิสภา การตัดสินใจให้มีการขอถอดถอน ต้องได้รับคะแนนเสียงข้างมากจำนวนสอง ในสามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือคะแนนเสียงสองในสามของ สมาชิกวุฒิสภา คดีถอดถอนออกจากตำแหน่งให้บุคคลที่ได้รับมอบหมาย จากองค์กรที่มีหน้าที่ถอดถอนเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ

(2) หากศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐพิจารณาแล้ว เห็นว่า ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐมีความผิดฐานจงใจละเมิดกฎหมายพื้นฐานนี้ หรือกฎหมายสหพันธรัฐอื่นใด ให้ประกาศถอดถอนประธานาธิบดีแห่ง สหพันธรัฐออกจากตำแหน่ง หลังจากประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐถูก ถอดถอนออกจากตำแหน่งแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐอาจออก คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวเพื่อป้องกันมิให้ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ ใช้อำนาจหน้าที่ของตน

(2) He shall exercise the power to pardon individual offenders on behalf of the Federation.

(3) He may delegate these powers to other authorities.

(4) Paragraphs (2) to (4) of Article 46 shall apply to the Federal President *mutatis mutandis*.

Article 61

[Impeachment before the Federal Constitutional Court]

(1) The Bundestag or the Bundesrat may impeach the Federal President before the Federal Constitutional Court for wilful violation of this Basic Law or of any other federal law. The motion of impeachment must be supported by at least one quarter of the Members of the Bundestag or one quarter of the votes of the Bundesrat. The decision to impeach shall require a majority of two thirds of the Members of the Bundestag or of two thirds of the votes of the Bundesrat. The case for impeachment shall be presented before the Federal Constitutional Court by a person commissioned by the impeaching body.

(2) If the Federal Constitutional Court finds the Federal President guilty of a wilful violation of this Basic Law or of any other federal law, it may declare that he has forfeited his office. After the Federal President has been impeached, the Court may issue an interim order preventing him from exercising his functions.

หมวด 6

รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 62 องค์ประกอบ

รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ และรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 63 การเลือกตั้งและการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ

(1) นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐมาจากการเลือกตั้งโดยสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีการอภิปราย ตามข้อเสนอของประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ

(2) บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ย่อมเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้ง บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งต้องได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ

(3) หากบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อโดยประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ ไม่ได้รับเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎรอาจเลือกตั้งนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐภายในสิบสี่วันนับแต่มีการลงคะแนนเสียงที่ได้รับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(4) หากไม่อาจเลือกตั้งนายกรัฐมนตรีได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้จัดการเลือกตั้งใหม่โดยไม่ชักช้า ในการเลือกตั้งใหม่นี้ ให้บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดได้รับเลือกตั้ง หากบุคคลที่ได้รับเลือกตั้งได้รับคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐต้องแต่งตั้งบุคคลนั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันเลือกตั้ง หากบุคคลที่ได้รับเลือกตั้งไม่ได้รับคะแนนเสียงข้างมากดังกล่าว ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐอาจแต่งตั้งบุคคลนั้นหรืออาจยุบสภาผู้แทนราษฎรภายในเจ็ดวัน

VI. The Federal Government

Article 62

[Composition]

The Federal Government shall consist of the Federal Chancellor and the Federal Ministers.

Article 63

[Election of the Federal Chancellor]

(1) The Federal Chancellor shall be elected by the Bundestag without debate on the proposal of the Federal President.

(2) The person who receives the votes of a majority of the Members of the Bundestag shall be elected. The person elected shall be appointed by the Federal President.

(3) If the person proposed by the Federal President is not elected, the Bundestag may elect a Federal Chancellor within fourteen days after the ballot by the votes of more than one half of its Members.

(4) If no Federal Chancellor is elected within this period, a new election shall take place without delay, in which the person who receives the largest number of votes shall be elected. If the person elected receives the votes of a majority of the Members of the Bundestag, the Federal President must appoint him within seven days after the election. If the person elected does not receive such a majority, then within seven days the Federal President shall either appoint him or dissolve the Bundestag.

มาตรา 64 การแต่งตั้งและถอดถอนรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ การ สาบานตนเข้ารับตำแหน่ง

(1) ให้ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ ตามข้อเสนอของนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ

(2) ในการเข้ารับตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐและรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐต้องสาบานตนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 56 ต่อหน้าสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 65 อำนาจภายในรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ การกำหนดแนว นโยบาย กระทรวง และความรับผิดชอบ

นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐต้องกำหนดและรับผิดชอบในแนวนโยบายทั่วไป ภายใต้แนวนโยบายดังกล่าว รัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐแต่ละคนต้องดำเนินกิจการภายในกระทรวงของตนอย่างอิสระและโดยความรับผิดชอบของตน รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องแก้ไขปัญหาความแตกต่างด้านความคิดเห็นในระหว่างรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐตามระเบียบข้อบังคับที่รัฐบาลกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 65ก การสั่งการกองทัพ

(1) การสั่งการกองทัพให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีกลาโหมแห่งสหพันธรัฐ

(2) ยกเลิก

มาตรา 66 ลักษณะต้องห้าม

นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐและรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐต้องไม่ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่ได้รับเงินเดือน หรือต้องไม่เข้าร่วมในการค้าหรือการประกอบอาชีพใด หรือต้องไม่มีตำแหน่งในคณะกรรมการบริหาร หรือคณะกรรมการกำกับดูแลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากสภาผู้แทนราษฎร ในวิสาหกิจใดที่ดำเนินกิจการโดยมุ่งหวังผลกำไร

Article 64

[Appointment and dismissal of Federal Ministers › Oath of office]

(1) Federal Ministers shall be appointed and dismissed by the Federal President upon the proposal of the Federal Chancellor.

(2) On taking office the Federal Chancellor and the Federal Ministers shall take the oath provided for in Article 56 before the Bundestag.

Article 65

[Power to determine policy guidelines › Department and collegiate responsibility]

The Federal Chancellor shall determine and be responsible for the general guidelines of policy. Within these limits each Federal Minister shall conduct the affairs of his department independently and on his own responsibility. The Federal Government shall resolve differences of opinion between Federal Ministers. The Federal Chancellor shall conduct the proceedings of the Federal Government in accordance with rules of procedure adopted by the Government and approved by the Federal President.

Article 65a

[Command of the Armed Forces]

(1) Command of the Armed Forces shall be vested in the Federal Minister of Defence.

(2) (repealed)

Article 66

[Incompatibilities]

Neither the Federal Chancellor nor a Federal Minister may hold any other salaried office, or engage in any trade or profession, or belong to the management or, without the consent of the Bundestag, to the supervisory board of an enterprise conducted for profit.

มาตรา 67 การลงคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจ

(1) สภาผู้แทนราษฎรอาจแสดงความไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐได้ก็แต่โดยการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และร้องขอให้ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐถอดถอนนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐต้องปฏิบัติตามคำร้องขอและแต่งตั้งบุคคลที่ได้รับเลือกตั้ง

(2) ให้การยื่นคำร้องขอและการเลือกตั้งมีระยะเวลาห่างกันสี่สิบแปดชั่วโมง

มาตรา 68 การลงคะแนนเสียงไว้วางใจ

(1) หากคำร้องขอของนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐให้มีการลงคะแนนเสียงไว้วางใจไม่ได้รับการสนับสนุนโดยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ เมื่อได้รับข้อเสนอของนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ ต้องยุบสภาผู้แทนราษฎรภายในสี่สิบเอ็ดวัน สิทธิในการยุบสภาให้สิ้นสุดลงทันทีที่สภาผู้แทนราษฎรได้เลือกตั้งนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐคนใหม่ด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกสภา

(2) ให้การยื่นคำร้องขอและการลงคะแนนเสียงมีระยะเวลาห่างกันสี่สิบแปดชั่วโมง

มาตรา 69 รองนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ วาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกในรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ

(1) ให้นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐเป็นผู้แต่งตั้งรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐเป็นรองนายกรัฐมนตรี

Article 67

[Vote of no confidence]

(1) The Bundestag may express its lack of confidence in the Federal Chancellor only by electing a successor by the vote of a majority of its Members and requesting the Federal President to dismiss the Federal Chancellor. The Federal President must comply with the request and appoint the person elected.

(2) Forty-eight hours shall elapse between the motion and the election.

Article 68

[Vote of confidence]

(1) If a motion of the Federal Chancellor for a vote of confidence is not supported by the majority of the Members of the Bundestag, the Federal President, upon the proposal of the Federal Chancellor, may dissolve the Bundestag within twenty-one days. The right of dissolution shall lapse as soon as the Bundestag elects another Federal Chancellor by the vote of a majority of its Members.

(2) Forty-eight hours shall elapse between the motion and the vote.

Article 69

[Deputy Federal Chancellor > Term of office]

(1) The Federal Chancellor shall appoint a Federal Minister as his deputy.

(2) วาระการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐหรือรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐสิ้นสุดลงในกรณีที่มีการเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดใหม่ และหากนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐพ้นจากตำแหน่งวาระการดำรงตำแหน่งของรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐย่อมสิ้นสุดลงด้วย

(3) เมื่อได้รับการร้องขอจากประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ ให้นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐหรือประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ ให้รัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของตนต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน

(2) The tenure of office of the Federal Chancellor or of a Federal Minister shall end in any event when a new Bundestag convenes; the tenure of office of a Federal Minister shall also end on any other occasion on which the Federal Chancellor ceases to hold office.

(3) At the request of the Federal President the Federal Chancellor, or at the request of the Federal Chancellor or of the Federal President a Federal Minister, shall be obliged to continue to manage the affairs of his office until a successor is appointed.

หมวด 7

อำนาจนิติบัญญัติของสหพันธรัฐ กระบวนการนิติบัญญัติของสหพันธรัฐ

มาตรา 70 การแบ่งแยกอำนาจนิติบัญญัติระหว่างสหพันธรัฐและ มลรัฐ

(1) มลรัฐย่อมมีสิทธิในการนิติบัญญัติตราบท่าที่กฎหมายพื้นฐานนี้
ไม่ได้มอบอำนาจนิติบัญญัติให้แก่สหพันธรัฐ

(2) การแบ่งอำนาจระหว่างสหพันธรัฐและมลรัฐให้เป็นไปตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมายพื้นฐานนี้ ทั้งอำนาจนิติบัญญัติเฉพาะตัวและ
อำนาจนิติบัญญัติร่วม

มาตรา 71 อำนาจนิติบัญญัติเฉพาะตัวของสหพันธรัฐ

หากเป็นเรื่องที่อยู่ภายในอำนาจนิติบัญญัติเฉพาะตัวของสหพันธรัฐ
มลรัฐมีอำนาจตรากฎหมายก็แต่เฉพาะเมื่อและภายในขอบเขตที่มลรัฐนั้น
ได้รับมอบอำนาจดังกล่าวอย่างชัดแจ้งโดยกฎหมายสหพันธรัฐ

มาตรา 72 อำนาจนิติบัญญัติร่วมของสหพันธรัฐ

(1) หากเป็นเรื่องที่อยู่ภายในอำนาจนิติบัญญัติร่วม มลรัฐมีอำนาจ
ตรากฎหมายตราบท่าที่และภายในขอบเขตที่สหพันธรัฐไม่ได้ใช้อำนาจ
นิติบัญญัติของตนในการตรากฎหมาย

VII. Federal Legislation and Legislative Procedures

Article 70

[Division of powers between the Federation and the *Länder*]

(1) The *Länder* shall have the right to legislate insofar as this Basic Law does not confer legislative power on the Federation.

(2) The division of authority between the Federation and the *Länder* shall be governed by the provisions of this Basic Law concerning exclusive and concurrent legislative powers.

Article 71

[Exclusive legislative power of the Federation]

On matters within the exclusive legislative power of the Federation, the *Länder* shall have power to legislate only when and to the extent that they are expressly authorised to do so by a federal law.

Article 72

[Concurrent legislative powers]

(1) On matters within the concurrent legislative power, the *Länder* shall have power to legislate so long as and to the extent that the Federation has not exercised its legislative power by enacting a law.

(2) สหพันธรัฐย่อมมีสิทธิตรากฎหมายในเรื่องที่กำหนดไว้ใน มาตรา 74 (1) ข้อ 4 ข้อ 7 ข้อ 11 ข้อ 13 ข้อ 15 ข้อ 19ก ข้อ 20 ข้อ 22 ข้อ 25 และ ข้อ 26 หากและภายในขอบเขตที่พึงกำหนดสภาพการดำรงชีวิตที่เท่าเทียมกันทั่วอาณาเขตของสหพันธรัฐหรือการรักษาความเป็นเอกภาพในด้านกฎหมายหรือเศรษฐกิจ ทำให้จำเป็นต้องมีกฎระเบียบของสหพันธรัฐเพื่อประโยชน์ของประเทศ

(3) หากสหพันธรัฐใช้อำนาจในการตรากฎหมาย มลรัฐอาจบัญญัติกฎหมายให้แตกต่างไปจากกฎหมายที่ตราโดยสหพันธรัฐในเรื่อง

1. การล่าสัตว์ (ยกเว้น กฎหมายที่เกี่ยวกับใบอนุญาตล่าสัตว์)
2. การปกป้องคุ้มครองธรรมชาติและการบริหารจัดการภูมิประเทศ (ยกเว้น หลักเกณฑ์ทั่วไปเพื่อการปกป้องคุ้มครองธรรมชาติ กฎหมายเพื่อการปกป้องคุ้มครองพันธ์พืชและสัตว์ หรือกฎหมายเพื่อการปกป้องคุ้มครองสัตว์น้ำ)
3. การจัดสรรที่ดิน
4. การวางแผนเชิงภูมิภาค
5. การบริหารจัดการแหล่งน้ำ (ยกเว้น กฎระเบียบที่เกี่ยวกับวัตถุปัจจัย หรือ สถานที่)
6. การรับรองสถาบันทางการศึกษาที่สูงขึ้น และเงื่อนไขการจบการศึกษาจากสถาบันดังกล่าว

กฎหมายสหพันธรัฐในเรื่องดังกล่าวมีผลบังคับใช้อย่างน้อยหกเดือนภายหลังประกาศในรัฐกิจจานุเบกษาวันแต่จะได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาเป็นอย่างอื่น กรณีความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายสหพันธรัฐกับกฎหมายของมลรัฐ กฎหมายที่บัญญัติขึ้นใหม่ในเรื่องที่อยู่ในขอบเขตของประโยชน์ย่อมมีลำดับสูงกว่า

(4) กฎหมายสหพันธรัฐอาจกำหนดให้มีการตรากฎหมายมลรัฐใช้แทนกฎหมายสหพันธรัฐ ในกรณีที่กฎหมายสหพันธรัฐไม่มีความจำเป็นตามความหมายของ (2) ของมาตรานี้ต่อไป

(2) The Federation shall have the right to legislate on matters falling within clauses 4, 7, 11, 13, 15, 19a, 20, 22, 25 and 26 of paragraph (1) of Article 74, if and to the extent that the establishment of equivalent living conditions throughout the federal territory or the maintenance of legal or economic unity renders federal regulation necessary in the national interest.

(3) If the Federation has made use of its power to legislate, the *Länder* may enact laws at variance with this legislation with respect to:

1. hunting (except for the law on hunting licenses);
2. protection of nature and landscape management (except for the general principles governing the protection of nature, the law on protection of plant and animal species or the law on protection of marine life);
3. land distribution;
4. regional planning;
5. management of water resources (except for regulations related to materials or facilities);
6. admission to institutions of higher education and requirements for graduation in such institutions.

Federal laws on these matters shall enter into force no earlier than six months following their promulgation unless otherwise provided with the consent of the Bundesrat. As for the relationship between federal law and law of the *Länder*, the latest law enacted shall take precedence with respect to matters within the scope of the first sentence.

(4) A federal law may provide that federal legislation that is no longer necessary within the meaning of paragraph (2) of this Article may be superseded by *Land* law.

มาตรา 73 เรื่องที่อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยเฉพาะตัวของสหพันธรัฐ

สหพันธรัฐย่อมมีอำนาจอธิปไตยในการตรากฎหมายเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

1. กิจการต่างประเทศและกลาโหม รวมถึงการคุ้มครองพลเรือน
2. ความเป็นพลเมืองในสหพันธรัฐ
3. เสรีภาพในการเคลื่อนที่ หนังสือเดินทาง การเข้าเมือง การมีบัตรประจำตัวประชาชน การอพยพย้ายถิ่น และการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
4. สกุลเงิน เงินและเหรียญ น้ำหนักและมาตรวัด และการกำหนดมาตรฐานเวลา
5. ความเป็นหนึ่งเดียวของเขตศุลกากรและเขตการค้า สนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์และการนำร่อง การเคลื่อนที่ของสินค้าอย่างเสรี และการแลกเปลี่ยนสินค้าและการชำระเงินให้กับต่างประเทศ รวมถึงศุลกากรและการป้องกันชายแดน
- 5ก. การดำรงไว้ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรมของเยอรมันต่อการเพิกถอนออกจากประเทศ
6. การขนส่งทางอากาศ
- 6ก. การดำเนินกิจการรถไฟที่สหพันธรัฐเป็นเจ้าของทั้งหมด หรือส่วนใหญ่ (การรถไฟสหพันธรัฐ) การก่อสร้าง การบำรุงรักษา และการจัดการรางที่เป็นของการรถไฟสหพันธรัฐ ตลอดจนการกำหนดค่าธรรมเนียมในการใช้รางดังกล่าว
7. บริการไปรษณีย์และโทรคมนาคม
8. ความสัมพันธ์ทางกฎหมายของบุคคลที่สหพันธรัฐและบริษัทของสหพันธรัฐเป็นผู้ว่าจ้างตามกฎหมายมหาชน
9. สิทธิในทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ลิขสิทธิ์ และการตีพิมพ์

Article 73**[Matters under exclusive legislative power of the Federation]**

(1) The Federation shall have exclusive legislative power with respect to:

1. foreign affairs and defence, including protection of the civilian population;
2. citizenship in the Federation;
3. freedom of movement, passports, residency registration and identity cards, immigration, emigration and extradition;
4. currency, money and coinage, weights and measures, and the determination of standards of time;
5. the unity of the customs and trading area, treaties regarding commerce and navigation, the free movement of goods, and the exchange of goods and payments with foreign countries, including customs and border protection;
- 5a. safeguarding German cultural assets against removal from the country;
6. air transport;
- 6a. the operation of railways wholly or predominantly owned by the Federation (federal railways), the construction, maintenance and operation of railroad lines belonging to federal railways, and the levying of charges for the use of these lines;
7. postal and telecommunications services;
8. the legal relations of persons employed by the Federation and by federal corporations under public law;
9. industrial property rights, copyrights and publishing;

9ก. การปกป้องคุ้มครองโดยสำนักงานตำรวจด้านอาญาแห่งสหพันธรัฐต่อภัยอันตรายจากอาชญากรรมข้ามชาติ กรณีที่มีการคุกคามเกินกว่าเขตแดนของมลรัฐใดมลรัฐหนึ่ง กรณีอำนาจของตำรวจในมลรัฐไม่อาจใช้การได้ หรือผู้บังคับบัญชาในลำดับสูงของแต่ละมลรัฐร้องขอความช่วยเหลือจากสหพันธรัฐ ตามข้อสันนิษฐาน

10. ความร่วมมือระหว่างสหพันธรัฐและมลรัฐ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

(ก) งานตำรวจทางอาญา

(ข) การพิทักษ์รักษาระบอบพื้นฐานเสรีประชาธิปไตย การดำรงอยู่และความมั่นคงของสหพันธรัฐและมลรัฐ (การคุ้มครองรัฐธรรมนูญ) และ

(ค) การคุ้มครองมิให้เกิดกิจกรรมเหล่านี้ภายในอาณาเขตของสหพันธรัฐ โดยการใช้กำลังหรือเตรียมการใช้กำลัง อันจะก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อผลประโยชน์ภายนอกของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ตลอดจนการจัดตั้งสำนักงานตำรวจอาญาแห่งสหพันธรัฐ และการดำเนินการระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านอาชญากรรม

11. สถิติเพื่อวัตถุประสงค์ของสหพันธรัฐ

12. กฎหมายด้านอาวุธและวัตถุระเบิด

13. ผลประโยชน์แก่ผู้ทุพพลภาพโดยผลแห่งสงคราม และผลประโยชน์แก่ทายาทของเหยื่อที่เสียชีวิตเพราะเหตุแห่งสงคราม รวมถึงการสงเคราะห์แก่อดีตนักโทษในสงคราม

14. การผลิตและการใช้ประโยชน์จากพลังงานนิวเคลียร์เพื่อวัตถุประสงค์ในการสันติ การก่อสร้างและการจัดการสถานที่เพื่อรองรับวัตถุประสงค์ในทางสันติ การป้องกันอันตรายอันเกิดจากการรั่วไหลของพลังงานนิวเคลียร์ หรือจากรังสีไอออน และการกำจัดสารกัมมันตรังสี

(2) กฎหมายที่บัญญัติตาม (1) ข้อ 9ก ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

- 9a. protection by the Federal Criminal Police Office against the dangers of international terrorism when a threat transcends the boundary of one *Land*, when the jurisdiction of a *Land's* police authorities cannot be perceived, or when the highest authority of an individual *Land* requests the assumption of federal responsibility;
10. cooperation between the Federation and the *Länder* concerning
 - a) criminal police work,
 - b) protection of the free democratic basic order, existence and security of the Federation or of a *Land* (protection of the constitution), and
 - c) protection against activities within the federal territory which, by the use of force or preparations for the use of force, endanger the external interests of the Federal Republic of Germany, as well as the establishment of a Federal Criminal Police Office and international action to combat crime;
11. statistics for federal purposes;
12. the law on weapons and explosives;
13. benefits for persons disabled by war and for dependents of deceased war victims as well as assistance to former prisoners of war;
14. the production and utilisation of nuclear energy for peaceful purposes, the construction and operation of facilities serving such purposes, protection against hazards arising from the release of nuclear energy or from ionising radiation, and the disposal of radioactive substances.

(2) Laws enacted pursuant to clause 9a of paragraph (1) require the consent of the Bundesrat.

มาตรา 74 เรื่องที่อยู่ภายใต้อำนาจนิติบัญญัติร่วม

- (1) อำนานติบัญญัติร่วม ให้รวมถึงในเรื่องดังต่อไปนี้
1. กฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา การจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาความ (ยกเว้น กฎหมายราชทัณฑ์ของการควบคุมผู้กระทำความผิดก่อนพิจารณาคดี) วิชาชีพกฎหมาย โนตารี และการให้คำปรึกษาทางกฎหมาย
 2. การจดทะเบียนการเกิด การตาย และการสมรส
 3. กฎหมายสมาคมและการชุมนุม
 4. กฎหมายที่เกี่ยวกับการอยู่อาศัยและการตั้งรกรากของคนต่างด้าว
 - 4ก. (ยกเลิก)
 5. (ยกเลิก)
 6. เรื่องที่เกี่ยวกับผู้ลี้ภัยและผู้ถูกเนรเทศ
 7. สวัสดิการของรัฐ (ยกเว้น กฎหมายสังคมสงเคราะห์ด้านที่อยู่อาศัย)
 8. (ยกเลิก)
 9. ความเสียหายจากสงครามและการฟื้นฟู
 10. ประโยชน์สำหรับผู้ทุพพลภาพจากสงครามและทายาทของเหยื่อที่เสียชีวิตจากสงคราม และความช่วยเหลือที่ให้แก่อัตตาชเลยสงคราม
 11. กฎหมายที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (การทำเหมืองแร่ อุตสาหกรรม พลังงาน งานฝีมือ การค้า การพาณิชย์ การธนาคาร ตลาดหลักทรัพย์ และการประกันภัยส่วนบุคคล) ยกเว้น กฎหมายกำหนดเวลาปิดร้านค้า ร้านอาหาร สถานที่เล่นเกมส์ การแสดงโชว์ส่วนบุคคล งานแสดงสินค้า นิทรรศการ และตลาด

Article 74**[Matters under concurrent legislative powers]**

(1) Concurrent legislative power shall extend to the following matters:

1. civil law, criminal law, court organisation and procedure (except for the correctional law of pretrial detention), the legal profession, notaries, and the provision of legal advice;
2. registration of births, deaths and marriages;
3. the law of association;
4. the law relating to residence and establishment of foreign nationals;
- 4a. (repealed)
5. (repealed)
6. matters concerning refugees and expellees;
7. public welfare (except for the law on social care homes);
8. (repealed)
9. war damage and reparations;
10. war graves and graves of other victims of war or despotism;
11. the law relating to economic matters (mining, industry, energy, crafts, trades, commerce, banking, stock exchanges and private insurance), except for the law on shop closing hours, restaurants, game halls, display of individual persons, trade fairs, exhibitions and markets;

11ก. (ยกเลิก)

12. กฎหมายแรงงาน รวมถึงการก่อตั้งกิจการ อนามัยและความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ และหน่วยงานในการจ้างงาน ตลอดจนการประกันสังคม และการประกันการว่างงาน
13. การควบคุมดูแลเกี่ยวกับเงินช่วยเหลือทางการศึกษาและการฝึกอบรม และการส่งเสริมการวิจัย
14. กฎหมายเกี่ยวกับการเวนคืนตามขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับเรื่องี่ระบุไว้ในมาตรา 73 และมาตรา 74
15. การโอนที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และวิธีการผลิตให้แก่รัฐวิสาหกิจหรือวิสาหกิจรูปแบบอื่นของรัฐ
16. การป้องกันการใช้อำนาจทางเศรษฐกิจในทางที่ผิด
17. การส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรและป่าไม้ (ยกเว้นกฎหมายการจัดการที่ดิน) การสร้างหลักประกันในการจัดหาอาหารได้อย่างพอเพียง การนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและป่าไม้ การประมงทะเลลึก และการประมงชายฝั่ง และการอนุรักษ์ชายฝั่ง
18. ธุรกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ กฎหมายที่ดิน (ยกเว้นกฎหมายเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการพัฒนา) และกฎหมายเงินอุดหนุนเพื่อการเช่า เงินอุดหนุนเพื่อปรับหนี้เก่า การกักขังเพื่อที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยสำหรับคนงานเหมืองแร่และเคหสถาน

- 11a. (repealed)
12. labour law, including the organisation of enterprises, occupational health and safety, and employment agencies, as well as social security, including unemployment insurance;
13. the regulation of educational and training grants and the promotion of research;
14. the law regarding expropriation, to the extent relevant to matters enumerated in Articles 73 and 74;
15. the transfer of land, natural resources, and means of production to public ownership or other forms of public enterprise;
16. prevention of the abuse of economic power;
17. the promotion of agricultural production and forestry (except for the law on land consolidation), ensuring the adequacy of food supply, the importation and exportation of agricultural and forestry products, deep-sea and coastal fishing, and preservation of the coasts;
18. urban real estate transactions, land law (except for laws regarding development fees), and the law on rental subsidies, subsidies for old debts, home building loan premiums, miners' homebuilding and home-steading;

19. มาตรการรับมือกับโรคอันตรายและโรคติดต่อในมนุษย์ และสัตว์ การอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพแพทย์ และอาชีพ หรือวิชาชีพประกอบอื่นๆ ตลอดจนกฎหมายการค้าขาย ยารักษาโรค ผลิตภัณฑ์ยา ยาเสพติด และยาพิษต่างๆ
- 19ก. ความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของโรงพยาบาลและการ ควบคุมค่าธรรมเนียมที่โรงพยาบาลเรียกเก็บ
20. กฎหมายผลิตภัณฑ์อาหาร รวมถึงการใช้สัตว์ในการผลิต อาหาร กฎหมายเครื่องดื่มและยาสูบ สินค้าโภคภัณฑ์ที่ จำเป็น อาหารสัตว์ ตลอดจนมาตรการป้องกันเกี่ยวกับการ ทำการตลาดเมล็ดพันธุ์และต้นกล้าทางการเกษตรและป่าไม้ และการป้องกันต้นไม้จากโรคและแมลง ตลอดจนการ คุ้มครองสัตว์
21. การขนส่งทางทะเลและชายฝั่ง และเครื่องช่วยเหลือใน การนำร่อง การนำร่องในแผ่นดิน บริการด้านอูคูนิยมวิทยา เส้นทางเดินเรือในทะเล และทางน้ำในแผ่นดินที่ใช้เป็น เส้นทางสัญจรทั่วไป
22. การจราจรทางบก การขนส่งด้วยเครื่องยนต์ การก่อสร้าง และบำรุงรักษาทางหลวงระยะไกล ตลอดจนการเก็บค่า ธรรมเนียมสำหรับการใช้ทางหลวงสาธารณะของยานพาหนะ และการจัดสรรรายได้
23. ทางรถไฟที่ไม่ใช่ของสหพันธรัฐ ยกเว้นทางรถไฟบนภูเขา
24. การกำจัดของเสีย การควบคุมมลภาวะทางอากาศ และ การขจัดเสียงรบกวน (ยกเว้น การป้องกันเสียงที่สัมพันธ์ กับกิจกรรมของมนุษย์)
25. ความรับผิดชอบของรัฐ
26. การผสมเทียมในมนุษย์ การวิเคราะห์และดัดแปลงข้อมูล ทางพันธุกรรม ตลอดจนการควบคุมการเปลี่ยนถ่ายอวัยวะ และเนื้อเยื่อ

19. measures to combat human and animal diseases which pose a danger to the public or are communicable, admission to the medical profession and to ancillary professions or occupations, as well as the law on pharmacies, medicines, medical products, drugs, narcotics and poisons;
- 19a. the economic viability of hospitals and the regulation of hospital charges;
20. the law on food products including animals used in their production, the law on alcohol and tobacco, essential commodities and feedstuffs as well as protective measures in connection with the marketing of agricultural and forest seeds and seedlings, the protection of plants against diseases and pests, as well as the protection of animals;
21. maritime and coastal shipping, as well as navigational aids, inland navigation, meteorological services, sea routes, and inland waterways used for general traffic;
22. road traffic, motor transport, construction and maintenance of long-distance highways, as well as the collection of tolls for the use of public highways by vehicles and the allocation of the revenue;
23. non-federal railways, except mountain railways;
24. waste disposal, air pollution control, and noise abatement (except for the protection from noise associated with human activity);
25. state liability;
26. medically assisted generation of human life, analysis and modification of genetic information as well as the regulation of organ, tissue and cell transplantation;

27. กฎหมายกำหนดสิทธิและหน้าที่ของข้าราชการในมลรัฐ เทสบาล และบรรษัทอื่นตามกฎหมายมหาชน ตลอดจนผู้พิพากษาในมลรัฐ ยกเว้นระเบียบกฎเกณฑ์ในทางอาชีพ รายได้ และบำนาญ
28. การล่าสัตว์
29. การปกป้องคุ้มครองธรรมชาติและการบริหารจัดการ ภูมิประเทศ
30. การจัดสรรที่ดิน
31. การวางแผนเชิงภูมิภาค
32. การบริหารจัดการแหล่งน้ำ
33. การรับรองสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น และเงื่อนไขการจบ การศึกษาจากสถาบันดังกล่าว

(2) กฎหมายที่ตราขึ้นตามข้อ 25 และข้อ 27 ของ (1) ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา.

มาตรา 74ก (ยกเลิก)

มาตรา 75 (ยกเลิก)

27. the statutory rights and duties of civil servants of the *Länder*, the municipalities and other corporations of public law as well as of the judges in the *Länder*, except for their career regulations, remuneration and pensions;
28. hunting;
29. protection of nature and landscape management;
30. land distribution;
31. regional planning;
32. management of water resources;
33. admission to institutions of higher education and requirements for graduation in such institutions.

(2) Laws enacted pursuant to clauses 25 and 27 of paragraph (1) shall require the consent of the Bundesrat.

Article 74a (repealed)

Article 75 (repealed)

มาตรา 76 ร่างกฎหมาย

(1) ร่างกฎหมายเสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรได้โดยรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ วุฒิสภา หรือโดยการแถลงในที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎร

(2) ร่างกฎหมายของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องเสนอต่อวุฒิสภาก่อน วุฒิสภามีสิทธิออกความเห็นต่อร่างกฎหมายดังกล่าวภายในหกสัปดาห์ หากมีเหตุผลสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุผลเกี่ยวกับขอบเขตของร่างกฎหมาย วุฒิสภาอาจขยายระยะเวลาในการพิจารณาได้เป็นเก้าสัปดาห์ ในพฤติการณ์อันเป็นข้อยกเว้น หากรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐประกาศในการเสนอร่างกฎหมายต่อวุฒิสภาว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนพิเศษ ให้รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐเสนอร่างกฎหมายนั้นต่อสภาผู้แทนราษฎรหลังจากพ้นสามสัปดาห์ หรือหลังจากพ้นหกสัปดาห์ในกรณีมีการขยายระยะเวลาตามประโยคที่สามของวรรคนี้ แม้ว่า จะยังไม่ได้รับความเห็นจากวุฒิสภาก็ตาม ในกรณีที่ได้รับความเห็นเช่นนั้น ให้รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐเสนอร่างกฎหมายต่อไปยังสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่ชักช้า ในกรณีที่เป็นร่างกฎหมายเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายพื้นฐานนี้ หรือเพื่อถ่ายโอนอำนาจอธิปไตยตามมาตรา 23 หรือมาตรา 24 การให้ความเห็นในร่างกฎหมายดังกล่าวให้มีระยะเวลาเก้าสัปดาห์ ทั้งนี้ โดยไม่นำประโยคที่สี่ของวรรคนี้มาใช้บังคับ

Article 76

[Bills]

(1) Bills may be introduced in the Bundestag by the Federal Government, by the Bundesrat, or from the floor of the Bundestag.

(2) Federal Government bills shall first be submitted to the Bundesrat. The Bundesrat shall be entitled to comment on such bills within six weeks. If for important reasons, especially with respect to the scope of the bill, the Bundesrat demands an extension, the period shall be increased to nine weeks. If in exceptional circumstances the Federal Government on submitting a bill to the Bundesrat declares it to be particularly urgent, it may submit the bill to the Bundestag after three weeks or, if the Bundesrat has demanded an extension pursuant to the third sentence of this paragraph, after six weeks, even if it has not yet received the Bundesrat's comments; upon receiving such comments, it shall transmit them to the Bundestag without delay. In the case of bills to amend this Basic Law or to transfer sovereign powers pursuant to Article 23 or 24 the comment period shall be nine weeks; the fourth sentence of this paragraph shall not apply.

(3) ให้รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐเสนอร่างกฎหมายของวุฒิสภาต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในหกสัปดาห์ ในการเสนอร่างกฎหมายดังกล่าว รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องแสดงความเห็นของตน หากมีเหตุผลสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุผลเกี่ยวกับขอบเขตของกฎหมาย รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจขยายระยะเวลาในการพิจารณาได้เป็นเก้าสัปดาห์ ในพฤติการณ์อันเป็นข้อยกเว้น หากวุฒิสภาประกาศว่าร่างกฎหมายที่เสนอเป็นเรื่องเร่งด่วนพิเศษ ระยะเวลาในการพิจารณาให้เป็นสามสัปดาห์ หรือหกสัปดาห์ ในกรณีที่มีการขยายระยะเวลาตามประโยชน์ที่สามของวรรคนี้ ในกรณีที่เป็นร่างกฎหมายเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายพื้นฐานนี้หรือเพื่อถ่ายโอนอำนาจอธิปไตยตามมาตรา 23 หรือมาตรา 24 การให้ความเห็นในร่างกฎหมายดังกล่าวให้มีระยะเวลาเป็นเก้าสัปดาห์ โดยไม่ให้นำประโยชน์ที่สี่ของวรรคนี้มาใช้บังคับ สภาผู้แทนราษฎรต้องพิจารณาและออกเสียงลงคะแนนต่อร่างกฎหมายภายในระยะเวลาอันสมควร

มาตรา 77 กระบวนการนิติบัญญัติ คณะกรรมการใกล้เคียง

(1) กฎหมายสหพันธรัฐต้องได้รับความเห็นชอบโดยสภาผู้แทนราษฎรภายหลังการเห็นชอบประธานสภาผู้แทนราษฎรต้องเสนอร่างกฎหมายนั้นต่อวุฒิสภาโดยไม่ชักช้า

(2) ภายในสามสัปดาห์นับแต่ได้รับร่างกฎหมายที่ผ่านการเห็นชอบ วุฒิสภาอาจขอให้เรียกประชุมคณะกรรมการร่วมเพื่อการพิจารณาร่างกฎหมายซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาองค์ประกอบและวิธีดำเนินการประชุมของคณะกรรมการร่วมให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กำหนดโดยสภาผู้แทนราษฎรและต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาที่อยู่ในคณะกรรมการนี้ไม่ผูกพันตามคำสั่งใด ในกรณีที่มีการกำหนดให้การตรากฎหมายใดต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎรและรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจขอให้เรียกประชุมคณะกรรมการร่วมดังกล่าวได้เช่นเดียวกันหากคณะกรรมการร่วมเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบ สภาผู้แทนราษฎรต้องออกเสียงลงคะแนนในร่างกฎหมายนั้นเป็นครั้งที่สอง

(3) Bundesrat bills shall be submitted to the Bundestag by the Federal Government within six weeks. In submitting them the Federal Government shall state its own views. If for important reasons, especially with respect to the scope of the bill, the Federal Government demands an extension, the period shall be increased to nine weeks. If in exceptional circumstances the Bundesrat declares a bill to be particularly urgent, the period shall be three weeks or, if the Federal Government has demanded an extension pursuant to the third sentence of this paragraph, six weeks. In the case of bills to amend this Basic Law or to transfer sovereign powers pursuant to Article 23 or 24 the comment period shall be nine weeks; the fourth sentence of this paragraph shall not apply. The Bundestag shall consider and vote on bills within a reasonable time.

Article 77

[Legislative procedure > Mediation Committee]

(1) Federal laws shall be adopted by the Bundestag. After their adoption the President of the Bundestag shall submit them to the Bundesrat without delay.

(2) Within three weeks after receiving an adopted bill, the Bundesrat may demand that a committee for joint consideration of bills, composed of Members of the Bundestag and of the Bundesrat, be convened. The composition and proceedings of this committee shall be regulated by rules of procedure adopted by the Bundestag and requiring the consent of the Bundesrat. The members of the Bundesrat on this committee shall not be bound by instructions. When the consent of the Bundesrat is required for a bill to become law, the Bundestag and the Federal Government may likewise demand that such a committee be convened. Should the committee propose any amendment to the adopted bill, the Bundestag shall vote on it a second time.

(2ก) ในกรณีที่การตรากฎหมายใดต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา หากไม่มีการร้องขอตามประโยคแรกของ (2) ของมาตรานี้ หรือหากกระบวนการใกล้เคียงเสร็จสิ้นลงโดยไม่มีการเสนอแก้ไขร่างกฎหมาย วุฒิสภาต้องออกเสียงลงคะแนนให้ความยินยอมร่างกฎหมายนั้นภายในเวลาอันสมควร

(3) ในกรณีที่การตรากฎหมายใดไม่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาทันทีที่กระบวนการตาม (2) ของมาตรานี้เสร็จสิ้นลง วุฒิสภาอาจคัดค้านร่างกฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบภายในสองสัปดาห์ระยะเวลาสำหรับการคัดค้าน หากเป็นกรณีตามประโยคสุดท้ายของ (2) ของ มาตรานี้ให้เริ่มนับเมื่อได้รับร่างกฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบอีกครั้งแล้ว และในทุกกรณี ให้เริ่มนับเมื่อได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการร่วมตาม (2) ของมาตรานี้แจ้งว่าการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมเสร็จสิ้นแล้ว

(4) หากการคัดค้านได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมากของวุฒิสภา การคัดค้านนั้นอาจได้รับการปฏิเสธโดยมติเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หากการคัดค้านได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมากจำนวนอย่างน้อยสองในสามของวุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎรอาจปฏิเสธการคัดค้านนั้นได้ โดยได้รับคะแนนเสียงข้างมากจำนวนอย่างน้อยสองในสามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 78 ขั้นตอนการตรากฎหมายสหพันธรัฐ

ร่างกฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบให้เป็นกฎหมาย เมื่อวุฒิสภาให้ความยินยอม หรือเมื่อวุฒิสภาไม่ได้ออกขอตามมาตรา 77 (2) หรือเมื่อวุฒิสภาไม่ดำเนินการคัดค้านภายในระยะเวลาที่กำหนดในมาตรา 77 (3) หรือเมื่อวุฒิสภาถอนการคัดค้าน หรือเมื่อการคัดค้านถูกสภาผู้แทนราษฎรปฏิเสธ

(2a) Insofar as its consent is required for a bill to become law, the Bundesrat, if no request has been made pursuant to the first sentence of paragraph (2) of this Article or if the mediation proceeding has been completed without a proposal to amend the bill, shall vote on the bill within a reasonable time.

(3) Insofar as its consent is not required for a bill to become law, the Bundesrat, once proceedings under paragraph (2) of this Article are completed, may within two weeks object to a bill adopted by the Bundestag. The time for objection shall begin, in the case described in the last sentence of paragraph (2) of this Article, upon receipt of the bill as readopted by the Bundestag, and in all other cases upon receipt of a communication from the chairman of the committee provided for in paragraph (2) of this Article to the effect that the committee's proceedings have been concluded.

(4) If the objection is adopted by the majority of the votes of the Bundesrat, it may be rejected by a decision of the majority of the Members of the Bundestag. If the Bundesrat adopted the objection by a majority of at least two thirds of its votes, its rejection by the Bundestag shall require a two-thirds majority, including at least a majority of the Members of the Bundestag.

Article 78

[Passage of federal laws]

A bill adopted by the Bundestag shall become law if the Bundesrat consents to it, or fails to make a demand pursuant to paragraph (2) of Article 77, or fails to enter an objection within the period stipulated in paragraph (3) of Article 77, or withdraws such an objection, or if the objection is overridden by the Bundestag.

มาตรา 79 การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายพื้นฐาน

(1) กฎหมายพื้นฐานนี้จะแก้ไขเพิ่มเติมได้ก็แต่โดยกฎหมายที่กำหนดอย่างชัดแจ้งให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมเนื้อหาของกฎหมายพื้นฐานนี้ ในกรณีของสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับข้อตกลงสันติภาพ การจัดทำข้อตกลงสันติภาพ การสิ้นสุดอำนาจลงตามลำดับของผู้ยึดครอง หรือสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีขึ้นเพื่อส่งเสริมการป้องกันสหพันธ์สาธารณรัฐ การเพิ่มถ้อยคำในกฎหมายพื้นฐานเพื่อทำให้เกิดความชัดเจนว่าบทบัญญัติของกฎหมายพื้นฐานนี้ไม่ตัดสิทธิในการเข้าทำและการมีผลบังคับใช้สนธิสัญญาดังกล่าว

(2) กฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายพื้นฐานนี้ต้องได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงสองในสามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคะแนนเสียงสองในสามของวุฒิสภา

(3) การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายพื้นฐานนี้ที่มีผลทำให้เกิดการแบ่งแยกสหพันธรัฐออกไปเป็นมลรัฐ หรือที่กระทบต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขเพิ่มเติมตามหลักการของกระบวนการนิติบัญญัติ หรือที่กระทบต่อหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา 1 และมาตรา 20 ย่อมไม่อาจยอมรับได้

มาตรา 80 การออกกฎหมายลำดับรอง

(1) รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ รัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ หรือรัฐบาลแห่งมลรัฐ อาจได้รับมอบอำนาจจากกฎหมายให้ตรากฎหมายลำดับรอง เนื้อหาวัตถุประสงค์ และขอบเขตของอำนาจที่ได้รับมอบดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎหมายลำดับรองแต่ละฉบับต้องระบุบทกฎหมายที่อาศัยเป็นฐานในการตรา หากกฎหมายบัญญัติให้มีการมอบอำนาจช่วงได้ การมอบอำนาจช่วงจะมีผลด้วยการตรากฎหมายลำดับรอง

Article 79

[Amendment of the Basic Law]

(1) This Basic Law may be amended only by a law expressly amending or supplementing its text. In the case of an international treaty regarding a peace settlement, the preparation of a peace settlement, or the phasing out of an occupation regime, or designed to promote the defence of the Federal Republic, it shall be sufficient, for the purpose of making clear that the provisions of this Basic Law do not preclude the conclusion and entry into force of the treaty, to add language to the Basic Law that merely makes this clarification.

(2) Any such law shall be carried by two thirds of the Members of the Bundestag and two thirds of the votes of the Bundesrat.

(3) Amendments to this Basic Law affecting the division of the Federation into *Länder*, their participation on principle in the legislative process, or the principles laid down in Articles 1 and 20 shall be inadmissible.

Article 80

[Issuance of statutory instruments]

(1) The Federal Government, a Federal Minister or the *Land* governments may be authorised by a law to issue statutory instruments. The content, purpose and scope of the authority conferred shall be specified in the law. Each statutory instrument shall contain a statement of its legal basis. If the law provides that such authority may be further delegated, such subdelegation shall be effected by statutory instrument.

(2) เว้นแต่กฎหมายสหพันธรัฐจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การตรากฎหมายลำดับรองโดยรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐหรือรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียม หลักการพื้นฐานในการให้บริการทางไปรษณีย์หรือโทรคมนาคม หลักการพื้นฐานในการกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้บริการของการรถไฟสหพันธรัฐ หรือการก่อสร้างหรือดำเนินกิจการรถไฟตลอดจนการตรากฎหมายลำดับรองซึ่งออกตามกฎหมายสหพันธรัฐที่กำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาหรือกฎหมายลำดับรองซึ่งออกตามกฎหมายสหพันธรัฐที่มลรัฐเป็นผู้ตราขึ้นตามที่สหพันธรัฐมอบหมายหรือตามสิทธิของตน ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

(3) วุฒิสภาอาจส่งร่างกฎหมายลำดับรองที่ต้องได้รับความยินยอมจากตนไปยังรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐก็ได้

(4) ในกรณีที่รัฐบาลแห่งมลรัฐได้รับมอบอำนาจโดยหรือตามกฎหมายสหพันธรัฐให้ออกกฎหมายลำดับรอง มลรัฐย่อมมีสิทธิควบคุมดูแลเรื่องดังกล่าวโดยกฎหมาย

มาตรา 80ก การบังคับใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายในภาวะตึงเครียด

(1) หากกฎหมายพื้นฐานนี้หรือกฎหมายสหพันธรัฐที่เกี่ยวกับการป้องกันประเทศ ซึ่งรวมถึงการป้องกันพลเรือน บัญญัติว่า การบังคับใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายต้องเป็นไปตามมาตรานี้เท่านั้น การบังคับใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวให้กระทำได้เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติว่ามีภาวะตึงเครียดดำรงอยู่หรือลงมติให้ความเห็นชอบเป็นกรณีพิเศษกับการใช้บังคับนั้น เว้นแต่ในกรณีมีการประกาศภาวะป้องกันประเทศ การลงมติเกี่ยวกับภาวะตึงเครียดและการให้ความเห็นชอบเป็นกรณีพิเศษในกรณีตามที่กำหนดในประโยคแรกของมาตรา 12ก (5) และประโยคที่สองของมาตรา 12ก (6) ต้องได้รับคะแนนเสียงข้างมากจำนวนสองในสามของเสียงที่ลงคะแนน

(2) Unless a federal law otherwise provides, the consent of the Bundesrat shall be required for statutory instruments issued by the Federal Government or a Federal Minister regarding fees or basic principles for the use of postal and telecommunication facilities, basic principles for levying of charges for the use of facilities of federal railways, or the construction and operation of railways, as well as for statutory instruments issued pursuant to federal laws that require the consent of the Bundesrat or that are executed by the *Länder* on federal commission or in their own right.

(3) The Bundesrat may submit to the Federal Government drafts of statutory instruments that require its consent.

(4) Insofar as *Land* governments are authorised by or pursuant to federal laws to issue statutory instruments, the *Länder* shall also be entitled to regulate the matter by a law.

Article 80a

[State of tension]

(1) If this Basic Law or a federal law regarding defence, including protection of the civilian population, provides that legal provisions may be applied only in accordance with this Article, their application, except when a state of defence has been declared, shall be permissible only after the Bundestag has determined that a state of tension exists or has specifically approved such application. The determination of a state of tension and specific approval in the cases mentioned in the first sentence of paragraph (5) and the second sentence of paragraph (6) of Article 12a shall require a two-thirds majority of the votes cast.

(2) มาตรการใดที่ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งอาศัยอำนาจตาม (1) ของมาตรานี้ ให้ยกเลิกเมื่อสภาผู้แทนราษฎรร้องขอ

(3) โดยไม่คำนึงถึง (1) ของมาตรานี้ การบังคับใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ให้กระทำได้บนพื้นฐานและตามการตัดสินใจขององค์กรระหว่างประเทศภายใต้กรอบของสนธิสัญญาพันธมิตรโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐด้วย มาตรการใดที่ดำเนินการตามวรรคนี้ให้ยกเลิกเมื่อสภาผู้แทนราษฎรร้องขอด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 81 ภาวะฉุกเฉินทางนิติบัญญัติ

(1) ถ้าไม่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรในกรณีมีพฤติการณ์ตามมาตรา 68 และถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่รับร่างกฎหมายแม้ว่ารัฐบาลแห่งสหพันธรัฐจะประกาศว่าเป็นเรื่องเร่งด่วน เมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ และโดยความยินยอมของวุฒิสภา ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐอาจประกาศภาวะฉุกเฉินทางนิติบัญญัติที่เกี่ยวกับร่างกฎหมายนั้น นอกจากนี้ ถ้ามีการไม่รับร่างกฎหมายแม้ว่านายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐจะได้เสนอร่างกฎหมายร่วมกับคำร้องขอตามมาตรา 68 ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐอาจประกาศภาวะฉุกเฉินทางนิติบัญญัติได้เช่นกัน

(2) หลังจากประกาศภาวะฉุกเฉินทางนิติบัญญัติ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่รับร่างกฎหมายอีกครั้งหรือรับร่างกฎหมายในแบบที่รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐประกาศว่าไม่สามารถยอมรับได้ ให้ร่างกฎหมายนั้นเป็นกฎหมายเพียงในขอบเขตที่ได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา บทบัญญัติดังกล่าวให้ใช้กับกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรไม่ผ่านร่างกฎหมายภายในสี่สัปดาห์ นับแต่มีการเสนอร่างกฎหมายนั้นอีกครั้ง

(2) Any measures taken pursuant to legal provisions by virtue of paragraph (1) of this Article shall be rescinded whenever the Bundestag so demands.

(3) Notwithstanding paragraph (1) of this Article, the application of such legal provisions shall also be permissible on the basis of and in accordance with a decision made by an international body within the framework of a treaty of alliance with the approval of the Federal Government. Any measures taken pursuant to this paragraph shall be rescinded whenever the Bundestag, by the vote of a majority of its Members, so demands.

Article 81

[Legislative emergency]

(1) If, in the circumstances described in Article 68, the Bundestag is not dissolved, the Federal President, at the request of the Federal Government and with the consent of the Bundesrat, may declare a state of legislative emergency with respect to a bill, if the Bundestag rejects the bill although the Federal Government has declared it to be urgent. The same shall apply if a bill has been rejected although the Federal Chancellor had combined it with a motion under Article 68.

(2) If, after a state of legislative emergency has been declared, the Bundestag again rejects the bill or adopts it in a version the Federal Government declares unacceptable, the bill shall be deemed to have become law to the extent that it receives the consent of the Bundesrat. The same shall apply if the Bundestag does not pass the bill within four weeks after it is reintroduced.

(3) ในระหว่างวาระการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ ร่างกฎหมายอื่นใดที่สภาผู้แทนราษฎรไม่รับอาจเป็นกฎหมายตาม (1) และ (2) ของมาตรานี้ภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่มีการประกาศภาวะฉุกเฉินทางนิติบัญญัติครั้งแรก ภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าว ไม่ให้มีการประกาศภาวะฉุกเฉินทางนิติบัญญัติอื่นใดอีกในระหว่างวาระการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐคนเดียวกัน

(4) กฎหมายพื้นฐานนี้ไม่อาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกหรือระงับทั้งหมดหรือบางส่วนโดยกฎหมายที่ตราขึ้นตาม (2) ของมาตรานี้

มาตรา 82 การประกาศใช้กฎหมาย การตีพิมพ์ และการมีผลบังคับใช้

(1) กฎหมายที่ตราขึ้นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายพื้นฐานนี้ หลังจากมีการลงนามสนองคำสั่ง ต้องได้รับการรับรองโดยประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐและประกาศใช้ในรัฐกิจจานุเบกษาแห่งสหพันธรัฐ ฉบับกฎหมาย กฎหมายลำดับรองต้องได้รับการรับรองโดยหน่วยงานที่ตรากฎหมายลำดับรองนั้น และต้องประกาศใช้ในรัฐกิจจานุเบกษาแห่งสหพันธรัฐฉบับกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(2) กฎหมายหรือกฎหมายลำดับรองทุกฉบับต้องระบุวันที่กฎหมายนั้นมีผลบังคับใช้ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติดังกล่าว ให้กฎหมายหรือกฎหมายลำดับรองมีผลใช้บังคับในวันที่สิบสี่นับจากวันประกาศกฎหมายหรือกฎหมายลำดับรองนั้นในรัฐกิจจานุเบกษาแห่งสหพันธรัฐ ฉบับกฎหมาย

(3) During the term of office of a Federal Chancellor, any other bill rejected by the Bundestag may become law in accordance with paragraphs (1) and (2) of this Article within a period of six months after the first declaration of a state of legislative emergency. After the expiration of this period, no further declaration of a state of legislative emergency may be made during the term of office of the same Federal Chancellor.

(4) This Basic Law may neither be amended nor abrogated nor suspended in whole or in part by a law enacted pursuant to paragraph (2) of this Article.

Article 82

[Certification › Promulgation › Entry into force]

(1) Laws enacted in accordance with the provisions of this Basic Law shall, after countersignature, be certified by the Federal President and promulgated in the Federal Law Gazette. Statutory instruments shall be certified by the agency that issues them and, unless a law otherwise provides, shall be promulgated in the Federal Law Gazette.

(2) Every law or statutory instrument shall specify the date on which it shall take effect. In the absence of such a provision, it shall take effect on the fourteenth day after the day on which the Federal Law Gazette containing it was published.

หมวด 8

การบังคับใช้กฎหมายสหพันธรัฐ

การบริหารสหพันธรัฐ

มาตรา 83 การบังคับใช้กฎหมายโดยมลรัฐ

ให้มลรัฐบังคับใช้กฎหมายสหพันธรัฐตามสิทธิของตนตราบเท่าที่กฎหมายพื้นฐานนี้ไม่ได้บัญญัติหรืออนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 84 การบังคับใช้กฎหมายโดยมลรัฐตามสิทธิของตนและการกำกับดูแลโดยสหพันธรัฐ

(1) ในกรณีที่มลรัฐบังคับใช้กฎหมายสหพันธรัฐตามสิทธิของตน ให้กฎหมายสหพันธรัฐนั้นกำหนดหน่วยงานที่ใช้อำนาจหน้าที่ที่จำเป็นและกำกับวิธีพิจารณาทางปกครองมลรัฐอาจตรากฎข้อบังคับซึ่งแตกต่างออกไปได้ หากกฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น กรณีมลรัฐตรากฎข้อบังคับซึ่งแตกต่างออกไปตามประโยคที่สองนั้น กฎหมายสหพันธรัฐที่ตราขึ้นภายหลังเพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรและวิธีพิจารณาทางปกครองต้องกระทำหลังจากประกาศใช้เป็นกฎหมายอย่างน้อยหกเดือน ทั้งนี้ เท่าที่กฎหมายสหพันธรัฐตราขึ้นโดยความยินยอมของวุฒิสภา มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นให้นำประโยคที่สามของมาตรา 72 (2) มาบังคับใช้ได้ตามนั้น ในกรณียกเว้นสหพันธรัฐอาจกำหนดวิธีพิจารณาทางปกครองโดยมิให้มีการตรากฎข้อบังคับของมลรัฐแยกออกไป เนื่องจากความจำเป็นพิเศษเพื่อความเป็นเอกภาพของการตรากฎหมายสหพันธรัฐ กฎหมายวิธีพิจารณาทางปกครองดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา กฎหมายสหพันธรัฐอาจไม่ให้อำนาจแก่เทศบาลและสมาคมของเทศบาลดำเนินการใด

VIII. The Execution of Federal Laws and The Federal Administration

Article 83

[Execution by the *Länder*]

The *Länder* shall execute federal laws in their own right insofar as this Basic Law does not otherwise provide or permit.

Article 84

[*Länder* administration > Federal oversight]

(1) Where the *Länder* execute federal laws in their own right, they shall provide for the establishment of the requisite authorities and regulate their administrative procedures. If federal laws provide otherwise, the *Länder* may enact deviating regulations. If a *Land* has enacted a law pursuant to the second sentence, subsequent federal laws regulating the organisation of authorities and their administrative procedure shall not be enacted until at least six months after their promulgation, provided that no other determination has been made with the consent of the Bundesrat. The third sentence of paragraph (2) of Article 72 shall apply accordingly. In exceptional cases, owing to a special need for uniform federal legislation, the Federation may regulate the administrative procedure with no possibility of separate *Land* legislation. Such laws shall require the consent of the Bundesrat. Federal laws may not entrust municipalities and associations of municipalities with any tasks.

(2) รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจออกกฎหมายปกครองทั่วไป โดยความยินยอมของวุฒิสภา

(3) ให้รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐกำกับดูแลเพื่อให้แน่ใจว่ามลรัฐบังคับใช้กฎหมายสหพันธรัฐได้ตามกฎหมาย เพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจส่งผู้ตรวจการไปตรวจสอบยังหน่วยงานสูงสุดของมลรัฐ และอาจไปยังหน่วยงานย่อยต่างๆ ด้วย โดยต้องได้รับความยินยอมจากหน่วยงานย่อยเหล่านั้น หรือในกรณีที่หน่วยงานเหล่านั้นไม่ให้ความยินยอม โดยได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาแทน

(4) หากข้อบกพร่องใดที่รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐได้แจ้งไว้ในการบังคับใช้กฎหมายสหพันธรัฐในมลรัฐไม่ได้รับการแก้ไข ให้วุฒิสภาโดยการร้องขอของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐหรือรัฐบาลแห่งมลรัฐที่เกี่ยวข้องตัดสินว่ามลรัฐดังกล่าวละเมิดกฎหมายหรือไม่ การตัดสินของวุฒิสภาอาจถูกโต้แย้งในศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐได้

(5) เพื่อให้มีการบังคับใช้กฎหมายสหพันธรัฐ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจได้รับมอบอำนาจจากกฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา ให้ออกคำสั่งเฉพาะกรณี คำสั่งนั้นให้มีถึงหน่วยงานสูงสุดของมลรัฐ เว้นแต่รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐจะเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วน

มาตรา 85 การบังคับใช้กฎหมายโดยมลรัฐตามที่ได้รับมอบหมายจากสหพันธรัฐ

(1) ในกรณีที่มลรัฐบังคับใช้กฎหมายสหพันธรัฐตามที่สหพันธรัฐมอบหมาย การกำหนดหน่วยงานที่ใช้อำนาจหน้าที่ยังคงเป็นเรื่องของมลรัฐ เว้นแต่กฎหมายสหพันธรัฐที่ตราขึ้นโดยความยินยอมของวุฒิสภาจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น กฎหมายสหพันธรัฐอาจไม่ให้อำนาจแก่เทศบาลและสมาคมของเทศบาลดำเนินการใด

(2) The Federal Government, with the consent of the Bundesrat, may issue general administrative rules.

(3) The Federal Government shall exercise oversight to ensure that the *Länder* execute federal laws in accordance with the law. For this purpose the Federal Government may send commissioners to the highest *Land* authorities and, with their consent or, where such consent is refused, with the consent of the Bundesrat, also to subordinate authorities.

(4) Should any deficiencies that the Federal Government has identified in the execution of federal laws in the *Länder* not be corrected, the Bundesrat, on application of the Federal Government or of the *Land* concerned, shall decide whether that *Land* has violated the law. The decision of the Bundesrat may be challenged in the Federal Constitutional Court.

(5) With a view to the execution of federal laws, the Federal Government may be authorised by a federal law requiring the consent of the Bundesrat to issue instructions in particular cases. They shall be addressed to the highest *Land* authorities unless the Federal Government considers the matter urgent.

Article 85

[Execution by the *Länder* on federal commission]

(1) Where the *Länder* execute federal laws on federal commission, establishment of the authorities shall remain the concern of the *Länder*, except insofar as federal laws enacted with the consent of the Bundesrat otherwise provide. Federal laws may not entrust municipalities and associations of municipalities with any tasks.

(2) รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ โดยความยินยอมของวุฒิสภา อาจออกกฎหมายปกครองทั่วไป และอาจจัดให้มีการฝึกอบรมข้าราชการและลูกจ้างอื่นของรัฐที่ได้รับเงินเดือน ในรูปแบบเดียวกัน การแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานในระดับกลางต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ

(3) หน่วยงานของมลรัฐต้องอยู่ภายใต้การสั่งการของหน่วยงานสูงสุดของสหพันธรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง การสั่งการดังกล่าวให้มีถึงหน่วยงานสูงสุดของมลรัฐ เว้นแต่รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐจะพิจารณาเห็นว่า เป็นเรื่องเร่งด่วน หน่วยงานสูงสุดของมลรัฐต้องทำให้แน่ใจว่าจะมีการปฏิบัติตามคำสั่งเหล่านั้น

(4) การกำกับดูแลโดยรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐให้รวมถึงความชอบด้วยกฎหมายและความเหมาะสมในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจกำหนดให้มีการส่งรายงานและเอกสาร และอาจส่งผู้ตรวจการไปตรวจสอบยังหน่วยงานทั้งหมด

มาตรา 86 การบริหารสหพันธรัฐ

เมื่อสหพันธรัฐบังคับใช้กฎหมายผ่านหน่วยงานทางปกครองของตนเองหรือผ่านบริษัทของสหพันธรัฐ หรือสถาบันที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายมหาชน ให้รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐออกกฎหมายปกครองทั่วไป เท่าที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องมิได้มีบทบัญญัติอื่นใดเป็นพิเศษ และรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องจัดให้มีการกำหนดหน่วยงานที่ใช้อำนาจหน้าที่เท่าที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องมิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(2) The Federal Government, with the consent of the Bundesrat, may issue general administrative rules. It may provide for the uniform training of civil servants and other salaried public employees. The heads of intermediate authorities shall be appointed with its approval.

(3) The *Land* authorities shall be subject to instructions from the competent highest federal authorities. Such instructions shall be addressed to the highest *Land* authorities unless the Federal Government considers the matter urgent. Implementation of the instructions shall be ensured by the highest *Land* authorities.

(4) Federal oversight shall extend to the legality and appropriateness of execution. For this purpose, the Federal Government may require the submission of reports and documents and send commissioners to all authorities.

Article 86

[Federal administration]

Where the Federation executes laws through its own administrative authorities or through federal corporations or institutions established under public law, the Federal Government shall, insofar as the law in question contains no special provision, issue general administrative rules. The Federal Government shall provide for the establishment of the authorities insofar as the law in question does not otherwise provide.

มาตรา 87 กิจการที่อยู่ภายใต้การบริหารของสหพันธรัฐโดยตรง

(1) ให้หน่วยงานทางปกครองของสหพันธรัฐที่มีโครงสร้างทางปกครองของตนเป็นผู้ดำเนินกิจการต่างประเทศ การบริหารการเงินของสหพันธรัฐ และการบริหารทางน้ำและการขนส่งของสหพันธรัฐตามบทบัญญัติมาตรา 89 ทั้งนี้ กฎหมายสหพันธรัฐอาจกำหนดให้มีการจัดตั้งหน่วยงานตำรวจตระเวนชายแดนของสหพันธรัฐและสำนักงานกลางด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสารของตำรวจ ด้านตำรวจอาญา และด้านการรวบรวมข้อมูล เพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองรัฐธรรมนูญและป้องกันกิจกรรมภายในอาณาเขตของสหพันธรัฐ ซึ่งหากมีการใช้กำลังหรือการเตรียมการเพื่อใช้กำลังจะก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อผลประโยชน์ภายนอกประเทศของสหพันธรัฐสาธารณรัฐเยอรมนี

(2) สถาบันประกันสังคมที่มีเขตอำนาจเกินอาณาเขตของหนึ่งมลรัฐให้มีรูปแบบการบริหารในฐานะเป็นบริษัทของสหพันธรัฐภายใต้กฎหมายมหาชน ในกรณีที่มลรัฐที่เกี่ยวข้องได้ระบุแล้วว่ามลรัฐใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจกำกับดูแล ให้บริหารสถาบันประกันสังคมที่มีเขตอำนาจเกินอาณาเขตของหนึ่งมลรัฐแต่ไม่เกินอาณาเขตของสามมลรัฐในฐานะบริษัทของมลรัฐ ภายใต้กฎหมายมหาชนไม่ว่าประโยคแรกของวรรคนี้จะกำหนดไว้อย่างไร

(3) นอกจากนี้ กฎหมายสหพันธรัฐอาจจัดตั้งหน่วยงานอิสระของสหพันธรัฐในระดับสูงขึ้นตลอดจนบริษัทและสถาบันใหม่ของสหพันธรัฐ ภายใต้กฎหมายมหาชนเพื่อกิจการซึ่งสหพันธรัฐมีอำนาจนิติบัญญัติ ในกรณีที่สหพันธรัฐต้องเผชิญกับความรับผิดชอบใหม่เกี่ยวกับกิจการที่ตนมีอำนาจนิติบัญญัติ หากมีความจำเป็นเร่งด่วน อาจมีการจัดตั้งหน่วยงานของสหพันธรัฐในระดับกลางและระดับล่างโดยได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาและเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

Article 87

[Matters]

(1) The foreign service, the federal financial administration, and, in accordance with the provisions of Article 89, the administration of federal waterways and shipping shall be conducted by federal administrative authorities with their own administrative substructures. A federal law may establish Federal Border Police authorities and central offices for police information and communications, for the criminal police, and for the compilation of data for purposes of protection of the constitution and of protection against activities within the federal territory which, through the use of force or acts preparatory to the use of force, endanger the external interests of the Federal Republic of Germany.

(2) Social insurance institutions whose jurisdiction extends beyond the territory of a single *Land* shall be administered as federal corporations under public law. Social insurance institutions whose jurisdiction extends beyond the territory of a single *Land* but not beyond that of three *Länder* shall, notwithstanding the first sentence of this paragraph, be administered as *Land* corporations under public law, if the *Länder* concerned have specified which *Land* shall exercise supervisory authority.

(3) In addition, autonomous federal higher authorities as well as new federal corporations and institutions under public law may be established by a federal law for matters on which the Federation has legislative power. When the Federation is confronted with new responsibilities with respect to matters on which it has legislative power, federal authorities at intermediate and lower levels may be established, with the consent of the Bundesrat and of a majority of the Members of the Bundestag, in cases of urgent need.

มาตรา 87ก การจัดตั้งและอำนาจของกองทัพ

(1) สหพันธรัฐต้องจัดตั้งกองทัพเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันประเทศ ความแข็งแกร่งทางด้านจำนวนและโครงสร้างองค์กรโดยทั่วไปของกองทัพต้องแสดงไว้ในงบประมาณ

(2) นอกจากการป้องกันประเทศ การใช้กองทัพให้ทำได้ภายในขอบเขตที่กฎหมายพื้นฐานนี้อนุญาตอย่างชัดเจนเท่านั้น

(3) ในระหว่างการประกาศภาวะป้องกันประเทศหรือภาวะตั้งเครียดให้กองทัพมีอำนาจคุ้มครองทรัพย์สินของพลเรือนและทำหน้าที่ควบคุมการจราจรตามขอบเขตที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุภารกิจในการป้องกันประเทศของตน นอกจากนี้ ในระหว่างการประกาศภาวะป้องกันประเทศหรือภาวะตั้งเครียด กองทัพอาจได้รับมอบอำนาจในการสนับสนุนมาตรการของตำรวจเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินของพลเรือน ในกรณีนี้ ให้กองทัพร่วมมือกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง

(4) เพื่อระงับภัยอันตรายอันใกล้จะถึง หรือเพื่อระบอบพื้นฐานเสรีประชาธิปไตยของสหพันธรัฐหรือของมลรัฐ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจใช้กองทัพในการสนับสนุนงานตำรวจและตำรวจตระเวนชายแดนของสหพันธรัฐเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินของพลเรือนและเพื่อต่อสู้กับกลุ่มผู้ก่อการร้ายติดอาวุธ หากมีเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในมาตรา 91 (2) และหากกองกำลังตำรวจและตำรวจตระเวนชายแดนของสหพันธรัฐไม่เพียงพอ การใช้กองทัพดังกล่าวให้ยุติลงเมื่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเรียกร้องให้ยุติ

Article 87a

[Armed Forces]

(1) The Federation shall establish Armed Forces for purposes of defence. Their numerical strength and general organisational structure must be shown in the budget.

(2) Apart from defence, the Armed Forces may be employed only to the extent expressly permitted by this Basic Law.

(3) During a state of defence or a state of tension the Armed Forces shall have the power to protect civilian property and to perform traffic control functions to the extent necessary to accomplish their defence mission. Moreover, during a state of defence or a state of tension, the Armed Forces may also be authorised to support police measures for the protection of civilian property; in this event the Armed Forces shall cooperate with the competent authorities.

(4) In order to avert an imminent danger to the existence or free democratic basic order of the Federation or of a *Land*, the Federal Government, if the conditions referred to in paragraph (2) of Article 91 obtain and the police forces and the Federal Border Police prove inadequate, may employ the Armed Forces to support the police and the Federal Border Police in protecting civilian property and in combating organised armed insurgents. Any such employment of the Armed Forces shall be discontinued if the Bundestag or the Bundesrat so demands.

มาตรา 87x การบริหารงานป้องกันประเทศของสหพันธรัฐ

(1) ให้นำหน่วยงานเพื่อบริหารงานป้องกันประเทศของสหพันธรัฐดำเนินงานในฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองของสหพันธรัฐโดยมีหน่วยงานย่อยทางปกครองของตนเอง ให้นำหน่วยงานดังกล่าวมีเขตอำนาจในเรื่องบุคคลากรและมีความรับผิดชอบโดยตรงในการตอบสนองความต้องการจัดซื้อจัดหาของกองทัพ ทั้งนี้ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ให้กับผู้ได้รับบาดเจ็บ หรือความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานก่อสร้าง อาจมอบหมายให้หน่วยงานเพื่อบริหารงานป้องกันประเทศของสหพันธรัฐได้ ก็แต่โดยกฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมของวุฒิสภา นอกจากนี้ กฎหมายอื่นที่ให้อำนาจหน่วยงานเพื่อบริหารงานป้องกันประเทศของสหพันธรัฐในการรบกวนสิทธิของบุคคลภายนอกก็ต้องได้รับความยินยอมดังกล่าวเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดในเรื่องความยินยอมนี้ไม่ใช่บังคับกับกรณีที่เป็นกฎหมายเกี่ยวกับบุคคลากร

(2) นอกจากนี้ กฎหมายสหพันธรัฐเกี่ยวกับการป้องกันประเทศ การจัดหาบุคคลากรเข้ารับราชการทหาร และการป้องกันพลเรือน อาจบัญญัติให้หน่วยงานทางปกครองของสหพันธรัฐซึ่งมีหน่วยงานย่อยทางปกครองของตนเองหรือมลรัฐตามที่ได้รับมอบหมายจากสหพันธรัฐเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายสหพันธรัฐนั้นไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้โดยความยินยอมของวุฒิสภา ถ้ากฎหมายสหพันธรัฐมีการบังคับใช้โดยมลรัฐตามที่ได้รับมอบหมายจากสหพันธรัฐ กฎหมายดังกล่าวอาจบัญญัติว่าอำนาจที่มอบให้แก่รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐหรือแก่หน่วยงานสูงสุดของสหพันธรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 85 อาจโอนไปทั้งหมดหรือบางส่วนให้กับหน่วยงานของสหพันธรัฐที่สูงกว่าก็ได้โดยความยินยอมของวุฒิสภา ในกรณีนี้ กฎหมายอาจบัญญัติว่าหน่วยงานดังกล่าวไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาในการออกกฎหมายปกครองทั่วไปตามประโยคแรกของมาตรา 85 (2)

Article 87b

[Federal Defence Administration]

(1) The Federal Defence Administration shall be conducted as a federal administrative authority with its own administrative substructure. It shall have jurisdiction for personnel matters and direct responsibility for satisfaction of the procurement needs of the Armed Forces. Responsibilities connected with pensions for injured persons or with construction work may be assigned to the Federal Defence Administration only by a federal law requiring the consent of the Bundesrat. Such consent shall also be required for any laws to the extent that they empower the Federal Defence Administration to interfere with rights of third parties; this requirement, however, shall not apply in the case of laws regarding personnel matters.

(2) In addition, federal laws concerning defence, including recruitment for military service and protection of the civilian population, may, with the consent of the Bundesrat, provide that they shall be executed, wholly or in part, either by federal administrative authorities with their own administrative substructures or by the *Länder* on federal commission. If such laws are executed by the *Länder* on federal commission, they may, with the consent of the Bundesrat, provide that the powers vested in the Federal Government or in the competent highest federal authorities pursuant to Article 85 be transferred wholly or in part to federal higher authorities; in this event the law may provide that such authorities shall not require the consent of the Bundesrat in issuing general administrative rules pursuant to the first sentence of paragraph (2) of Article 85.

มาตรา 87ค การบริหารงานด้านพลังงานนิวเคลียร์

กฎหมายที่ตราขึ้นตามมาตรา 73 (1) ข้อ 14 โดยความยินยอมของวุฒิสภา อาจบัญญัติให้มลรัฐที่ได้รับมอบหมายจากสหพันธรัฐเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายนั้น

มาตรา 87ง การบริหารการขนส่งทางอากาศ

(1) ให้นิยามของสหพันธรัฐดำเนินการบริหารการขนส่งทางอากาศ ผู้ให้บริการนำร่องทางอากาศระหว่างประเทศอาจเป็นผู้กำหนดการบริการนำร่องทางอากาศ ทั้งนี้ ตามที่ได้รับมอบหมายจากกฎหมายสหภาพยุโรป

(2) มลรัฐที่กระทำการตามที่ได้รับมอบหมายจากสหพันธรัฐอาจได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานบริหารการขนส่งทางอากาศ ทั้งนี้ โดยกฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

มาตรา 87จ การบริหารการรถไฟของสหพันธรัฐ

(1) ให้นิยามของสหพันธรัฐบริหารการขนส่งทางรถไฟที่เกี่ยวกับการรถไฟของสหพันธรัฐ มลรัฐที่กระทำการตามสิทธิของตนเองอาจได้รับมอบหมายโดยกฎหมายสหพันธรัฐให้รับผิดชอบงานบริหารการขนส่งทางรถไฟก็ได้

(2) ให้สหพันธรัฐหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในการบริหารการขนส่งทางรถไฟที่ตนได้รับมอบหมายตามกฎหมายสหพันธรัฐ ซึ่งเกินและนอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับการรถไฟของสหพันธรัฐ

(3) การดำเนินกิจการรถไฟของสหพันธรัฐให้กระทำในรูปของวิสาหกิจภายใต้กฎหมายเอกชน โดยวิสาหกิจนั้นยังคงเป็นทรัพย์สินของสหพันธรัฐ หากกิจกรรมของวิสาหกิจครอบคลุมเรื่องการก่อสร้าง การบำรุงรักษา และการจัดการทางรถไฟ การโอนหุ้นของสหพันธรัฐที่มีอยู่ในวิสาหกิจตามประโยคที่สองของวรรคนี้ให้มีผลเมื่อเป็นไปตามกฎหมายโดยสหพันธรัฐยังคงถือหุ้นส่วนใหญ่ไว้ ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายสหพันธรัฐ

Article 87c

[Production and utilisation of nuclear energy]

Laws enacted under clause 14 of paragraph (1) of Article 73 may, with the consent of the Bundesrat, provide that they shall be executed by the *Länder* on federal commission.

Article 87d

[Air transport administration]

(1) Air transport administration shall be conducted under federal administration. Air navigation services may also be provided by foreign air navigation service providers which are authorised in accordance with European Community law.

(2) By a federal law requiring the consent of the Bundesrat, responsibilities for air transport administration may be delegated to the *Länder* acting on federal commission.

Article 87e

[Rail transport administration]

(1) Rail transport with respect to federal railways shall be administered by federal authorities. Responsibilities for rail transport administration may be delegated by a federal law to the *Länder* acting in their own right.

(2) The Federation shall discharge rail transport administration responsibilities assigned to it by a federal law, above and beyond those regarding federal railways.

(3) Federal railways shall be operated as enterprises under private law. They shall remain the property of the Federation to the extent that their activities embrace the construction, maintenance and operation of the tracks. The transfer of federal shares in these enterprises under the second sentence of this paragraph shall be effected pursuant to a law; the Federation shall retain a majority of the shares. Details shall be regulated by a federal law.

(4) สหพันธรัฐต้องดำเนินการเพื่อรับรองว่า ในการพัฒนาและดูแลรักษาระบบรถไฟของสหพันธรัฐ และในการให้บริการด้วยระบบรถไฟนี้ นอกเหนือจากการให้บริการแก่ผู้โดยสารท้องถิ่น สหพันธรัฐได้พิจารณาถึงผลประโยชน์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการของประชาชน ด้านการขนส่งตามความเหมาะสมด้วย ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายสหพันธรัฐ

(5) กฎหมายที่ตราขึ้นตาม (1) ถึง (4) ของมาตรานี้ ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา นอกจากนี้ กฎหมายที่เกี่ยวกับการยุบ การควบรวม หรือแบ่งแยกกิจการรถไฟของสหพันธรัฐ การโอนรางรถไฟของการรถไฟ สหพันธรัฐแก่บุคคลภายนอก หรือการละทิ้งรางรถไฟดังกล่าว หรือกฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อการบริการผู้โดยสารท้องถิ่น ก็ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาเช่นกัน

มาตรา 87จ ไปรษณีย์และโทรคมนาคม

(1) ตามกฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา สหพันธรัฐต้องดำเนินการเพื่อรับรองว่า จะมีบริการไปรษณีย์และโทรคมนาคมอย่างเพียงพอและเหมาะสมทั่วอาณาเขตของสหพันธรัฐ

(2) บริการตามความหมายของ (1) ของมาตรานี้ ให้ดำเนินการโดยวิสาหกิจเอกชนในรูปของบริษัทซึ่งรับช่วงกิจการจากทรัสต์พิเศษ ดอยชท์ บุนเดสโพสต์ หรือในรูปของผู้ให้บริการเอกชนอื่น ให้หน่วยงานทางปกครองของสหพันธรัฐหลุดพ้นจากหน้าที่เกี่ยวกับงานไปรษณีย์และโทรคมนาคม

(3) ไม่ว่าประโยคที่สองของ (2) ของมาตรานี้จะกำหนดไว้อย่างไร ให้สหพันธรัฐโดยใช้วิธีการผ่านทางสถาบันของสหพันธรัฐภายใต้กฎหมายมหาชนหลุดพ้นจากความรับผิดชอบโดยเฉพาะเจาะจงในบริษัทที่รับช่วงกิจการจากทรัสต์พิเศษ ดอยชท์ บุนเดสโพสต์ ตามที่กำหนดไว้โดยกฎหมายสหพันธรัฐ

(4) The Federation shall ensure that in developing and maintaining the federal railway system as well as in offering services over this system, other than local passenger services, due account is taken of the interests and especially the transportation needs of the public. Details shall be regulated by a federal law.

(5) Laws enacted pursuant to paragraphs (1) to (4) of this Article shall require the consent of the Bundesrat. The consent of the Bundesrat shall also be required for laws regarding the dissolution, merger or division of federal railway enterprises, the transfer of tracks of federal railways to third parties, or the abandonment of such tracks, or affecting local passenger services.

Article 87f

[Posts and telecommunications]

(1) In accordance with a federal law requiring the consent of the Bundesrat, the Federation shall ensure the availability of adequate and appropriate postal and telecommunications services throughout the federal territory.

(2) Services within the meaning of paragraph (1) of this Article shall be provided as a matter of private enterprise by the firms succeeding to the special trust Deutsche Bundespost and by other private providers. Sovereign functions in the area of posts and telecommunications shall be discharged by federal administrative authorities.

(3) Notwithstanding the second sentence of paragraph (2) of this Article, the Federation, by means of a federal institution under public law, shall discharge particular responsibilities relating to the firms succeeding to the special trust Deutsche Bundespost as prescribed by a federal law.

มาตรา 88 ธนาคารกลางสหพันธรัฐ ธนาคารกลางยุโรป

สหพันธรัฐอาจจัดตั้งธนาคารดูแลเงินตราและการออกธนบัตร ในฐานะเป็นธนาคารกลาง สหพันธรัฐ ทั้งนี้ หน้าที่และความรับผิดชอบของธนาคารกลางในกรอบของสหภาพยุโรป อาจโอนไปยังธนาคารกลางของยุโรปที่มีความเป็นอิสระและผูกพันตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการดำรงเสถียรภาพด้านราคา

มาตรา 89 กิจการทางน้ำของสหพันธรัฐ การบริหารกิจการทางน้ำ

- (1) สหพันธรัฐย่อมเป็นเจ้าของกิจการทางน้ำของอดีตอาณาจักรไรซ์
- (2) สหพันธรัฐต้องบริหารกิจการทางน้ำของสหพันธรัฐผ่านหน่วยงานของตน สหพันธรัฐต้องทำหน้าที่ของมลรัฐเกี่ยวกับการขนส่งในประเทศ ซึ่งมีขอบเขตนอกเหนือไปจากอาณาเขตของมลรัฐใดมลรัฐหนึ่ง และหน้าที่เกี่ยวกับการส่งสินค้าทางทะเลซึ่งกฎหมายมอบให้เป็นหน้าที่ของสหพันธรัฐในกรณีที่กิจการทางน้ำของสหพันธรัฐอยู่ภายในอาณาเขตของมลรัฐใดเพียงมลรัฐเดียว หากมลรัฐนั้นร้องขอ สหพันธรัฐอาจมอบหมายการบริหารของตนให้กับมลรัฐนั้น โดยถือเป็นมลรัฐที่กระทำการตามที่สหพันธรัฐมอบหมาย หากกิจการทางน้ำนั้นเกี่ยวข้องกับอาณาเขตของหลายมลรัฐ สหพันธรัฐอาจมอบหมายงานให้กับมลรัฐที่กำหนดโดยมลรัฐที่ได้รับผลกระทบ
- (3) ในการบริหาร การพัฒนา และการก่อสร้างทางน้ำใหม่ ข้อกำหนดในการปรับปรุงที่ดินและการจัดการน้ำต้องได้รับการรับรองโดยการทำข้อตกลงกับมลรัฐ

มาตรา 90 ทางหลวงของสหพันธรัฐ

- (1) สหพันธรัฐย่อมเป็นเจ้าของทางหลวงของอดีตอาณาจักรไรซ์ และทางหลวงพิเศษ

Article 88

[The Federal Bank > The European Central Bank]

The Federation shall establish a note-issuing and currency bank as the Federal Bank. Within the framework of the European Union, its responsibilities and powers may be transferred to the European Central Bank, which is independent and committed to the overriding goal of assuring price stability.

Article 89

[Federal waterways > Administration of waterways]

(1) The Federation shall be the owner of the former Reich waterways.

(2) The Federation shall administer the federal waterways through its own authorities. It shall exercise those state functions relating to inland shipping which extend beyond the territory of a single *Land*, and those functions relating to maritime shipping, which are conferred on it by a law. Insofar as federal waterways lie within the territory of a single *Land*, the Federation on its application may delegate their administration to that *Land* on federal commission. If a waterway touches the territory of several *Länder*, the Federation may commission that *Land* which is designated by the affected *Länder*.

(3) In the administration, development and new construction of waterways, the requirements of land improvement and of water management shall be assured in agreement with the *Länder*.

Article 90

[Federal highways]

(1) The Federation shall be the owner of the former Reich motorways and highways.

(2) ให้มลรัฐหรือองค์กรนิติบุคคลที่ปกครองตนเองซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายมลรัฐ บริหารทางหลวงพิเศษของสหพันธรัฐ และทางหลวงอื่นของสหพันธรัฐที่ใช้สำหรับการจราจรทางไกลภายใต้การมอบหมายของสหพันธรัฐ

(3) เมื่อมลรัฐหนึ่งร้องขอ สหพันธรัฐอาจเข้าบริหารทางหลวงพิเศษของสหพันธรัฐและทางหลวงอื่นของสหพันธรัฐที่ใช้สำหรับการจราจรทางไกลที่อยู่ภายในอาณาเขตของมลรัฐนั้น

มาตรา 91 เหตุถูกเงินภายใน

(1) เพื่อป้องกันภัยอันตรายอันใกล้จะถึงที่อาจเกิดขึ้นได้หรือเพื่อระบอบพื้นฐานเสรีประชาธิปไตยของสหพันธรัฐหรือของมลรัฐ มลรัฐอาจขอใช้กำลังตำรวจของมลรัฐอื่น หรือขอใช้บุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกของหน่วยงานทางปกครองอื่นและของตำรวจตระเวนชายแดนแห่งสหพันธรัฐ

(2) หากมลรัฐที่เผชิญภัยอันตรายอันใกล้จะถึง ไม่ประสงค์หรือไม่สามารถรับมือกับภัยอันตรายดังกล่าว รัฐบาลสหพันธรัฐอาจสั่งการตำรวจในมลรัฐนั้นและกองกำลังตำรวจของมลรัฐอื่นแทน และอาจใช้หน่วยตำรวจตระเวนชายแดนแห่งสหพันธรัฐ ให้ยกเลิกการสั่งการดังกล่าวทันทีที่ภัยอันตรายหมดไป หรือในเวลาใดๆ ตามที่วุฒิสภาเรียกกร้อง หากภัยอันตรายดังกล่าวขยายเกินอาณาเขตของมลรัฐใดมลรัฐหนึ่ง รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจออกคำสั่งแก่รัฐบาลแห่งมลรัฐเหล่านั้นเท่าที่จำเป็นเพื่อรับมือกับภัยอันตรายดังกล่าวโดยต้องไม่กระทบต่อความในวรรคนี้

(2) The *Länder*, or such self-governing corporate bodies as are competent under *Land* law, shall administer the federal motorways and other federal highways used by long-distance traffic on federal commission.

(3) On application of a *Land*, the Federation may assume the administration of federal motorways and other federal highways used by long-distance traffic insofar as they lie within the territory of that *Land*.

Article 91

[Internal emergency]

(1) In order to avert an imminent danger to the existence or free democratic basic order of the Federation or of a *Land*, a *Land* may call upon police forces of other *Länder*, or upon personnel and facilities of other administrative authorities and of the Federal Border Police.

(2) If the *Land* where such danger is imminent is not itself willing or able to combat the danger, the Federal Government may place the police in that *Land* and the police forces of other *Länder* under its own orders and deploy units of the Federal Border Police. Any such order shall be rescinded once the danger is removed, or at any time on the demand of the Bundesrat. If the danger extends beyond the territory of a single *Land*, the Federal Government, insofar as is necessary to combat such danger, may issue instructions to the *Land* governments; the first and second sentences of this paragraph shall not be affected by this provision.

หมวด 8ก งานร่วม

มาตรา 91ก งานร่วม ความรับผิดชอบในรายจ่ายของสหพันธรัฐ

(1) ในเรื่องดังต่อไปนี้ ให้สหพันธรัฐมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบของมลรัฐ ทั้งนี้ หน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าวต้องมีความสำคัญกับสังคมส่วนรวม และการมีส่วนร่วมของสหพันธรัฐต้องมีความจำเป็นต่อการปรับปรุงสภาพการดำรงชีวิต (งานร่วม)

1. การปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค
2. การปรับปรุงโครงสร้างด้านการเกษตรและการอนุรักษ์ชายฝั่ง

(2) รายละเอียดของงานร่วมให้เป็นไปตามกฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภากำหนด

(3) ในกรณีที่จะนำ (1) ข้อ 1 ของมาตรานี้มาใช้บังคับ สหพันธรัฐต้องสนับสนุนเงินครึ่งหนึ่งของรายจ่ายให้แก่แต่ละมลรัฐ ในกรณีที่จะนำ (1) ข้อ 2 ของมาตรานี้มาใช้บังคับ สหพันธรัฐต้องสนับสนุนเงินทุนอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของรายจ่าย ในสัดส่วนเดียวกันสำหรับทุกมลรัฐ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย การให้เงินทุนดังกล่าวให้เป็นไปตามการจัดสรรงบประมาณของสหพันธรัฐและมลรัฐ

(4) (ยกเลิก)

(5) (ยกเลิก)

VIIIa. Joint Tasks

Article 91a

[Joint tasks › Responsibility for expenditure]

(1) In the following areas the Federation shall participate in the discharge of responsibilities of the *Länder*, provided that such responsibilities are important to society as a whole and that federal participation is necessary for the improvement of living conditions (joint tasks):

1. improvement of regional economic structures;
2. improvement of the agrarian structure and of coastal preservation.

(2) Federal laws enacted with the consent of the Bundesrat shall specify the joint tasks as well as the details of coordination.

(3) In cases to which clause 1 of paragraph (1) of this Article applies, the Federation shall finance one half of the expenditure in each *Land*. In cases to which clause 2 of paragraph (1) of this Article applies, the Federation shall finance at least one half of the expenditure, and the proportion shall be the same for all *Länder*. Details shall be regulated by law. The provision of funds shall be subject to appropriation in the budgets of the Federation and the *Länder*.

(4) (repealed)

(5) (repealed)

มาตรา 91ข โครงการด้านการศึกษาและการสนับสนุนวิจัย

(1) สหพันธรัฐและมลรัฐอาจตกลงร่วมกัน โดยเน้นความสำคัญของระดับภูมิภาคในการสนับสนุนดังนี้

1. สถานที่สำหรับการวิจัยและโครงการต่างๆ นอกเหนือจากสถาบันเพื่อการเรียนรู้ในระดับสูง
2. โครงการด้านวิทยาศาสตร์ และการวิจัยที่สถาบันเพื่อการเรียนรู้ในระดับสูง
3. การก่อสร้างสถานที่ในสถาบันเพื่อการเรียนรู้ในระดับสูง รวมทั้งการติดตั้งอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ขนาดใหญ่

ข้อตกลงตาม (1) ข้อ 2 นี้ต้องได้รับความยินยอมจากมลรัฐ

(2) สหพันธรัฐและมลรัฐอาจตกลงร่วมกันในการประเมินผลการดำเนินงานของระบบการศึกษาโดยเปรียบเทียบกับนานาประเทศ และในการยกกร่างรายงานและคำแนะนำที่เกี่ยวข้อง

(3) การจัดสรรค่าใช้จ่ายเพื่อการดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง

Article 91b**[Education programmes and promotion of research]**

(1) The Federation and the *Länder* may mutually agree to cooperate in cases of supraregional importance in the promotion of:

1. research facilities and projects apart from institutions of higher education;
2. scientific projects and research at institutions of higher education;
3. construction of facilities at institutions of higher education, including large scientific installations.

Agreements under clause 2 of paragraph (1) shall require the consent of all the *Länder*.

(2) The Federation and the *Länder* may mutually agree to cooperate for the assessment of the performance of educational systems in international comparison and in drafting relevant reports and recommendations.

(3) The apportionment of costs shall be regulated in the pertinent agreement.

มาตรา 91ค ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

(1) สหพันธรัฐ และมลรัฐอาจร่วมมือในการวางแผน การก่อสร้าง และการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบของสหพันธรัฐและมลรัฐ

(2) สหพันธรัฐ และมลรัฐอาจตกลงกำหนดมาตรฐานและความปลอดภัยที่จำเป็นสำหรับแลกเปลี่ยนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างกัน ข้อตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือตามประโยคแรกในเรื่องความรับผิดชอบของแต่ละส่วนนั้นจะกำหนดไว้ในเนื้อหาและขอบเขตของข้อตกลง โดยให้ตราเป็นกฎระเบียบโดยละเอียด ทั้งนี้ต้องอาศัยเสียงข้างมากของสหพันธรัฐ และมลรัฐให้ความยินยอมตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงนั้น ข้อตกลงดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและสภานิติบัญญัติของมลรัฐที่เข้าร่วม โดยการจำกัดสิทธิ์เพื่อเพิกถอนข้อตกลงเหล่านั้นจะกระทำมิได้ และข้อตกลงต้องกำหนดการแบ่งภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการดังกล่าวด้วย

(3) มลรัฐอาจตกลงเข้าร่วมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งการติดตั้งระบบเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

(4) สหพันธรัฐต้องติดตั้งระบบเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลของสหพันธรัฐและมลรัฐ รายละเอียดเกี่ยวกับการติดตั้งและการจัดการระบบเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลให้กำหนดโดยกฎหมายสหพันธรัฐโดยความยินยอมของวุฒิสภา

มาตรา 91ง การศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงาน

สหพันธรัฐ และมลรัฐอาจดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบ และเผยแพร่ผลการศึกษาต่อสาธารณะ ทั้งนี้ เพื่อความชัดเจนและการปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยงานทางปกครองของสหพันธรัฐและมลรัฐ

Article 91c

[Information technology systems]

(1) The Federation and the *Länder* may cooperate in planning, constructing, and operating information technology systems needed to discharge their responsibilities.

(2) The Federation and the *Länder* may agree to specify the standards and security requirements necessary for exchanges between their information technology systems. Agreements regarding the bases of cooperation under the first sentence may provide, for individual responsibilities determined by their content and scope, that detailed regulations be enacted with the consent of a qualified majority of the Federation and the *Länder* as laid down in the agreements. They require the consent of the Bundestag and the legislatures of the participating *Länder*; the right to withdraw from these agreements cannot be precluded. The agreements shall also regulate the sharing of costs.

(3) The *Länder* may also agree on the joint operation of information technology systems along with the establishment of installations for that purpose.

(4) For linking the information networks of the Federation and the *Länder*, the Federation shall establish a connecting network. Details regarding the establishment and the operation of the connecting network shall be regulated by a federal law with the consent of the Bundesrat.

Article 91d

[Comparison of performance]

With a view to ascertaining and improving the performance of their administrations, the Federation and the *Länder* may conduct comparative studies and publish the results thereof.

มาตรา 91จ ความร่วมมือเพื่อการสนับสนุนการจ้างงาน

(1) ในการใช้อำนาจตามกฎหมายสหพันธรัฐในเรื่องการสนับสนุนขั้นพื้นฐานด้านการจ้างงาน สหพันธรัฐและมลรัฐ หรือเทศบาลและสมาคมของเทศบาลที่รับผิดชอบตามกฎหมายของมลรัฐต้องร่วมมือกันภายใต้สถาบันร่วม

(2) ภายใต้การร้องขอของเทศบาลและสมาคมของเทศบาลโดยความยินยอมของหน่วยงานของมลรัฐที่มีอำนาจสูงสุด สหพันธรัฐอาจจำกัดจำนวนเทศบาล และสมาคมของเทศบาลในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (1) ได้ ในกรณีเช่นนี้สหพันธรัฐต้องรับภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่จำเป็น รวมถึงค่าใช้จ่ายทางการบริหารเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของสหพันธรัฐอันเป็นผลจากการบังคับใช้กฎหมายตาม (1)

(3) รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายสหพันธรัฐ ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

Article 91e**[Cooperation in respect of basic support for persons seeking employment]**

(1) In the execution of federal laws in the field of basic support for persons seeking employment the Federation and the *Länder* or the municipalities and associations of municipalities responsible pursuant to *Land* law shall generally cooperate in joint institutions.

(2) The Federation may authorise a limited number of municipalities and associations of municipalities, at their request and with the consent of the highest *Land* authority, to discharge the tasks pursuant to paragraph (1) alone. In this case, the Federation shall bear the necessary expenditures including the administrative expenses for the tasks which are to be discharged by the Federation in the execution of laws pursuant to paragraph (1).

(3) Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

หมวด 9 ฝ่ายตุลาการ

มาตรา 92 ศาล

อำนาจฝ่ายตุลาการย่อมมอบไว้แก่ผู้พิพากษา ให้ศาลรัฐธรรมนูญ แห่งสหพันธรัฐ ศาลสหพันธรัฐที่บัญญัติไว้ในกฎหมายพื้นฐานนี้ และศาล ของมลรัฐ เป็นผู้ใช้อำนาจตุลาการ

มาตรา 93 ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ: เขตอำนาจ

(1) ให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐมีอำนาจวินิจฉัยตัดสินในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. การตีความกฎหมายพื้นฐานนี้ กรณีมีข้อพิพาทเกี่ยวกับ ขอบเขตของสิทธิและหน้าที่ขององค์กรสูงสุดในระดับ สหพันธรัฐหรือของคู่อื่นที่ได้รับมอบสิทธิและหน้าที่ นั้นด้วยสิทธิของตนเองโดยกฎหมายพื้นฐานนี้หรือโดยข้อ บังคับว่าด้วยวิธีพิจารณาขององค์กรสูงสุดในระดับสหพันธรัฐ
2. กรณีที่เกิดข้อโต้แย้งหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับความสอดคล้อง ต้องกันอย่างเป็นทางการหรือในสาระสำคัญระหว่างกฎหมาย สหพันธรัฐหรือกฎหมายมลรัฐกับกฎหมายพื้นฐานนี้ หรือ ความสอดคล้องต้องกันของกฎหมายมลรัฐกับกฎหมาย สหพันธรัฐอื่น ทั้งนี้ เมื่อได้รับคำร้องขอจากรัฐบาลแห่ง สหพันธรัฐ รัฐบาลแห่งมลรัฐ หรือจากสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร จำนวนหนึ่งในสี่ของสมาชิกทั้งหมด
- 2ก. กรณีที่เกิดข้อโต้แย้งว่ากฎหมายเป็นไปตามข้อกำหนดของ มาตรา 72(2) หรือไม่ ทั้งนี้ เมื่อได้รับคำร้องขอของวุฒิสภา หรือรัฐบาล หรือฝ่ายนิติบัญญัติของมลรัฐ

IX. The Judiciary

Article 92

[Court organisation]

The judicial power shall be vested in the judges; it shall be exercised by the Federal Constitutional Court, by the federal courts provided for in this Basic Law, and by the courts of the *Länder*.

Article 93

[Jurisdiction of the Federal Constitutional Court]

(1) The Federal Constitutional Court shall rule:

1. on the interpretation of this Basic Law in the event of disputes concerning the extent of the rights and duties of a supreme federal body or of other parties vested with rights of their own by this Basic Law or by the rules of procedure of a supreme federal body;
2. in the event of disagreements or doubts concerning the formal or substantive compatibility of federal law or *Land* law with this Basic Law, or the compatibility of *Land* law with other federal law, on application of the Federal Government, of a *Land* government, or of one fourth of the Members of the Bundestag;
- 2a. in the event of disagreements whether a law meets the requirements of paragraph (2) of Article 72, on application of the Bundesrat or of the government or legislature of a *Land*;

3. ในกรณีเกิดข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของสหพันธรัฐและมลรัฐ โดยเฉพาะในกรณีที่มลรัฐบังคับใช้กฎหมายสหพันธรัฐและในการกำกับดูแลของสหพันธรัฐ
4. ข้อพิพาทอื่นเกี่ยวกับกฎหมายมหาชนที่เกิดขึ้นระหว่างสหพันธรัฐและมลรัฐ หรือระหว่างมลรัฐด้วยกันเอง หรือภายในมลรัฐเดียวกัน เว้นแต่จะมีการใช้สิทธิทางศาลอื่น
 - 4ก. กรณีคำร้องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่ยื่นโดยบุคคลที่กล่าวอ้างว่าสิทธิพื้นฐานประการใดประการหนึ่งของตน หรือสิทธิประการใดประการหนึ่งของตนตามมาตรา 20 (4) หรือมาตรา 33 มาตรา 38 มาตรา 101 มาตรา 103 หรือมาตรา 104 ถูกละเมิดโดยหน่วยงานของรัฐ
 - 4ข. กรณีคำร้องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่ยื่นโดยเทศบาลหรือสมาคมของเทศบาล โดยเหตุที่สิทธิในการปกครองตนเองตามมาตรา 28 ถูกละเมิดโดยกฎหมาย ใดๆก็ตาม ถ้าเป็นกรณีที่ถูกละเมิดโดยกฎหมายมลรัฐ ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐจะวินิจฉัยตัดสินได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่กฎหมายนั้นไม่สามารถได้รับการวินิจฉัยตรวจสอบโดยศาลรัฐธรรมนูญแห่งมลรัฐ
5. เรื่องอื่นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายพื้นฐานนี้

3. in the event of disagreements concerning the rights and duties of the Federation and the *Länder*, especially in the execution of federal law by the *Länder* and in the exercise of federal oversight;
4. on other disputes involving public law between the Federation and the *Länder*, between different *Länder*, or within a *Land*, unless there is recourse to another court;
 - 4a. on constitutional complaints, which may be filed by any person alleging that one of his basic rights or one of his rights under paragraph (4) of Article 20 or under Article 33, 38, 101, 103 or 104 has been infringed by public authority;
 - 4b. on constitutional complaints filed by municipalities or associations of municipalities on the ground that their right to self-government under Article 28 has been infringed by a law; in the case of infringement by a *Land* law, however, only if the law cannot be challenged in the constitutional court of the *Land*;
5. in the other instances provided for in this Basic Law.

(2) เมื่อได้รับคำร้องขอจากวุฒิสภา รัฐบาลแห่งมลรัฐ หรือรัฐสภาแห่งมลรัฐ ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐจะต้องวินิจฉัย กรณีมาตรา 72(4) ว่า ความจำเป็นในการตรากฎหมายโดยอาศัยกฎหมายสหพันธรัฐไม่อาจใช้บังคับได้อีก หรือไม่ หรือกรณีตามมาตรา 125ก (2) ข้อ 1 ว่า ไม่อาจตรากฎหมายสหพันธรัฐได้อีก หรือไม่ การพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐจึงเป็นการวินิจฉัย กรณีความจำเป็นในการตรากฎหมายที่ถูกระงับไป หรือกฎหมายสหพันธรัฐไม่อาจตราขึ้นแทนกฎหมายสหพันธรัฐได้อีกตามมาตรา 72 (4) หรือมาตรา 125 ก (2) ข้อ 2 ทั้งนี้ให้รับคำร้องตามประโยชน์แรกไว้พิจารณา หากร่างกฎหมายนั้นอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 72(4) หรือเป็นกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรไม่ผ่านมาตรา 125 ก (2) ประโยคที่สอง หรือหากร่างกฎหมายไม่ได้รับการพิจารณาและลงมติภายในหนึ่งปี หรือหากวุฒิสภาไม่ผ่านร่างกฎหมายที่มีลักษณะเหมือนกับร่างกฎหมายฉบับนี้

(3) ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐต้องวินิจฉัยตัดสินเรื่องอื่นตามที่ได้ตนรับมอบหมายโดยกฎหมายสหพันธรัฐด้วย

มาตรา 94 ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ: องค์ประกอบ

(1) ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐประกอบด้วยผู้พิพากษาแห่งสหพันธรัฐและสมาชิกคนอื่น โดยครึ่งหนึ่งของสมาชิกของศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐต้องมาจากการคัดเลือกโดยสภาผู้แทนราษฎรและอีกครึ่งหนึ่งโดยวุฒิสภา ทั้งนี้ สมาชิกศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐต้องไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ หรือสมาชิกขององค์กรดังกล่าวของมลรัฐ

(2) At the request of the Bundesrat, a *Land* government or the parliamentary assembly of a *Land*, the Federal Constitutional Court shall also rule whether in cases falling under paragraph (4) of Article 72 the need for a regulation by federal law does not exist any longer or whether in the cases referred to in clause 1 of paragraph (2) of Article 125a federal law could not be enacted any longer. The Court's determination that the need has ceased to exist or that federal law could no longer be enacted substitutes a federal law according to paragraph (4) of Article 72 or clause 2 of paragraph (2) of Article 125a. A request under the first sentence is admissible only if a bill falling under paragraph (4) of Article 72 or the second sentence of paragraph (2) of Article 125a has been rejected by the German Bundestag or if it has not been considered and determined upon within one year, or if a similar bill has been rejected by the Bundesrat.

(3) The Federal Constitutional Court shall also rule on such other matters as shall be assigned to it by a federal law.

Article 94

[Composition of the Federal Constitutional Court]

(1) The Federal Constitutional Court shall consist of federal judges and other members. Half the members of the Federal Constitutional Court shall be elected by the Bundestag and half by the Bundesrat. They may not be members of the Bundestag, of the Bundesrat, of the Federal Government, or of any of the corresponding bodies of a *Land*.

(2) การจัดองค์กรและวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎหมายสหพันธรัฐ ซึ่งต้องระบุกรณีที่คำตัดสินของศาลจะมีผลทางกฎหมาย กฎหมายดังกล่าวอาจกำหนดให้ต้องมีการดำเนินการเยียวยาทางกฎหมายให้เสร็จสิ้นเสียก่อนที่จะยื่นคำร้องคดีรัฐธรรมนูญต่อศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐได้ และอาจบัญญัติกระบวนการพิจารณาแยกต่างหากสำหรับการวินิจฉัยว่าจะรับคำร้องไว้เพื่อพิจารณาหรือไม่

มาตรา 95 ศาลสูงสุดแห่งสหพันธรัฐ

(1) ให้สหพันธรัฐจัดตั้งศาลยุติธรรมแห่งสหพันธรัฐ ศาลปกครองแห่งสหพันธรัฐ ศาลภาษีแห่งสหพันธรัฐ ศาลแรงงานแห่งสหพันธรัฐ และศาลสังคมแห่งสหพันธรัฐ โดยมีฐานะเป็นศาลที่มีเขตอำนาจทั่วไปสูงสุด ศาลที่มีเขตอำนาจในคดีปกครองสูงสุด ศาลที่มีเขตอำนาจในคดีการเงินสูงสุด ศาลที่มีเขตอำนาจในคดีแรงงานสูงสุดและศาลที่มีเขตอำนาจในคดีสังคมสูงสุดตามลำดับ

(2) ผู้พิพากษาของแต่ละศาลมาจากการคัดเลือกร่วมกันโดยรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการสรรหาผู้พิพากษา ซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีแห่งมลรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องและสมาชิกในจำนวนเท่ากันที่มาจากการคัดเลือกโดยสภาผู้แทนราษฎร

(3) ให้มีการจัดตั้งองค์คณะร่วมของศาลตามที่ระบุไว้ใน (1) ของมาตรานี้ เพื่อรักษาความเป็นเอกภาพของคำตัดสิน ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด

(2) The organisation and procedure of the Federal Constitutional Court shall be regulated by a federal law, which shall specify in which instances its decisions shall have the force of law. The law may require that all other legal remedies be exhausted before a constitutional complaint may be filed, and may provide for a separate proceeding to determine whether the complaint will be accepted for decision.

Article 95

[Supreme federal courts]

(1) The Federation shall establish the Federal Court of Justice, the Federal Administrative Court, the Federal Finance Court, the Federal Labour Court and the Federal Social Court as supreme courts of ordinary, administrative, financial, labour and social jurisdiction.

(2) The judges of each of these courts shall be chosen jointly by the competent Federal Minister and a committee for the selection of judges consisting of the competent *Land* ministers and an equal number of members elected by the Bundestag.

(3) A Joint Chamber of the courts specified in paragraph (1) of this Article shall be established to preserve the uniformity of decisions. Details shall be regulated by a federal law.

มาตรา 96 ศาลสหพันธรัฐอื่น: การใช้เขตอำนาจของสหพันธรัฐ โดยศาลแห่งมลรัฐ

(1) สหพันธรัฐอาจจัดตั้งศาลสหพันธรัฐเพื่อพิจารณาคดีเกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินอุตสาหกรรม

(2) สหพันธรัฐอาจจัดตั้งศาลอาญาทหารแห่งสหพันธรัฐสำหรับกองทัพ ศาลเหล่านี้จะใช้เขตอำนาจทางอาญาเฉพาะในระหว่างการประกาศภาวะป้องกันประเทศหรือกับสมาชิกของกองทัพที่ปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศหรือบนเรือรบ โดยรายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดให้ศาลเหล่านี้อยู่ภายใต้การสนับสนุนของรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมแห่งสหพันธรัฐ ผู้พิพากษาที่ทำงานเต็มเวลาในศาลดังกล่าวต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติในการดำรงตำแหน่งตุลาการ

(3) ให้ศาลยุติธรรมสูงสุดแห่งสหพันธรัฐเป็นศาลอุทธรณ์สูงสุดของศาลที่กำหนดใน (1) และ (2) ของมาตรานี้

(4) สหพันธรัฐอาจจัดตั้งศาลสหพันธรัฐเพื่อดำเนินคดีด้านวินัยและคำร้องเรียนต่าง ๆ ที่มีต่อหรือที่เป็นของบุคคลที่รับราชการในสหพันธรัฐ

(5) โดยความยินยอมของวุฒิสภา กฎหมายสหพันธรัฐอาจบัญญัติให้ศาลแห่งมลรัฐใช้เขตอำนาจสหพันธรัฐกับกระบวนการพิจารณาทางอาญาในเรื่อง ดังนี้

1. การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์
2. อาชญากรรมต่อมวลมนุษยชาติภายใต้กฎหมายอาชญากรรมระหว่างประเทศ
3. สงครามอาชญากรรม
4. การกระทำอันใดที่มีแนวโน้ม และที่ได้กระทำโดยมีเจตนาเพื่อรบกวนความสัมพันธ์โดยสันติระหว่างประเทศต่าง ๆ (มาตรา 26 (1))
5. ความมั่นคงแห่งรัฐ

Article 96

[Other federal courts]

(1) The Federation may establish a federal court for matters concerning industrial property rights.

(2) The Federation may establish federal military criminal courts for the Armed Forces. These courts may exercise criminal jurisdiction only during a state of defence or over members of the Armed Forces serving abroad or on board warships. Details shall be regulated by a federal law. These courts shall be under the aegis of the Federal Minister of Justice. Their full-time judges shall be persons qualified to hold judicial office.

(3) The supreme court of review from the courts designated in paragraphs (1) and (2) of this Article shall be the Federal Court of Justice.

(4) The Federation may establish federal courts for disciplinary proceedings against, and for proceedings on complaints by, persons in the federal public service.

(5) With the consent of the Bundesrat, a federal law may provide that courts of the *Länder* shall exercise federal jurisdiction over criminal proceedings in the following matters:

1. genocide;
2. crimes against humanity under international criminal law;
3. war crimes;
4. other acts tending to and undertaken with the intent to disturb the peaceful relations between nations (paragraph (1) of Article 26);
5. state security.

มาตรา 97 ความเป็นอิสระของผู้พิพากษา

(1) ผู้พิพากษาย่อมมีความเป็นอิสระและอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเท่านั้น

(2) ผู้พิพากษาที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำอาจถูกให้ออกโดยไม่สมัครใจ อาจถูกพักงานอย่างถาวรหรือชั่วคราว อาจถูกโอนย้าย หรือเกษียณอายุก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งได้ก็แต่โดยอาศัยคำพิพากษาศาลและด้วยเหตุผลและวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ฝ่ายนิติบัญญัติอาจกำหนดเกณฑ์อายุเกษียณของผู้พิพากษาที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาดลอดชีพ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของศาลหรือพื้นที่ในเขตอำนาจของตน ผู้พิพากษาอาจถูกโอนย้ายไปยังอีกศาลหนึ่งหรือถูกให้พ้นจากตำแหน่ง โดยต้องได้รับเงินเดือนเต็มจำนวน

มาตรา 98 สถานภาพทางกฎหมายของผู้พิพากษาสหพันธรัฐและผู้พิพากษามลรัฐ การถอดถอนผู้พิพากษา

(1) สถานะภาพทางกฎหมายของผู้พิพากษาสหพันธรัฐให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด

(2) หากผู้พิพากษาสหพันธรัฐละเมิดหลักการของกฎหมายพื้นฐานนี้หรือระบอบรัฐธรรมนูญของมลรัฐในขณะที่ดำรงตำแหน่งอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เมื่อได้รับคำร้องขอจากสภาผู้แทนราษฎร ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ อาจออกคำสั่งโดยเสียงข้างมากจำนวนสองในสามให้โอนย้ายผู้พิพากษา หรือให้ผู้พิพากษานั้นเกษียณ ในกรณีที่เป็นการละเมิดโดยจงใจ ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐอาจมีคำสั่งปลดผู้พิพากษานั้นออกจากตำแหน่ง

(3) สถานะทางกฎหมายของผู้พิพากษามลรัฐให้เป็นไปตามที่กฎหมายมลรัฐกำหนด ภายใต้ขอบเขตเท่าที่มาตรา 74 (1) ข้อ 27 ไม่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

Article 97**[Judicial independence]**

(1) Judges shall be independent and subject only to the law.

(2) Judges appointed permanently to full-time positions may be involuntarily dismissed, permanently or temporarily suspended, transferred or retired before the expiration of their term of office only by virtue of judicial decision and only for the reasons and in the manner specified by the laws. The legislature may set age limits for the retirement of judges appointed for life. In the event of changes in the structure of courts or in their districts, judges may be transferred to another court or removed from office, provided they retain their full salary.

Article 98**[Legal status of judges > Impeachment]**

(1) The legal status of federal judges shall be regulated by a special federal law.

(2) If a federal judge infringes the principles of this Basic Law or the constitutional order of a *Land* in his official capacity or unofficially, the Federal Constitutional Court, upon application of the Bundestag, may by a two-thirds majority order that the judge be transferred or retired. In the case of an intentional infringement it may order him dismissed.

(3) The legal status of the judges in the *Länder* shall be regulated by special *Land* laws if clause 27 of paragraph (1) of Article 74 does not otherwise provide.

(4) มลรัฐอาจกำหนดให้ผู้พิพากษามลรัฐมาจากการคัดเลือกร่วมกันระหว่างรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมแห่งมลรัฐและคณะกรรมการสรรหาผู้พิพากษา

(5) มลรัฐอาจตรากฎหมายเกี่ยวกับผู้พิพากษาของมลรัฐที่สอดคล้องกับบทบัญญัติใน (2) ของมาตรานี้ โดยต้องไม่กระทบต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญของมลรัฐที่มีอยู่ คำตัดสินในคดีถอดถอนผู้พิพากษา ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 99 การวินิจฉัยข้อพิพาทเกี่ยวกับกฎหมายมลรัฐโดยศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐและศาลสูงสุดแห่งสหพันธรัฐ

กฎหมายของมลรัฐอาจกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐวินิจฉัยข้อพิพาทเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นภายในมลรัฐ และอาจกำหนดให้ศาลสูงสุดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 95 (1) ตัดสินชี้ขาดในคดีเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายมลรัฐ

มาตรา 100 ความสอดคล้องของกฎหมายกับกฎหมายพื้นฐาน

(1) หากศาลวินิจฉัยว่ากฎหมายที่มีผลสมบูรณ์ขึ้นอยู่กับคำตัดสินของศาลนั้นเป็นกฎหมายที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้ระงับกระบวนการพิจารณาโดยให้ศาลมลรัฐที่มีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ทำการตัดสินในกรณีที่มีการละเมิดรัฐธรรมนูญของมลรัฐนั้น หรือให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐทำการตัดสินในกรณีที่มีการละเมิดกฎหมายพื้นฐาน บทบัญญัตินี้ใช้บังคับกับกรณีที่กฎหมายมลรัฐละเมิดกฎหมายพื้นฐาน และกรณีที่กฎหมายมลรัฐขัดกับกฎหมายสหพันธรัฐด้วย

(4) The *Länder* may provide that *Land* judges shall be chosen jointly by the *Land* Minister of Justice and a committee for the selection of judges.

(5) The *Länder* may enact provisions regarding *Land* judges that correspond with those of paragraph (2) of this Article. Existing *Land* constitutional law shall not be affected. The decision in cases of judicial impeachment shall rest with the Federal Constitutional Court.

Article 99

[Constitutional disputes within a Land]

A *Land* law may assign the decision of constitutional disputes within a *Land* to the Federal Constitutional Court, and the final decision in matters involving the application of *Land* law to the supreme courts specified in paragraph (1) of Article 95.

Article 100

[Concrete judicial review]

(1) If a court concludes that a law on whose validity its decision depends is unconstitutional, the proceedings shall be stayed, and a decision shall be obtained from the *Land* court with jurisdiction over constitutional disputes where the constitution of a *Land* is held to be violated, or from the Federal Constitutional Court where this Basic Law is held to be violated. This provision shall also apply where the Basic Law is held to be violated by *Land* law and where a *Land* law is held to be incompatible with a federal law.

(2) ในระหว่างการพิจารณาคดี หากมีข้อสงสัยเกิดขึ้นว่าหลักกฎหมายระหว่างประเทศเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายสหพันธรัฐหรือไม่ และหลักกฎหมายระหว่างประเทศดังกล่าวก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่โดยตรงแก่บุคคลธรรมดาหรือไม่ (มาตรา 25) ให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐทำการตัดสิน

(3) ในการตีความกฎหมายพื้นฐานนี้ หากศาลรัฐธรรมนูญแห่งมลรัฐเสนอคำตัดสินที่แตกต่างไปจากคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐหรือของศาลรัฐธรรมนูญแห่งมลรัฐอื่น ให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งมลรัฐนั้นส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐทำการตัดสิน

มาตรา 101 การห้ามตั้งศาลพิเศษ

(1) ห้ามการจัดตั้งศาลพิเศษ บุคคลย่อมไม่พึงถูกถอดถอนจากตำแหน่งผู้พิพากษาที่ชอบด้วยกฎหมาย

(2) ศาลชำนาญพิเศษอาจจัดตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยกฎหมายเท่านั้น

มาตรา 102 การยกเลิกโทษประหารชีวิต

ให้ยกเลิกโทษประหารชีวิต

มาตรา 103 การพิจารณาคดีตามกฎหมาย การห้ามกฎหมายอาญามีผลย้อนหลัง และการห้ามลงโทษหลายครั้ง

(1) ในศาล บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิได้รับการพิจารณาคดีตามกฎหมาย

(2) การกระทำที่จะได้รับการลงโทษต้องมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิดทางอาญาก่อนที่จะกระทำการนั้น

(3) บุคคลไม่พึงได้รับการลงโทษมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับการกระทำเดียวกันภายใต้กฎหมายอาญาทั่วไป

(2) If, in the course of litigation, doubt exists whether a rule of international law is an integral part of federal law and whether it directly creates rights and duties for the individual (Article 25), the court shall obtain a decision from the Federal Constitutional Court.

(3) If the constitutional court of a *Land*, in interpreting this Basic Law, proposes to deviate from a decision of the Federal Constitutional Court or of the constitutional court of another *Land*, it shall obtain a decision from the Federal Constitutional Court.

Article 101

[Ban on extraordinary courts]

(1) Extraordinary courts shall not be allowed. No one may be removed from the jurisdiction of his lawful judge.

(2) Courts for particular fields of law may be established only by a law.

Article 102

[Abolition of capital punishment]

Capital punishment is abolished.

Article 103

[Fair trial]

(1) In the courts every person shall be entitled to a hearing in accordance with law.

(2) An act may be punished only if it was defined by a law as a criminal offence before the act was committed.

(3) No person may be punished for the same act more than once under the general criminal laws.

มาตรา 104 การลิดรอนเสรีภาพ

(1) เสรีภาพของบุคคลอาจถูกจำกัดได้ก็แต่โดยกฎหมายที่เป็นทางการ และตามกระบวนการที่กฎหมายนั้นกำหนดเท่านั้น บุคคลที่ถูกกักขัง ต้องไม่ตกอยู่ภายใต้การปฏิบัติที่มีขอบทางร่างกายหรือจิตใจ

(2) ผู้พิพากษาเท่านั้นที่จะวินิจฉัยให้มีการลิดรอนเสรีภาพของบุคคล หรือให้การลิดรอนเสรีภาพของบุคคลนั้นมีอยู่ต่อไป หากการลิดรอนเสรีภาพ ดังกล่าวไม่ได้อาศัยคำสั่งศาล ต้องให้ศาลมีคำตัดสินโดยไม่ชักช้า เจ้าหน้าที่ ตำรวจไม่อาจกักขังผู้ใดโดยอาศัยอำนาจของตนได้เกินกว่าวันถัดจากวันที่ ได้ทำการจับกุมตัวผู้นั้น ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(3) บุคคลที่ถูกกักขังชั่วคราวเนื่องจากต้องสงสัยว่ากระทำความผิด ทางอาญา ต้องถูกนำตัวไปแสดงต่อผู้พิพากษาภายในระยะเวลาไม่เกินวัน ถัดจากวันที่จับกุมตัวผู้นั้น ผู้พิพากษาต้องแจ้งให้ผู้นั้นทราบถึงเหตุผลของ การจับกุม ต้องไต่สวนผู้นั้น และต้องให้โอกาสผู้นั้นในการยกข้อโต้แย้ง ผู้พิพากษาต้องออกหมายจับเป็นลายลักษณ์อักษรโดยระบุเหตุผลของการ จับกุมหรือต้องสั่งให้มีการปล่อยตัวผู้นั้นโดยไม่ชักช้า

(4) คำตัดสินของศาลที่ให้มีการลิดรอนเสรีภาพของผู้ถูกกักขังหรือ ให้การลิดรอนเสรีภาพของผู้ถูกกักขังมีอยู่ต่อไปนั้น ต้องแจ้งให้ญาติหรือ บุคคลที่ผู้ถูกกักขังไว้วางใจทราบโดยไม่ชักช้า

Article 104**[Deprivation of liberty]**

(1) Liberty of the person may be restricted only pursuant to a formal law and only in compliance with the procedures prescribed therein. Persons in custody may not be subjected to mental or physical mistreatment.

(2) Only a judge may rule upon the permissibility or continuation of any deprivation of liberty. If such a deprivation is not based on a judicial order, a judicial decision shall be obtained without delay. The police may hold no one in custody on their own authority beyond the end of the day following the arrest. Details shall be regulated by a law.

(3) Any person provisionally detained on suspicion of having committed a criminal offence shall be brought before a judge no later than the day following his arrest; the judge shall inform him of the reasons for the arrest, examine him, and give him an opportunity to raise objections. The judge shall, without delay, either issue a written arrest warrant setting forth the reasons therefor or order his release.

(4) A relative or a person enjoying the confidence of the person in custody shall be notified without delay of any judicial decision imposing or continuing a deprivation of liberty.

หมวด 10

การเงิน

มาตรา 104 ก การจัดสรรรายจ่ายระหว่างสหพันธรัฐและมลรัฐระบบการเงิน และความรับผิดชอบตามกฎหมาย

(1) สหพันธรัฐและมลรัฐต้องจัดสรรรายจ่ายอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบของตนแยกจากกัน เว้นแต่กฎหมายพื้นฐานจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(2) ในกรณีที่มลรัฐกระทำการตามที่สหพันธรัฐมอบหมาย สหพันธรัฐต้องให้การสนับสนุนทางการเงินสำหรับรายจ่ายเพื่อการนั้น

(3) กฎหมายสหพันธรัฐที่บัญญัติให้มลรัฐบริหารเงินอุดหนุน อาจกำหนดให้สหพันธรัฐต้องจ่ายเงินอุดหนุนนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หากกฎหมายดังกล่าวบัญญัติว่าสหพันธรัฐต้องสนับสนุนทางการเงินสำหรับรายจ่ายกึ่งหนึ่งหรือกว่านั้น ให้มลรัฐที่กระทำการตามที่สหพันธรัฐมอบหมายเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายนั้น

(4) กฎหมายสหพันธรัฐที่กำหนดให้มลรัฐจัดสรรเงินอุดหนุนในลักษณะประโยชน์ด้านบริการหรือในลักษณะอื่นที่เทียบเคียงกันให้แก่บุคคลภายนอก จะต้องบังคับใช้โดยมลรัฐตามสิทธิของมลรัฐนั้นเอง หรือตามที่สหพันธรัฐมอบหมายไว้ในประโยคที่สองของ (3) กฎหมายสหพันธรัฐที่กำหนดให้มลรัฐจัดสรรเงินอุดหนุน ประโยชน์ดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา หากมลรัฐต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการดังกล่าว

(5) สหพันธรัฐและมลรัฐต้องให้การสนับสนุนทางการเงินสำหรับรายจ่ายทางปกครองอันเกิดจากใช้อำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับตน และต้องรับผิดชอบต่อกันและกันเพื่อให้มีการบริหารอย่างเหมาะสม ทั้งนี้รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

X. Finance

Article 104a

[Apportionment of expenditures › Financial system › Liability]

(1) The Federation and the *Länder* shall separately finance the expenditures resulting from the discharge of their respective responsibilities insofar as this Basic Law does not otherwise provide.

(2) Where the *Länder* act on federal commission, the Federation shall finance the resulting expenditures.

(3) Federal laws providing for money grants to be administered by the *Länder* may provide that the Federation shall pay for such grants wholly or in part. If any such law provides that the Federation shall finance one half or more of the expenditure, it shall be executed by the *Länder* on federal commission.

(4) Federal laws that oblige the *Länder* to provide money grants, benefits in kind or comparable services to third persons and which are executed by the *Länder* in their own right or according to the second sentence of paragraph (3) on commission of the Federation shall require the consent of the Bundesrat if the expenditure resulting therefrom shall be borne by the *Länder*.

(5) The Federation and the *Länder* shall finance the administrative expenditures incurred by their respective authorities and shall be responsible to one another for ensuring proper administration. Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

(6) เพื่อความสอดคล้องต่อการจัดสรรเงินตามความสามารถและความรับผิดชอบภายในประเทศ สหพันธรัฐและมลรัฐต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จากการละเมิดข้อตกลงตามหน้าที่ของสหพันธ์ สาธารณรัฐเยอรมนีภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหลายประเทศ หรือกฎหมายระหว่างประเทศ ในกรณีที่มีการลงโทษทางการเงินโดยสหภาพยุโรป ซึ่งส่งผลกระทบต่อมากกว่ามลรัฐใดมลรัฐหนึ่งเป็นการเฉพาะ สหพันธรัฐและมลรัฐต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในอัตราร้อยละ 15 ต่อร้อยละ 85 กรณีเช่นนี้ มลรัฐทั้งหมดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายร่วมกันในอัตราร้อยละ 35 ของภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดตามหลักเกณฑ์ทั่วไป ในส่วนร้อยละ 50 ของภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดต้องอยู่ในความรับผิดชอบของมลรัฐที่สร้างภาระค่าใช้จ่ายนั้น ซึ่งปรับตามค่าเฉลี่ยของจำนวนเงินที่ได้รับ ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

มาตรา 104 ข การช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการลงทุน

(1) ภายในขอบเขตที่กฎหมายพื้นฐานให้อำนาจในการตรากฎหมายแก่สหพันธรัฐ สหพันธรัฐอาจให้ความช่วยเหลือทางการเงินของมลรัฐเพื่อการลงทุนที่สำคัญเป็นการเฉพาะแก่มลรัฐและเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) ในเรื่องที่สำคัญเพื่อ

1. ป้องกันอุปสรรคต่อความสมดุลของเศรษฐกิจโดยรวม
2. ทำให้ความสามารถทางเศรษฐกิจที่แตกต่างภายในพื้นที่ของสหพันธรัฐมีความเท่าเทียมกัน
3. เสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ

กรณีที่แตกต่างจากประโยคแรก สหพันธรัฐอาจให้ความช่วยเหลือทางการเงิน แม้จะอยู่นอกเหนืออำนาจในการตรากฎหมาย เช่นกรณีเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือสถานการณ์ฉุกเฉินอันไม่ปกติเหนือความสามารถในการควบคุมของรัฐบาล และเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อความสามารถทางการเงินของรัฐ

(6) In accord with the internal allocation of competencies and responsibilities, the Federation and the *Länder* shall bear the costs entailed by a violation of obligations incumbent on Germany under supranational or international law. In cases of financial corrections by the European Union with effect transcending one specific *Land*, the Federation and the *Länder* shall bear such costs at a ratio of 15 to 85. In such cases, the *Länder* as a whole shall be responsible in solidarity for 35 per cent of the total burden according to a general formula; 50 per cent of the total burden shall be borne by those *Länder* which have caused the encumbrance, adjusted to the size of the amount of the financial means received. Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

Article 104b

[Financial assistance for investments]

(1) To the extent that this Basic Law confers on it the power to legislate, the Federation may grant the *Länder* financial assistance for particularly important investments by the *Länder* and municipalities (associations of municipalities) which are necessary to:

1. avert a disturbance of the overall economic equilibrium;
2. equalise differing economic capacities within the federal territory; or
3. promote economic growth.

In deviating from the first sentence, the Federation may grant financial assistance even outside its field of legislative powers in cases of natural disasters or exceptional emergency situations beyond governmental control and substantially harmful to the state's financial capacity.

(2) รายละเอียดโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเภทของการลงทุนที่ได้รับการสนับสนุนให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาหรือโดยข้อตกลงทางการบริหารตามกฎหมายงบประมาณของสหพันธรัฐ ให้จำกัดระยะเวลาในการให้เงินอุดหนุน และให้ตรวจสอบการใช้เงินอุดหนุนเป็นระยะ ๆ ตามวิธีการที่นำเงินอุดหนุนนั้นไปใช้ในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินต้องพิจารณาจากการจัดสรรเงินประจำปีที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา

(3) ทั้งนี้ ตามคำร้องขอสภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ และวุฒิสภาต้องได้รับทราบถึงผลของมาตรการการให้ความช่วยเหลือในทางการเงินและการปรับปรุงนั้น

มาตรา 105 อำนาจนิติบัญญัติเกี่ยวกับกฎหมายภาษี

(1) ให้สหพันธรัฐมีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการตรากฎหมายเกี่ยวกับภาษีศุลกากรและการผูกขาดทางการคลัง

(2) สหพันธรัฐมีอำนาจร่วมในการตรากฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีอื่นใดซึ่งรายได้จากภาษีนั้นจะตกแก่สหพันธรัฐทั้งหมดหรือบางส่วน หรือเกี่ยวกับภาษีอื่นใดทั้งหมดที่อยู่ภายใต้บังคับของเงื่อนไขตามที่บัญญัติในมาตรา 72 (2)

(2ก) ให้มลรัฐมีอำนาจในการตรากฎหมายเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นจากการบริโภคและการใช้จ่าย ครอบคลุมที่ไม่ใช่ภาษีอันมีลักษณะในสาระสำคัญคล้ายคลึงกับภาษีที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด มลรัฐมีอำนาจกำหนดอัตราภาษีการครอบครองอสังหาริมทรัพย์

(3) กฎหมายสหพันธรัฐเกี่ยวกับภาษีนั้น การที่รายได้จากภาษีทั้งหมดหรือบางส่วนจะตกแก่มลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

(2) Details, especially with respect to the kinds of investments to be promoted, shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat or by an executive agreement based on the federal budget law. The duration of the grants shall be limited and the grants must be reviewed at regular intervals with respect to the manner in which they are used. The financial assistance must be designed with descending annual contributions.

(3) Upon request, the Bundestag, the Federal Government as well as the Bundesrat shall be informed about the implementation of such measures and the improvements reached.

Article 105

[Distribution of powers regarding tax laws]

(1) The Federation shall have exclusive power to legislate with respect to customs duties and fiscal monopolies.

(2) The Federation shall have concurrent power to legislate with respect to all other taxes the revenue from which accrues to it wholly or in part or as to which the conditions provided for in paragraph (2) of Article 72 apply.

(2a) The *Länder* shall have power to legislate with regard to local taxes on consumption and expenditures so long and insofar as such taxes are not substantially similar to taxes regulated by federal law. They are empowered to determine the rate of the tax on acquisition of real estate.

(3) Federal laws relating to taxes the revenue from which accrues wholly or in part to the *Länder* or to municipalities (associations of municipalities) shall require the consent of the Bundesrat.

มาตรา 106 การจัดสรรรายได้จากภาษี และผลตอบแทนจากการผูกขาดทางการคลัง

(1) ผลตอบแทนจากการผูกขาดทางการคลังและรายได้จากภาษีดังต่อไปนี้ ให้ตกเป็นของสหพันธรัฐ

1. ภาษีศุลกากร
 2. ภาษีจากการบริโภคที่ไม่ตกเป็นของมลรัฐตาม (2) หรือไม่ตกเป็นของสหพันธรัฐและมลรัฐร่วมกันตาม (3) หรือไม่ตกเป็นของเทศบาลตาม (6) ของมาตรานี้
 3. ภาษีค่าธรรมเนียมขนส่งบนทางหลวง ภาษีรถยนต์ ภาษีที่เก็บจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะ
 4. ภาษีที่เก็บจากธุรกรรมเงินทุน การประกันภัย และตั๋วเงิน
 5. ภาษีทรัพย์สินที่เรียกเก็บเพียงครั้งเดียว และภาษีที่เรียกเก็บเพื่อให้ภาระทางภาษีเท่าเทียมกัน
 6. ภาษีส่วนเพิ่มจากเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล
 7. ภาษีที่เรียกเก็บภายใต้กรอบประชาคมยุโรป
- (2) รายได้จากภาษีดังต่อไปนี้ ให้ตกเป็นของมลรัฐ
1. ภาษีทรัพย์สิน
 2. ภาษีมรดก
 3. ภาษียรถยนต์
 4. ภาษีที่เรียกเก็บจากธุรกรรมที่ไม่ตกเป็นของสหพันธรัฐตาม (1) หรือไม่ตกเป็นของสหพันธรัฐและมลรัฐร่วมกันตาม (3) ของมาตรานี้
 5. ภาษีเบียร์
 6. ภาษีบ่อนการพนัน

Article 106**[Apportionment of tax revenue and yield of fiscal monopolies]**

(1) The yield of fiscal monopolies and the revenue from the following taxes shall accrue to the Federation:

1. customs duties;
2. taxes on consumption insofar as they do not accrue to the *Länder* pursuant to paragraph (2), or jointly to the Federation and the *Länder* in accordance with paragraph (3), or to municipalities in accordance with paragraph (6) of this Article;
3. the road freight tax, motor vehicle tax, and other taxes on transactions related to motorised vehicles;
4. the taxes on capital transactions, insurance and bills of exchange;
5. non-recurring levies on property and equalisation of burdens levies;
6. income and corporation surtaxes;
7. levies imposed within the framework of the European Communities.

(2) Revenue from the following taxes shall accrue to the *Länder*:

1. the property tax;
2. the inheritance tax;
3. the motor vehicle tax;
4. such taxes on transactions as do not accrue to the Federation pursuant to paragraph (1) or jointly to the Federation and the *Länder* pursuant to paragraph (3) of this Article
5. the beer tax;
6. the tax on gambling establishments.

(3) รายได้จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีการค้า ให้ตกเป็นของสหพันธรัฐและมลรัฐร่วมกัน (ภาษีร่วม) ภายใต้อำนาจที่ว่ารายได้จากภาษีเงินได้และภาษีการค้าดังกล่าวไม่ได้รับการจัดสรรให้เป็นของเทศบาลตาม (5) และ (5ก) ของมาตราที่ สหพันธรัฐและมลรัฐต้องแบ่งรายได้จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน สำหรับส่วนแบ่งที่เกี่ยวข้องในรายได้จากภาษีการค้าระหว่างสหพันธรัฐและมลรัฐให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา การกำหนดดังกล่าวให้ค้ำนึ่งถึงหลักการดังต่อไปนี้

1. ให้สหพันธรัฐและมลรัฐมีส่วนในรายได้หมุนเวียนอย่างเท่าเทียมกันเพื่อนำมาใช้ครอบคลุมรายจ่ายที่จำเป็นของตนเองสำหรับขอบเขตของรายจ่ายดังกล่าวให้กำหนดโดยค้ำนึ่งถึงการวางแผนการเงินในช่วงเวลาหลายปี
2. ให้มีการประสานความต้องการทางการเงินของสหพันธรัฐ และของมลรัฐในลักษณะที่ทำให้เกิดความสมดุลอย่างเป็นธรรมโดยหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้เสียภาษีต้องรับภาระมากเกินไป และต้องดำเนินการให้มีมาตรฐานการเรียกเก็บภาษีเป็นหนึ่งเดียวกันทั่วอาณาเขตของสหพันธรัฐ

ในการกำหนดส่วนแบ่งที่เกี่ยวข้องกับรายได้จากภาษีการค้าระหว่างสหพันธรัฐและมลรัฐ ให้ค้ำนึ่งถึงการหักลดรายได้ที่มลรัฐได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 อันเนื่องมาจากบทบัญญัติเกี่ยวกับเด็กในกฎหมายภาษีเงินได้ ทั้งนี้ สำหรับรายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ ซึ่งตราขึ้นตามความในวรรคนี้

(3) Revenue from income taxes, corporation taxes and turnover taxes shall accrue jointly to the Federation and the *Länder* (joint taxes) to the extent that the revenue from the income tax and the turnover tax is not allocated to municipalities pursuant to paragraphs (5) and (5a) of this Article. The Federation and the *Länder* shall share equally the revenues from income taxes and corporation taxes. The respective shares of the Federation and the *Länder* in the revenue from the turnover tax shall be determined by a federal law requiring the consent of the Bundesrat. Such determination shall be based on the following principles:

1. The Federation and the *Länder* shall have an equal claim against current revenues to cover their necessary expenditures. The extent of such expenditures shall be determined with due regard to multi-year financial planning.
2. The financial requirements of the Federation and of the *Länder* shall be coordinated in such a way as to establish a fair balance, avoid excessive burdens on taxpayers, and ensure uniformity of living standards throughout the federal territory.

In determining the respective shares of the Federation and the *Länder* in the revenue from the turnover tax, reductions in revenue incurred by the *Länder* from 1 January 1996 because of the provisions made with respect to children in the income tax law shall also be taken into account. Details shall be regulated by the federal law enacted pursuant to the third sentence of this paragraph.

(4) ส่วนแบ่งที่เกี่ยวข้องกับรายได้จากภาษีการค้าระหว่างสหพันธรัฐและมลรัฐ ให้จัดสรรใหม่เมื่ออัตราส่วนของรายได้ต่อรายจ่ายของสหพันธรัฐแตกต่างอย่างมากจากอัตราส่วนดังกล่าวของมลรัฐ ในกรณีนี้ ไม่ให้นำเรื่องการหักลดรายได้ที่ใช้พิจารณาในการกำหนดส่วนแบ่งรายได้ที่เกี่ยวข้องกับภาษีการค้าตามความใน (3) ของมาตรานี้มาพิจารณา หากกฎหมายสหพันธรัฐกำหนดรายจ่ายเพิ่มเติมหรือถอนรายได้จากมลรัฐ ภาระที่เพิ่มขึ้นจากการดังกล่าวให้ได้รับการชดเชยจากเงินอุดหนุนของสหพันธรัฐตามกฎหมายสหพันธรัฐที่ได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา โดยภาระที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวต้องจำกัดอยู่ในช่วงเวลาอันสั้น กฎหมายนี้ต้องกำหนดหลักการสำหรับการคำนวณเงินอุดหนุนและการจัดสรรเงินอุดหนุนแก่มลรัฐต่าง ๆ

(5) ส่วนแบ่งรายได้จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ตกเป็นของเทศบาล โดยมลรัฐจะส่งต่อไปกับเทศบาลของตนตามฐานภาษีเงินได้ที่จ่ายโดยพลเมืองของเทศบาลนั้น รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา กฎหมายนี้อาจบัญญัติให้เทศบาลกำหนดอัตราเพิ่มเติมหรืออัตราที่ลดลงเกี่ยวกับส่วนแบ่งภาษีของตนก็ได้

(5ก) นับแต่และหลังจากวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2541 ส่วนแบ่งรายได้จากภาษีการค้า ให้ตกเป็นของเทศบาล ให้มลรัฐส่งต่อรายได้ดังกล่าวให้กับเทศบาลของตนตามหลักเกณฑ์ที่สะท้อนปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และเศรษฐกิจศาสตร์ ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามกฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

(4) The respective shares of the Federation and the *Länder* in the revenue from the turnover tax shall be apportioned anew whenever the ratio of revenues to expenditures of the Federation becomes substantially different from that of the *Länder*; reductions in revenue that are taken into account in determining the respective shares of revenue from the turnover tax under the fifth sentence of paragraph (3) of this Article shall not be considered in this regard. If a federal law imposes additional expenditures on or withdraws revenue from the *Länder*, the additional burden may be compensated for by federal grants pursuant to a federal law requiring the consent of the Bundesrat, provided the additional burden is limited to a short period of time. This law shall establish the principles for calculating such grants and distributing them among the *Länder*.

(5) A share of the revenue from the income tax shall accrue to the municipalities, to be passed on by the *Länder* to their municipalities on the basis of the income taxes paid by their inhabitants. Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat. This law may provide that municipalities may establish supplementary or reduced rates with respect to their share of the tax.

(5a) From and after 1 January 1998, a share of the revenue from the turnover tax shall accrue to the municipalities. It shall be passed on by the *Länder* to their municipalities on the basis of a formula reflecting geographical and economic factors. Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

(6) รายได้จากภาษีที่เรียกเก็บจากอสังหาริมทรัพย์และการค้าให้ตกเป็นของเทศบาล รายได้จากภาษีท้องถิ่นที่เรียกเก็บจากการบริโภคและการใช้จ่ายให้ตกเป็นของเทศบาลหรือสมาคมของเทศบาลในกรณีที่มีกฎหมายมลรัฐบัญญัติไว้เช่นนั้น ทั้งนี้ เทศบาลมีอำนาจในการกำหนดอัตราภาษีที่เรียกเก็บจากอสังหาริมทรัพย์และการค้าภายใต้กรอบของกฎหมาย หากมลรัฐใดไม่มีเทศบาล รายได้จากภาษีที่เรียกเก็บจากอสังหาริมทรัพย์และการค้า และรายได้จากภาษีท้องถิ่นที่เรียกเก็บจากการบริโภคและการใช้จ่ายให้ตกเป็นของมลรัฐนั้น สหพันธรัฐและมลรัฐอาจมีส่วนร่วมในรายได้จากภาษีที่ได้จากการค้าโดยการจัดสรร รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดสรรให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา ทั้งนี้ ตามกฎหมายของมลรัฐ ภาษีที่เรียกเก็บจากอสังหาริมทรัพย์และการค้าตลอดจนส่วนแบ่งของเทศบาลในรายได้จากภาษีเงินได้และภาษีการค้าอาจนำมาใช้เป็นฐานในการคำนวณจำนวนเงินที่จัดสรรได้

(7) ร้อยละโดยรวมของส่วนแบ่งของมลรัฐในรายได้ทั้งหมดจากภาษีร่วมซึ่งจะกำหนดโดยกฎหมายของมลรัฐ ให้ตกเป็นของเทศบาลหรือสมาคมของเทศบาล ในกรณีอื่นใด กฎหมายมลรัฐต้องกำหนดว่ารายได้จากภาษีของมลรัฐตกเป็นของเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) หรือไม่และในขอบเขตเท่าใด

(8) หากสหพันธรัฐกำหนดให้มีการจัดตั้งสถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกพิเศษขึ้นในมลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) โดยเป็นการเฉพาะ อันส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายและการลดลงของรายได้ (ภาวะพิเศษ) แก่มลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) เหล่านี้โดยตรง สหพันธรัฐต้องจ่ายค่าชดเชยที่จำเป็น ถ้าและในกรณีที่ไม้อาจคาดหมายได้ตามสมควร ว่ามลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) นั้นจะรับภาระได้ ในการจ่ายค่าชดเชยดังกล่าวให้ค่านึงถึงค่าทดแทนที่บุคคลภายนอกได้จ่ายให้และผลประโยชน์ทางการเงินที่ตกเป็นของมลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) เหล่านี้ อันเป็นผลมาจากการจัดตั้งสถานที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าว ด้วยตามสมควร

(6) Revenue from taxes on real property and trades shall accrue to the municipalities; revenue from local taxes on consumption and expenditures shall accrue to the municipalities or, as may be provided for by *Land* legislation, to associations of municipalities. Municipalities shall be authorised to establish the rates at which taxes on real property and trades are levied, within the framework of the laws. If there are no municipalities in a *Land*, revenue from taxes on real property and trades as well as from local taxes on consumption and expenditures shall accrue to the *Land*. The Federation and the *Länder* may participate, by virtue of an apportionment, in the revenue from the tax on trades. Details regarding such apportionment shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat. In accordance with *Land* legislation, taxes on real property and trades as well as the municipalities' share of revenue from the income tax and the turnover tax may be taken as a basis for calculating the amount of apportionment.

(7) An overall percentage of the *Land* share of total revenue from joint taxes, to be determined by *Land* legislation, shall accrue to the municipalities or associations of municipalities. In all other respects *Land* legislation shall determine whether and to what extent revenue from *Land* taxes shall accrue to municipalities (associations of municipalities).

(8) If in individual *Länder* or municipalities (associations of municipalities) the Federation requires special facilities to be established that directly result in an increase of expenditure or in reductions in revenue (special burden) to these *Länder* or municipalities (associations of municipalities), the Federation shall grant the necessary compensation if and insofar as the *Länder* or municipalities (associations of municipalities) cannot reasonably be expected to bear the burden. In granting such compensation, due account shall be taken of indemnities paid by third parties and financial benefits accruing to these *Länder* or municipalities (associations of municipalities) as a result of the establishment of such facilities.

(9) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ รายได้และรายจ่ายของเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) ให้ถือเป็นรายได้และรายจ่ายของมลรัฐด้วย

มาตรา 106ก เงินอุดหนุนของสหพันธรัฐเพื่อการขนส่งมวลชนท้องถิ่น

เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 ให้มลรัฐมีสิทธิได้รับจัดสรรรายได้จากภาษีของสหพันธรัฐเพื่อวัตถุประสงค์ในการขนส่งมวลชนท้องถิ่น รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดโดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา การจัดสรรตามความในวรรคนี้ ต้องไม่นำเรื่อง การกำหนดความสามารถทางการเงินของมลรัฐตามมาตรา 107 (2) มาพิจารณา

มาตรา 106ข ส่วนแบ่งของมลรัฐในภาษีสรรพสามิต

ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ภายหลังจากการโอนภาษีสรรพสามิตให้แก่สหพันธรัฐ ให้มลรัฐมีสิทธิได้รับเงินรายได้จากภาษีของสหพันธรัฐ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

(9) For the purpose of this Article, revenues and expenditures of municipalities (associations of municipalities) shall also be deemed to be revenues and expenditures of the *Länder*.

Article 106a

[Federal grants for local mass transit]

Beginning 1 January 1996 the *Länder* shall be entitled to an allocation of federal tax revenues for purposes of local mass transit. Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat. Allocations made pursuant to the first sentence of this Article shall not be taken into account in determining the financial capacity of a *Land* under paragraph (2) of Article 107.

Article 106b

[*Länder* share of motor vehicle tax]

As of 1 July 2009, following the transfer of the motor vehicle tax to the Federation, the *Länder* shall be entitled to a sum from the tax revenue of the Federation. Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

มาตรา 107 การจัดสรรรายได้จากภาษี ความเท่าเทียมกันทางการเงินระหว่างมลรัฐ เงินอุดหนุนเพิ่มเติม

(1) รายได้จากภาษีของมลรัฐและส่วนแบ่งรายได้จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคลของมลรัฐ ให้ตกเป็นของมลรัฐแต่ละมลรัฐตามขอบเขตที่ภาษีดังกล่าวเรียกเก็บโดยหน่วยงานสรรพากรภายในอาณาเขตที่เกี่ยวข้องกับมลรัฐนั้น (รายได้ท้องถิ่น) รายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตอำนาจ ตลอดจนวิธีการและขอบเขตของการจัดสรรรายได้ท้องถิ่นจากภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีเงินเดือนให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา กฎหมายนี้อาจบัญญัติเรื่องการกำหนดขอบเขตอำนาจและการจัดสรรรายได้ท้องถิ่นจากภาษีอื่นด้วยก็ได้ ส่วนแบ่งรายได้จากภาษีการค้าของมลรัฐให้ตกเป็นของมลรัฐแต่ละมลรัฐตามสัดส่วนต่อจำนวนประชากร กฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาอาจบัญญัติให้มีการแบ่งส่วนเพิ่มเติมไม่เกินหนึ่งในสี่ของส่วนแบ่งที่มลรัฐให้แก่มลรัฐที่รายได้ต่อจำนวนประชากรจากภาษีของมลรัฐและจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล และจากส่วนแบ่งภาษีรถยนต์ตามมาตรา 106 ข ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้ดังกล่าวของมลรัฐทั้งหมดรวมกัน ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงภาษีการครอบครองสังหาริมทรัพย์ และความสามารถในการสร้างรายได้ด้วย

(2) กฎหมายดังกล่าวต้องทำให้ความสามารถทางการเงินที่แตกต่างกันของมลรัฐต่างๆ มีความเท่าเทียมกันตามสมควร โดยพึงคำนึงถึงความสามารถทางการเงินและความต้องการของเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) กฎหมายต้องระบุถึงเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกร้องของมลรัฐที่มีสิทธิได้รับการจ่ายเงินอย่างเท่าเทียมกัน และภาระหนี้ของมลรัฐที่ต้องจ่ายเงินเพื่อความเท่าเทียมกันนั้น ตลอดจนเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องจ่าย และกฎหมายอาจบัญญัติให้สหพันธรัฐให้เงินอุดหนุนจากกองทุนของตนแก่มลรัฐที่มีฐานะทางการเงินอ่อนแอเพื่อช่วยเหลือให้มลรัฐเหล่านั้นบรรลุความต้องการทั่วไปทางการเงินของตน (เงินอุดหนุนเพิ่มเติม)

Article 107**[Distribution of tax revenue > Financial equalisation among the *Länder* > Supplementary grants]**

(1) Revenue from *Land* taxes and the *Land* share of revenue from income and corporation taxes shall accrue to the individual *Länder* to the extent that such taxes are collected by finance authorities within their respective territories (local revenue). Details regarding the delimitation as well as the manner and scope of allotment of local revenue from corporation and wage taxes shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat. This law may also provide for the delimitation and allotment of local revenue from other taxes. The *Land* share of revenue from the turnover tax shall accrue to the individual *Länder* on a per capita basis; a federal law requiring the consent of the Bundesrat may provide for the grant of supplementary shares not exceeding one quarter of a *Land* share to *Länder* whose per capita income from *Land* taxes, from income and corporation taxes and from taxes under Article 106b ranks below the average of all the *Länder* combined; with respect to the tax on the acquisition of real estate, the capacity to generate revenue shall be considered.

(2) Such law shall ensure a reasonable equalisation of the disparate financial capacities of the *Länder*, with due regard for the financial capacities and needs of municipalities (associations of municipalities). It shall specify the conditions governing the claims of *Länder* entitled to equalisation payments and the liabilities of *Länder* required to make them as well as the criteria for determining the amounts of such payments. It may also provide for grants to be made by the Federation to financially weak *Länder* from its own funds to assist them in meeting their general financial needs (supplementary grants).

มาตรา 108 การบริหารการเงินของสหพันธรัฐและของมลรัฐ ศาลภาษีอากร

(1) ให้หน่วยงานสรรพากรของสหพันธรัฐบริหารภาษีศุลกากร การผูกขาดทางการคลัง ภาษีที่เก็บจากการบริโภคตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด รวมทั้งภาษีการค้าที่เก็บจากการนำเข้า ภาษีสถยนต์ ภาษีทางธุรกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 และภาษีที่เรียกเก็บภายใต้กรอบประชาคมยุโรป การจัดองค์กรของหน่วยงานดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด ให้มีการแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานในระดับกลางโดยการหารือร่วมกับรัฐบาลแห่งมลรัฐ

(2) ให้หน่วยงานสรรพากรของมลรัฐบริหารภาษีอื่นใดทั้งหมด การจัดองค์กรของหน่วยงานดังกล่าวและการฝึกอบรมข้าราชการของหน่วยงานนั้นต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา ให้มีการแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานในระดับกลางโดยความยินยอมของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ

(3) ภายในขอบเขตที่ของภาษีซึ่งตกเป็นของสหพันธรัฐทั้งหมด หรือบางส่วนนั้น อยู่ภายใต้การบริหารของหน่วยงานสรรพากรของมลรัฐ ให้หน่วยงานดังกล่าวกระทำการตามที่สหพันธรัฐมอบหมาย โดยให้นำมาตรา 85 (3) และมาตรา 85 (4) มาใช้บังคับ โดยมีเงื่อนไขว่ารัฐมนตรีกระทรวงการคลังของสหพันธรัฐต้องทำหน้าที่แทนรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ

Article 108**[Financial administration of the Federation and the *Länder* ›
Financial courts]**

(1) Customs duties, fiscal monopolies, taxes on consumption regulated by a federal law, including the turnover tax on imports, the motor vehicle tax and other transaction taxes related to motorised vehicles as from 1 July 2009, and charges imposed within the framework of the European Communities shall be administered by federal finance authorities. The organisation of these authorities shall be regulated by a federal law. Inasmuch as intermediate authorities have been established, their heads shall be appointed in consultation with the *Land* governments.

(2) All other taxes shall be administered by the financial authorities of the *Länder*. The organisation of these authorities and the uniform training of their civil servants may be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat. Inasmuch as intermediate authorities have been established, their heads shall be appointed in agreement with the Federal Government.

(3) To the extent that taxes accruing wholly or in part to the Federation are administered by revenue authorities of the *Länder*, those authorities shall act on federal commission. Paragraphs (3) and (4) of Article 85 shall apply, provided that the Federal Minister of Finance shall take the place of the Federal Government.

(4) ในกรณีนี้ที่และภายในขอบเขตที่การบังคับใช้กฎหมายภาษีจะเป็นการสะดวกหรือได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น กฎหมายสหพันธรัฐที่ได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาอาจบัญญัติให้มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานสรรพากรของสหพันธรัฐและของมลรัฐในเรื่องของการบริหารภาษี เพื่อการบริหารภาษีที่ได้รับตาม (1) ของมาตรานี้โดยหน่วยงานสรรพากรของมลรัฐหรือเพื่อการบริหารภาษีอื่นโดยหน่วยงานสรรพากรของสหพันธรัฐ มลรัฐอาจมอบหมายหน้าที่ของหน่วยงานสรรพากรของมลรัฐในการบริหารภาษีซึ่งรายได้จากภาษีนั้นจะตกเป็นของเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) เท่านั้น ให้แก่เทศบาล (สมาคมของเทศบาล) ดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน

(5) ขั้นตอนวิธีการที่หน่วยงานสรรพากรของสหพันธรัฐจะต้องปฏิบัติตาม ให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด ส่วนขั้นตอนวิธีการที่หน่วยงานสรรพากรของมลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) ตามที่บัญญัติใน (4) ของมาตรานี้จะต้องปฏิบัติตาม ให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดโดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

(6) เขตอำนาจทางการเงินให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด

(7) รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจออกกฎทางปกครองทั่วไป โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา ทั้งนี้ ภายในขอบเขตที่หน่วยงานสรรพากรของมลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) ได้รับมอบหมายให้บริหารภาษี

มาตรา 109 งบประมาณของสหพันธรัฐและของมลรัฐ

(1) สหพันธรัฐและมลรัฐย่อมดำเนินการด้วยตนเองและมีอิสระจากกันในการบริหารงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับตน

(4) Where and to the extent that execution of the tax laws will be substantially facilitated or improved thereby, a federal law requiring the consent of the Bundesrat may provide for collaboration between federal and *Land* revenue authorities in matters of tax administration, for the administration of taxes enumerated in paragraph (1) of this Article by revenue authorities of the *Länder*, or for the administration of other taxes by federal revenue authorities. The functions of *Land* revenue authorities in the administration of taxes whose revenue accrues exclusively to municipalities (associations of municipalities) may be delegated by the *Länder* to municipalities (associations of municipalities) wholly or in part.

(5) The procedures to be followed by federal revenue authorities shall be prescribed by a federal law. The procedures to be followed by *Land* revenue authorities or, as provided by the second sentence of paragraph (4) of this Article, by municipalities (associations of municipalities) may be prescribed by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

(6) Financial jurisdiction shall be uniformly regulated by a federal law.

(7) The Federal Government may issue general administrative rules which, to the extent that administration is entrusted to *Land* revenue authorities or to municipalities (associations of municipalities), shall require the consent of the Bundesrat.

Article 109

[Budget management in the Federation and the *Länder*]

(1) The Federation and the *Länder* shall be autonomous and independent of one another in the management of their respective budgets.

(2) สหพันธรัฐและมลรัฐต้องร่วมกันปฏิบัติตามพันธสัญญาทางกฎหมายที่สหพันธสาธารณรัฐเยอรมนีได้กระทำไว้กับประชาคมยุโรปเพื่อเป็นการธำรงรักษาไว้ซึ่งวินัยทางงบประมาณตามสนธิสัญญาจัดตั้งประชาคมยุโรป มาตรา 104 สหพันธรัฐและมลรัฐจึงต้องคำนึงถึงเงื่อนไขดุลยภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมตามกรอบของสนธิสัญญานี้

(3) โดยหลักแล้วงบประมาณของสหพันธรัฐและมลรัฐต้องมีลักษณะเป็นงบประมาณแบบสมดุล โดยที่รายรับต้องมีไשרายรับจากการกู้สหพันธรัฐและมลรัฐอาจนำหลักเกณฑ์ผลกระทบการพัฒนาตลาด ซึ่งแตกต่างจากสภาพการณ์ปกติ และข้อยกเว้นในกรณีภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือกรณีสถานการณ์ฉุกเฉินไม่ปกติเห็นความสามารถในการควบคุมของรัฐบาล และเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อความสามารถทางการเงินของรัฐมาประกอบการพิจารณาอย่างเป็นระบบทั้งในช่วงการเปลี่ยนแปลงขึ้นและลงในสถานการณ์ที่เป็นข้อยกเว้นดังกล่าวให้นำแผนการลดภาระหนี้มาใช้ร่วมกัน รายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณของสหพันธรัฐให้บังคับตามมาตรา 115 ทั้งนี้ รายรับจากการกู้ หากไม่เกินร้อยละ 0.35 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ งบประมาณของสหพันธรัฐและมลรัฐย่อมเป็นงบประมาณแบบสมดุลตามหลักการของประโยคแรก มลรัฐแต่ละแห่งต้องบัญญัติรายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณ ภายในขอบเขตอำนาจของมลรัฐตามรัฐธรรมนูญ หากรายรับของมลรัฐมิไשרายรับจากการกู้งบประมาณของสหพันธรัฐกับมลรัฐย่อมเป็นงบประมาณแบบสมดุลตามหลักการของประโยคแรก

(4) กฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาอาจกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องกฎหมายงบประมาณมาใช้บังคับทั้งสหพันธรัฐและมลรัฐ การบริหารจัดการงบประมาณเพื่อตอบสนองต่อแนวโน้มทางเศรษฐกิจ และการวางแผนการเงินระยะยาว

(2) The Federation and the *Länder* shall perform jointly the obligations of the Federal Republic of Germany resulting from legal acts of the European Community for the maintenance of budgetary discipline pursuant to Article 104 of the Treaty Establishing the European Community and shall, within this framework, give due regard to the requirements of overall economic equilibrium.

(3) The budgets of the Federation and the *Länder* shall in principle be balanced without revenue from credits. The Federation and *Länder* may introduce rules intended to take into account, symmetrically in times of upswing and downswing, the effects of market developments that deviate from normal conditions, as well as exceptions for natural disasters or unusual emergency situations beyond governmental control and substantially harmful to the state's financial capacity. For such exceptional regimes, a corresponding amortisation plan must be adopted. Details for the budget of the Federation shall be governed by Article 115 with the proviso that the first sentence shall be deemed to be satisfied if revenue from credits does not exceed 0.35 percent in relation to the nominal gross domestic product. The *Länder* themselves shall regulate details for the budgets within the framework of their constitutional powers, the proviso being that the first sentence shall only be deemed to be satisfied if no revenue from credits is admitted.

(4) A federal law requiring the consent of the Bundesrat may establish principles applicable to both the Federation and the *Länder* governing budgetary law, the responsiveness of budgetary management to economic trends, and long-term financial planning.

(5) สหพันธรัฐและมลรัฐต้องรับภาระค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากมาตรการลงโทษโดยประชาคมยุโรปตามบทบัญญัติของสนธิสัญญาจัดตั้งประชาคมยุโรป มาตรา 104 ซึ่งบังคับเพื่อประโยชน์ในการรักษาไว้ซึ่งวินัยทางงบประมาณ ทั้งนี้ สัดส่วนการรับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวมีอัตราส่วนร้อยละ 65 ต่อ 35 โดยมลรัฐทั้งหมดพึงรับภาระค่าใช้จ่ายที่เป็นหน้าที่ของมลรัฐตามจำนวนผู้พักอาศัยในมลรัฐเหล่านั้น ในอัตราร้อยละ 35 มลรัฐที่ถือเป็นต้นเหตุของภาระพึงรับภาระค่าใช้จ่ายที่เป็นหน้าที่ของมลรัฐตามสัดส่วนความเสียหาย ในอัตราร้อยละ 65 รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

มาตรา 109ก งบประมาณฉุกเฉิน

เพื่อหลีกเลี่ยงงบประมาณฉุกเฉิน กฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภากำหนด ดังนี้

- (1) การกำกับดูแลการบริหารงบประมาณของสหพันธรัฐและมลรัฐอย่างต่อเนื่องโดยองค์กรร่วม (คณะกรรมการความมั่นคง)
- (2) เงื่อนไขและขั้นตอนเพื่อความจำเป็นในการใช้งบประมาณฉุกเฉิน
- (3) หลักเกณฑ์ในการจัดตั้งและการบริหารโครงการเพื่อเพิ่มควมระมัดระวังต่องบประมาณฉุกเฉิน

ให้จัดพิมพ์คำตัดสินของคณะกรรมการความมั่นคงและเอกสารประกอบ

มาตรา 110 งบประมาณของสหพันธรัฐ

(1) รายรับและรายจ่ายทั้งหมดของสหพันธรัฐให้รวมอยู่ในงบประมาณในกรณีกิจการของสหพันธรัฐและทรัสต์พิเศษ ให้รวมเฉพาะเงินที่จ่ายให้หรือเงินที่ส่งมาจากกิจการและทรัสต์ดังกล่าวเท่านั้น งบประมาณต้องสมดุลระหว่างรายรับและรายจ่าย

(5) Sanctions imposed by the European Community on the basis of the provisions of Article 104 of the Treaty Establishing the European Community in the interest of maintaining budgetary discipline, shall be borne by the Federation and the *Länder* at a ratio of 65 to 35 percent. In solidarity, the *Länder* as a whole shall bear 35 percent of the charges incumbent on the *Länder* according to the number of their inhabitants; 65 percent of the charges incumbent on the *Länder* shall be borne by the *Länder* according to their degree of causation. Details shall be regulated by a federal law which shall require the consent of the Bundesrat.

Article 109a

[Budgetary emergencies]

To avoid a budgetary emergency, a federal law requiring the consent of the Bundesrat shall provide for:

1. the continuing supervision of budgetary management of the Federation and the *Länder* by a joint body (Stability Council),
2. the conditions and procedures for ascertaining the threat of a budgetary emergency,
3. the principles for the establishment and administration of programs for taking care of budgetary emergencies.

The decisions of the Stability Council and the accompanying documents shall be published.

Article 110

[Federal budget]

(1) All revenues and expenditures of the Federation shall be included in the budget; in the case of federal enterprises and special trusts, only payments to or remittances from them need be included. The budget shall be balanced with respect to revenues and expenditures.

(2) งบประมาณสำหรับหนึ่งปีงบประมาณหรือกว่านั้น ให้กำหนดในกฎหมายที่ตราขึ้นก่อนเริ่มต้นปีแรก และให้กำหนดเป็นบทบัญญัติแยกจากกันสำหรับแต่ละปี กฎหมายอาจบัญญัติให้งบประมาณส่วนต่างๆ ใช้บังคับกับระยะเวลาที่แตกต่างกัน โดยแบ่งตามปีงบประมาณ

(3) ร่างกฎหมายที่เป็นไปตาม (2) ของมาตรานี้ และร่างกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายงบประมาณหรือแก้ไขเพิ่มเติมงบประมาณให้เสนอต่อวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรไปพร้อมกัน วุฒิสภามีสิทธิให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายดังกล่าวภายในหกสัปดาห์ หรือภายในสามสัปดาห์ในกรณีที่เป็นร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม

(4) กฎหมายงบประมาณอาจประกอบด้วยบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับรายรับและรายจ่าย และระยะเวลาสำหรับการตรากฎหมายดังกล่าวเท่านั้น กฎหมายงบประมาณอาจจะระบุให้บทบัญญัติในร่างกฎหมายนั้นสิ้นผลบังคับใช้เฉพาะเมื่อมีการประกาศใช้กฎหมายงบประมาณฉบับถัดไป หรือในระยะเวลาต่อมา หากเป็นกรณีของการมอบอำนาจตามมาตรา 115

มาตรา 111 การบริหารงบประมาณชั่วคราว

(1) เมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ หากงบประมาณสำหรับปีถัดไปยังไม่มี การออกกฎหมายรับรอง รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องจัดงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดที่จำเป็นเพื่อการดังต่อไปนี้ จนกว่ากฎหมายดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้

- (ก) เพื่อสนับสนุนสถาบันที่จัดตั้งโดยกฎหมาย และเพื่อดำเนินมาตรการที่ได้รับมอบอำนาจโดยกฎหมาย
- (ข) เพื่อดำเนินการตามข้อผูกพันตามกฎหมายของสหพันธรัฐ
- (ค) เพื่อดำเนินโครงการก่อสร้าง การจัดซื้อจัดจ้าง และการจัดให้บริการและประโยชน์อื่น หรือเพื่อให้เงินอุดหนุนเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวต่อไป ภายในขอบเขตของจำนวนเงินที่ได้มีการจัดสรรไว้แล้วในงบประมาณของปีก่อนหน้า

(2) The budget for one or more fiscal years shall be set forth in a law enacted before the beginning of the first year and making separate provision for each year. The law may provide that various parts of the budget apply to different periods of time, divided by fiscal years.

(3) Bills to comply with the first sentence of paragraph (2) of this Article as well as bills to amend the Budget Law or the budget itself shall be submitted simultaneously to the Bundesrat and to the Bundestag; the Bundesrat shall be entitled to comment on such bills within six weeks or, in the case of amending bills, within three weeks.

(4) The Budget Law may contain only such provisions as relate to federal revenues and expenditures and to the period for which it is enacted. The Budget Law may specify that its provisions shall expire only upon promulgation of the next Budget Law or, in the event of an authorisation pursuant to Article 115, at a later date.

Article 111

[Interim budget management]

(1) If, by the end of a fiscal year, the budget for the following year has not been adopted by a law, the Federal Government, until such law comes into force, may make all expenditures that are necessary:

- a) to maintain institutions established by a law and to carry out measures authorised by a law;
- b) to meet the legal obligations of the Federation;
- c) to continue construction projects, procurements, and the provision of other benefits or services, or to continue to make grants for these purposes, to the extent that amounts have already been appropriated in the budget of a previous year.

(2) ในกรณีที่รายได้ที่เกิดจากกฎหมายพิเศษและที่ได้จากภาษีหรืออากรหรือแหล่งอื่น ๆ หรือเงินทุนสำรองหมุนเวียนไม่ครอบคลุมรายจ่ายที่อ้างถึงใน (1) ของมาตรานี้ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจกั๊ยืมเงินที่จำเป็นต่อการสนับสนุนการดำเนินการในปัจจุบันซึ่งเป็นจำนวนสูงสุดไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนเงินงบประมาณรวมก่อนหน้านี

มาตรา 112 รายจ่ายนอกงบประมาณ

รายจ่ายที่เกินไปจากการจัดสรรตามงบประมาณหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่รวมอยู่ในงบประมาณ ต้องได้รับความยินยอมจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของสหพันธรัฐ ความยินยอมดังกล่าวจะให้ได้เฉพาะในกรณีที่มีความจำเป็นอันไม่อาจคาดการณ์หรือไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด

มาตรา 113 ความยินยอมของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐในการเพิ่มรายจ่ายหรือลดรายได้

(1) กฎหมายซึ่งเพิ่มงบประมาณรายจ่ายที่เสนอโดยรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ หรือกฎหมายที่ก่อให้เกิดหรือจะก่อให้เกิดรายจ่ายใหม่ ต้องได้รับความยินยอมจากรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับกับกฎหมายที่ก่อให้เกิดหรือจะก่อให้เกิดการลดรายได้ด้วย รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจร้องขอให้สภาผู้แทนราษฎรเลื่อนการออกเสียงลงคะแนนในร่างกฎหมายที่มีผลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีนี้ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐต้องเสนอความเห็นของคนไปยังสภาผู้แทนราษฎรภายในหกสัปดาห์

(2) ภายในสี่สัปดาห์หลังจากที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบกฎหมายดังกล่าว รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจร้องขอให้มีการออกเสียงลงคะแนนในกฎหมายนั้นเป็นครั้งที่สอง

(2) To the extent that revenues based upon specific laws and derived from taxes, or duties, or other sources, or the working capital reserves, do not cover the expenditures referred to in paragraph (1) of this Article, the Federal Government may borrow the funds necessary to sustain current operations up to a maximum of one quarter of the total amount of the previous budget.

Article 112

[Extrabudgetary expenditures]

Expenditures in excess of budgetary appropriations or for purposes not contemplated by the budget shall require the consent of the Federal Minister of Finance. Such consent may be given only in the event of an unforeseen and unavoidable necessity. Details may be regulated by a federal law.

Article 113

[Increase of expenditures]

(1) Laws that increase the budget expenditures proposed by the Federal Government, or entail or will bring about new expenditures, shall require the consent of the Federal Government. This requirement shall also apply to laws that entail or will bring about decreases in revenue. The Federal Government may demand that the Bundestag postpone its vote on bills to this effect. In this event the Federal Government shall submit its comments to the Bundestag within six weeks.

(2) Within four weeks after the Bundestag has adopted such a law, the Federal Government may demand that it vote on the law a second time.

(3) หากร่างกฎหมายใดมีผลบังคับเป็นกฎหมายตามมาตรา 78 รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจยับยั้งการให้ความยินยอมของตนได้ภายในหกสัปดาห์เท่านั้นและหลังจากที่กระบวนการตามที่บัญญัติใน (1) หรือ (2) ของมาตรานี้ได้เริ่มขึ้นแล้วเท่านั้น เมื่อระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลง ให้ถือว่าได้มีการให้ความยินยอมแล้ว

มาตรา 114 การส่งและการสอบบัญชี

(1) เพื่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ รัฐมนตรีกระทรวงการคลังแห่งสหพันธรัฐต้องส่งบัญชีรายรับและรายจ่ายทั้งหมด ตลอดจนบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในระหว่างปีงบประมาณที่ผ่านมา ต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทุกปี

(2) ศาลตรวจเงินแผ่นดินแห่งสหพันธรัฐซึ่งสมาชิกของศาลต้องมีความเป็นอิสระทางตุลาการ ต้องทำการสอบบัญชีและวินิจฉัยว่าการบริหารการเงินสาธารณะเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพหรือไม่ โดยต้องส่งรายงานประจำปีไปยังสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา รวมทั้งรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐโดยตรง อำนาจของศาลตรวจเงินแผ่นดินแห่งสหพันธรัฐในเรื่องอื่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด

มาตรา 115 การจำกัดการกู้ยืมเงิน

(1) การกู้ยืมเงินและการรับภาระค้ำประกันหนี้ การรับประกัน หรือภาระผูกพันอื่น ที่อาจก่อให้เกิดรายจ่ายในปีงบประมาณในอนาคตต้องมีกฎหมายสหพันธรัฐที่กำหนดหรือยอมให้มีการคำนวณจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องให้อำนาจไว้

(3) If the bill has become law pursuant to Article 78, the Federal Government may withhold its consent only within six weeks and only after having initiated the procedure provided for in the third and fourth sentences of paragraph (1) or in paragraph (2) of this Article. Upon the expiration of this period such consent shall be deemed to have been given.

Article 114

[Submission and auditing of accounts]

(1) For the purpose of discharging the Federal Government, the Federal Minister of Finance shall submit annually to the Bundestag and to the Bundesrat an account of all revenues and expenditures as well as of assets and debts during the preceding fiscal year.

(2) The Federal Court of Audit, whose members shall enjoy judicial independence, shall audit the account and determine whether public finances have been properly and efficiently administered. It shall submit an annual report directly to the Bundestag and the Bundesrat as well as to the Federal Government. In other respects the powers of the Federal Court of Audit shall be regulated by a federal law.

Article 115

[Limits of borrowing]

(1) The borrowing of funds and the assumption of surety obligations, guarantees, or other commitments that may lead to expenditures in future fiscal years shall require authorisation by a federal law specifying or permitting computation of the amounts involved.

(2) โดยหลักแล้ว รายรับและรายจ่ายต้องสมดุล โดยที่รายรับต้องมีใช้รายรับจากการกู้เงิน ซึ่งการจะบรรลุหลักการดังกล่าวนี้ได้ก็ต่อเมื่อรายรับที่ได้จากการกู้ยืมเงินต้องมีอัตราไม่เกินร้อยละ 0.35 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ นอกจากนี้ เมื่อการพัฒนาเศรษฐกิจแตกต่างไปจากสถานการณ์ปกติ ต้องนำผลกระทบต้องประมาณในช่วงการเปลี่ยนแปลงขึ้นและลงมาพิจารณาอย่างเป็นระบบ ความแตกต่างของการกู้ยืมเงินที่แท้จริงกับการจำกัดวงเงินกู้ต้องบันทึกในบัญชีควบคุม ทำให้การหักบัญชีประเภทที่เกินจากร้อยละ 1.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศต้องลดลงตามวงจรเศรษฐกิจ รายละเอียดของข้อกำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงรายรับ และรายจ่ายที่เกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงิน รวมถึงขั้นตอนการคำนวณวงเงินกู้ยืมสุทธิประจำปีต้องบังคับโดยกฎหมายสหพันธรัฐ ทั้งนี้ ต้องนำวงจรเศรษฐกิจในเรื่องขั้นตอนการปรับเปลี่ยนภายในวงจรมานั้น พร้อมทั้งการควบคุมและปรับสมดุลในความแตกต่างระหว่างการกู้ยืมที่แท้จริงกับการจำกัดวงเงินกู้มาใช้ประกอบการพิจารณา ในกรณีเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือกรณีสถานการณ์ฉุกเฉินอันไม่ปกติเหนือความสามารถในการควบคุมของรัฐบาล และเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อความสามารถทางการเงินของรัฐ การจำกัดวงเงินกู้เหล่านี้อาจจะทำได้เกินกว่าที่กำหนดโดยอาศัยการวินิจฉัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสียงข้างมาก การวินิจฉัยนั้นต้องพิจารณาร่วมกับการวางแผนการหักกลบลบหนี้ การชำระวงเงินกู้คืนตามที่กู้ยืมไว้ในประโยคที่หกต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

(2) Revenues and expenditures shall in principle be balanced without revenue from credits. This principle shall be satisfied when revenue obtained by the borrowing of funds does not exceed 0.35 percent in relation to the nominal gross domestic product. In addition, when economic developments deviate from normal conditions, effects on the budget in periods of upswing and downswing must be taken into account symmetrically. Deviations of actual borrowing from the credit limits specified under the first to third sentences are to be recorded on a control account; debits exceeding the threshold of 1.5 percent in relation to the nominal gross domestic product are to be reduced in accordance with the economic cycle. The regulation of details, especially the adjustment of revenue and expenditures with regard to financial transactions and the procedure for the calculation of the yearly limit on net borrowing, taking into account the economic cycle on the basis of a procedure for adjusting the cycle together with the control and balancing of deviations of actual borrowing from the credit limit, requires a federal law. In cases of natural catastrophes or unusual emergency situations beyond governmental control and substantially harmful to the state's financial capacity, these credit limits may be exceeded on the basis of a decision by a majority of the Bundestag's Members. The decision has to be combined with an amortisation plan. Repayment of the credits borrowed under the sixth sentence must be accomplished within an appropriate period of time.

หมวด 10ก

ภาวะป้องกันประเทศ

มาตรา 115ก การประกาศภาวะป้องกันประเทศ

(1) ให้สภาผู้แทนราษฎร โดยความยินยอมของวุฒิสภา กำหนดว่า อาณาเขตของสหพันธรัฐถูกโจมตีโดยกองกำลังติดอาวุธหรือคุกคามอย่าง ชัดแจ้งจากการโจมตีดังกล่าว (ภาวะป้องกันประเทศ) การกำหนดดังกล่าว ให้กระทำเมื่อรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐร้องขอ และต้องได้รับคะแนนเสียง ข้างมากจำนวนสองในสามของเสียงที่มาลงคะแนน ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็น เสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(2) หากสถานการณ์บังคับให้ต้องมีการดำเนินการทันที และหากมี อุปสรรคที่ไม่อาจเลี่ยงได้ อันทำให้สภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถจัดประชุม ได้ทันเวลา หรือสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถประชุมได้โดยครบองค์ประชุม ให้ “คณะกรรมการร่วม” กำหนดในเรื่องนี้โดยอาศัยคะแนนเสียงข้าง มากจำนวนสองในสามของเสียงที่มาลงคะแนน ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นเสียง ข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(3) ให้ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐประกาศการกำหนดดังกล่าวใน รัฏฐกิจจานุเบกษาแห่งสหพันธรัฐ ฉบับกฎหมาย ตามมาตรา 82 หากไม่ สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ทันเวลา การประกาศให้มีผลด้วยวิธีการอื่น โดยต้องมีการประกาศการกำหนดดังกล่าวในรัฏฐกิจจานุเบกษาแห่งสหพันธรัฐ ฉบับกฎหมาย ทันทีที่เหตุการณ์เอื้อให้ทำได้

(4) หากอาณาเขตของสหพันธรัฐถูกโจมตีโดยกองกำลังติดอาวุธ และหากหน่วยงานของสหพันธรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องไม่อยู่ในฐานะที่ จะกำหนดตามที่บัญญัติไว้ใน (1) ของมาตรานี้ได้ทันทีให้ถือว่าได้มีการกำหนด และการประกาศการกำหนดนั้นเมื่อการโจมตีเริ่มต้นขึ้น โดยประธานาธิบดี แห่งสหพันธรัฐต้องประกาศการกำหนดนั้นทันทีที่เหตุการณ์เอื้อให้ทำได้

Xa.

State of Defence

Article 115a

[Declaration of state of defence]

(1) Any determination that the federal territory is under attack by armed force or imminently threatened with such an attack (state of defence) shall be made by the Bundestag with the consent of the Bundesrat. Such determination shall be made on application of the Federal Government and shall require a two-thirds majority of the votes cast, which shall include at least a majority of the Members of the Bundestag.

(2) If the situation imperatively calls for immediate action, and if insurmountable obstacles prevent the timely convening of the Bundestag or the Bundestag cannot muster a quorum, the Joint Committee shall make this determination by a two-thirds majority of the votes cast, which shall include at least a majority of its members.

(3) The determination shall be promulgated by the Federal President in the Federal Law Gazette pursuant to Article 82. If this cannot be done in time, promulgation shall be effected in another manner; the determination shall be printed in the Federal Law Gazette as soon as circumstances permit.

(4) If the federal territory is under attack by armed force, and if the competent federal authorities are not in a position at once to make the determination provided for in the first sentence of paragraph (1) of this Article, the determination shall be deemed to have been made and promulgated at the time the attack began. The Federal President shall announce that time as soon as circumstances permit.

(5) หากมีการประกาศการกำหนดภาวะป้องกันประเทศ และหากอาณาเขตของสหพันธรัฐถูกโจมตีโดยกองกำลังติดอาวุธ ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ โดยความยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร อาจออกประกาศตามกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของภาวะป้องกันประเทศ หากเป็นกรณีตามที่ระบุใน (2) ของมาตรานี้ ให้คณะกรรมการร่วมดำเนินการแทนสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 115ข การสั่งการกองทัพของนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ

เมื่อมีการประกาศภาวะป้องกันประเทศ การสั่งการกองทัพให้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 115ค การขยายอำนาจนิติบัญญัติของสหพันธรัฐ

(1) ให้สหพันธรัฐมีสิทธิตรากฎหมายว่าด้วยภาวะป้องกันประเทศ เช่นเดียวกัน แม้จะเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจนิติบัญญัติของมลรัฐ กฎหมายดังกล่าวต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

(2) ในกรณีที่มีความจำเป็นอันเนื่องจากพฤติการณ์ในระหว่างภาวะป้องกันประเทศ กฎหมายสหพันธรัฐว่าด้วยภาวะป้องกันประเทศ อาจกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

1. กำหนดบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับค่าทดแทน ในกรณีมีการเวนคืนที่เกิดจากข้อกำหนดในมาตรา 14 (3)
2. กำหนดเรื่องการจำกัดระยะเวลาในการลิดรอนเสรีภาพที่แตกต่างไปจากที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 104 (2) และ (3) โดยต้องไม่เกินสี่วัน ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่มีผู้พิพากษาคณโตสามารถกระทำการได้ภายในระยะเวลาที่บังคับใช้ในยามปกติ

(5) If the determination of a state of defence has been promulgated, and if the federal territory is under attack by armed force, the Federal President, with the consent of the Bundestag, may issue declarations under international law regarding the existence of the state of defence. Under the conditions specified in paragraph (2) of this Article, the Joint Committee shall act in place of the Bundestag.

Article 115b

[Power of command of the Federal Chancellor]

Upon the promulgation of a state of defence the power of command over the Armed Forces shall pass to the Federal Chancellor.

Article 115c

[Extension of the legislative powers of the Federation]

(1) The Federation shall have the right to legislate concurrently for a state of defence even with respect to matters within the legislative powers of the *Länder*. Such laws shall require the consent of the Bundesrat.

(2) To the extent required by circumstances during a state of defence, a federal law for a state of defence may:

1. make temporary provisions concerning compensation in the event of expropriation that deviate from the requirements of the second sentence of paragraph (3) of Article 14;
2. establish a time limit for deprivations of freedom different from that specified in the third sentence of paragraph (2) and the first sentence of paragraph (3) of Article 104, but not exceeding four days, for cases in which no judge has been able to act within the time limit that normally applies.

(3) ภายในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อรับมือกับการคุกคามโจมตีที่มีอยู่หรือที่ใกล้จะถึง กฎหมายสหพันธรัฐว่าด้วยภาวะป้องกันประเทศ โดยได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา อาจกำหนดเรื่องการบริหารและการเงินของสหพันธรัฐและของมลรัฐโดยไม่ต้องคำนึงถึงหมวด 8 หมวด 8ก และหมวด 10 ของกฎหมายพื้นฐานนี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่มีการประกันความดำรงอยู่ของมลรัฐ เทศบาล และสมาคมของเทศบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเงิน

(4) กฎหมายสหพันธรัฐที่ตราขึ้นตาม (1) หรือ (2) ข้อ 1 ของมาตรานี้ อาจใช้บังคับได้ก่อนเกิดภาวะป้องกันประเทศ ทั้งนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมการบังคับใช้กฎหมายนั้น

มาตรา 115ง กระบวนการนิติบัญญัติกรณีร่างกฎหมายเร่งด่วน

(1) ระหว่างที่อยู่ในภาวะป้องกันประเทศ กระบวนการตรากฎหมายสหพันธรัฐให้เป็นไปตามบทบัญญัติใน (2) และ (3) ของมาตรานี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในมาตรา 76 (2) ประโยคที่สองของมาตรา 77 (1) มาตรา 77 (2) ถึง (4) มาตรา 78 และมาตรา 82 (1)

(2) ร่างกฎหมายสหพันธรัฐที่เสนอโดยรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลกำหนดให้เป็นเรื่องเร่งด่วน ให้เสนอต่อวุฒิสภาไปพร้อมกับการเสนอร่างกฎหมายนั้น ต่อสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต้องประชุมร่วมกันเพื่ออภิปรายร่างกฎหมายดังกล่าวโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่ร่างกฎหมายจะมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายได้นั้น จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา และความยินยอมนั้นต้องมาจากเสียงข้างมากที่ลงคะแนน รายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาให้สภาผู้แทนราษฎรกำหนดโดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

(3) ให้นำประโยคที่สองของมาตรา 115ก (3) มาใช้บังคับกับการประกาศใช้กฎหมายดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

(3) To the extent necessary to repel an existing or imminently threatened attack, a federal law for a state of defence may, with the consent of the Bundesrat, regulate the administration and finances of the Federation and the *Länder* without regard to Titles VIII, VIIIa and X of this Basic Law, provided that the viability of the *Länder*, municipalities, and associations of municipalities, especially with respect to financial matters, is assured.

(4) Federal laws enacted pursuant to paragraph (1) or clause 1 of paragraph (2) of this Article may, for the purpose of preparing for their enforcement, be applied even before a state of defence arises.

Article 115d **[Urgent bills]**

(1) During a state of defence the federal legislative process shall be governed by the provisions of paragraphs (2) and (3) of this Article without regard to the provisions of paragraph (2) of Article 76, the second sentence of paragraph (1) and paragraphs (2) to (4) of Article 77, Article 78, and paragraph (1) of Article 82.

(2) Federal Government bills that the Government designates as urgent shall be forwarded to the Bundesrat at the same time as they are submitted to the Bundestag. The Bundestag and the Bundesrat shall debate such bills in joint session without delay. Insofar as the consent of the Bundesrat is necessary for any such bill to become law, a majority of its votes shall be required. Details shall be regulated by rules of procedure adopted by the Bundestag and requiring the consent of the Bundesrat.

(3) The second sentence of paragraph (3) of Article 115a shall apply to the promulgation of such laws *mutatis mutandis*.

มาตรา 115จ อำนาจของคณะกรรมการร่วม

(1) ระหว่างที่อยู่ในภาวะป้องกันประเทศ ถ้าคณะกรรมการร่วมโดยคะแนนเสียงข้างมากสองในสามของเสียงที่ลงคะแนน ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นเสียงข้างมากของสมาชิกคณะกรรมการร่วม เห็นว่า มีอุปสรรคอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้ไม่สามารถจัดประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ทันเวลา หรือไม่อาจประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้โดยครบองค์ประชุม ให้คณะกรรมการร่วมทำหน้าที่แทนทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยให้ใช้อำนาจของทั้งสองสภาในฐานะเป็นองค์กรเดียว

(2) กฎหมายที่คณะกรรมการร่วมตราขึ้นไม่อาจแก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิก หรือพักใช้กฎหมายพื้นฐานนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน คณะกรรมการร่วมไม่มีอำนาจตรากฎหมายโดยอาศัยอำนาจตามประโยคที่สองของมาตรา 23 (1) มาตรา 24 (1) หรือมาตรา 29

มาตรา 115จ อำนาจของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ การใช้ตำรวจตระเวนชายแดนแห่งสหพันธรัฐ การขยายอำนาจออกคำสั่ง

(1) ในระหว่างที่อยู่ในภาวะป้องกันประเทศ หากมีพฤติการณ์จำเป็น รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐอาจดำเนินการดังนี้

1. ใช้ตำรวจตระเวนชายแดนแห่งสหพันธรัฐทั่วอาณาเขตของสหพันธรัฐ
2. ออกคำสั่งถึงต่อหน่วยงานทางปกครองของสหพันธรัฐและต่อรัฐบาลแห่งมลรัฐ และหากเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วน ออกคำสั่งต่อหน่วยงานของมลรัฐ และอาจมอบอำนาจดังกล่าวให้แก่สมาชิกของรัฐบาลแห่งมลรัฐตามที่ตนกำหนด

(2) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการร่วม ต้องได้รับการรายงานให้ทราบถึงมาตรการที่นำมาใช้ตาม (1) ของมาตรานี้โดยไม่ชักช้า

Article 115e**[Joint Committee]**

(1) If, during a state of defence, the Joint Committee by a two-thirds majority of the votes cast, which shall include at least a majority of its members, determines that insurmountable obstacles prevent the timely convening of the Bundestag or that the Bundestag cannot muster a quorum, the Joint Committee shall occupy the position of both the Bundestag and the Bundesrat and shall exercise their powers as a single body.

(2) This Basic Law may neither be amended nor abrogated nor suspended in whole or in part by a law enacted by the Joint Committee. The Joint Committee shall have no power to enact laws pursuant to the second sentence of paragraph (1) of Article 23, paragraph (1) of Article 24, or Article 29.

Article 115f**[Use of Federal Border Police › Extended powers of instruction]**

(1) During a state of defence the Federal Government, to the extent circumstances require, may:

1. employ the Federal Border Police throughout the federal territory;
2. issue instructions not only to federal administrative authorities but also to *Land* governments and, if it deems the matter urgent, to *Land* authorities, and may delegate this power to members of *Land* governments designated by it.

(2) The Bundestag, the Bundesrat and the Joint Committee shall be informed without delay of the measures taken in accordance with paragraph (1) of this Article.

มาตรา 115ข สถานะของศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ

สถานะทางรัฐธรรมนูญและการทำหน้าที่ทางรัฐธรรมนูญของศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐหรือผู้พิพากษาของศาลดังกล่าวมีอาจทำให้เสื่อมเสีย กฎหมายว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐอาจได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎหมายที่คณะกรรมการการร่วมตราขึ้น เฉพาะในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐเห็นว่าจำเป็นเพื่อสร้างหลักประกันแก่ศาลให้สามารถทำหน้าที่ของตนได้อย่างต่อเนื่องต่อไป ในระหว่างการตรากฎหมายดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐอาจใช้มาตรการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น การวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐตามความในมาตรานี้ ต้องได้รับเสียงข้างมากของผู้พิพากษาที่เข้าร่วมประชุม

มาตรา 115ข การทำหน้าที่ต่อไปขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ

(1) ให้สมัยประชุมนิติบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรหรือของรัฐสภาแห่งมลรัฐที่ต้องสิ้นสุดลงในระหว่างภาวะป้องกันประเทศขยายออกไปอีกหกเดือนนับแต่ภาวะป้องกันประเทศยุติลง ให้วาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐที่ต้องสิ้นสุดลงในระหว่างภาวะป้องกันประเทศและให้การใช้อำนาจของประธานาธิบดีโดยประธานวุฒิสภาในกรณีที่ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระขยายออกไปอีกเก้าเดือนนับแต่ภาวะป้องกันประเทศยุติลง ให้วาระการดำรงตำแหน่งของผู้พิพากษาศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐที่ต้องสิ้นสุดลงในระหว่างภาวะป้องกันประเทศขยายออกไปอีกหกเดือนนับแต่ภาวะป้องกันประเทศยุติลง

Article 115g**[Federal Constitutional Court]**

Neither the constitutional status nor the performance of the constitutional functions of the Federal Constitutional Court or its judges may be impaired. The law governing the Federal Constitutional Court may be amended by a law enacted by the Joint Committee only insofar as the Federal Constitutional Court agrees is necessary to ensure that it can continue to perform its functions. Pending the enactment of such a law, the Federal Constitutional Court may take such measures as are necessary to this end. Determinations by the Federal Constitutional Court pursuant to the second and third sentences of this Article shall be made by a majority of the judges present.

Article 115h**[Expiry of electoral terms and terms of office]**

(1) Any electoral terms of the Bundestag or of *Land* parliaments due to expire during a state of defence shall end six months after the termination of the state of defence. A term of office of the Federal President due to expire during a state of defence, and the exercise of his functions by the President of the Bundesrat in case of the premature vacancy of his office, shall end nine months after the termination of the state of defence. The term of office of a member of the Federal Constitutional Court due to expire during a state of defence shall end six months after the termination of the state of defence.

- (2) หากคณะกรรมการร่วมเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องเลือกนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐคนใหม่ ให้คณะกรรมการร่วมดำเนินการเลือกด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกคณะกรรมการร่วม ประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐต้องเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติที่จะได้รับเลือกให้กับคณะกรรมการร่วม คณะกรรมการร่วมอาจแสดงความไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐได้ด้วยการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทนด้วยคะแนนเสียงข้างมากจำนวนสองในสามของสมาชิกคณะกรรมการร่วมเท่านั้น
- (3) ห้ามยุบสภาผู้แทนราษฎรขณะอยู่ในภาวะป้องกันประเทศ

มาตรา 115ฉ อำนาจของรัฐบาลแห่งมลรัฐ

- (1) หากองค์กรในระดับสหพันธรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงอันตราย และหากสถานการณ์บังคับให้ต้องกระทำการโดยอิสระอย่างทันทีในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งของอาณาเขตสหพันธรัฐ ให้รัฐบาลแห่งมลรัฐหรือหน่วยงานหรือตัวแทนที่รัฐบาลแห่งมลรัฐกำหนดมีอำนาจดำเนินมาตรการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 115ฉ (1) ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน
- (2) มาตรการที่นำมาใช้ตาม (1) ของมาตรานี้อาจถูกยกเลิกโดยรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐในเวลาใดก็ได้ หรือในกรณีที่เกี่ยวกับหน่วยงานของมลรัฐและหน่วยงานลำดับรองของสหพันธรัฐ มาตรการดังกล่าวอาจถูกยกเลิกได้โดยรัฐมนตรีหรือประธานาธิบดีแห่งมลรัฐ

(2) Should it be necessary for the Joint Committee to elect a new Federal Chancellor, it shall do so by the votes of a majority of its members; the Federal President shall propose a candidate to the Joint Committee. The Joint Committee may express its lack of confidence in the Federal Chancellor only by electing a successor by a two-thirds majority of its members.

(3) The Bundestag shall not be dissolved while a state of defence exists.

Article 115i

[Powers of the *Land* governments]

(1) If the competent federal bodies are incapable of taking the measures necessary to avert the danger, and if the situation imperatively calls for immediate independent action in particular areas of the federal territory, the *Land* governments or the authorities or representatives they designate shall be authorised, within their respective spheres of competence, to take the measures provided for in paragraph (1) of Article 115f.

(2) Any measures taken in accordance with paragraph (1) of this Article may be rescinded at any time by the Federal Government, or, with respect to *Land* authorities and subordinate federal authorities, by Minister-Presidents of the *Länder*.

มาตรา 115ญ ระยะเวลาของบทบัญญัติแห่งกฎหมายพิเศษ

(1) กฎหมายที่ตราขึ้นตามมาตรา 115ค มาตรา 115จ และมาตรา 115ข และกฎหมายลำดับรองที่ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว มีผลระงับการบังคับใช้กฎหมายที่ขัดกับกฎหมายนั้น ตลอดเวลาที่กฎหมายดังกล่าวมีผลบังคับใช้ บทบัญญัตินี้ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกฎหมายที่ตราขึ้นก่อนหน้านั้นตามมาตรา 115ค มาตรา 115จ หรือมาตรา 115ข

(2) กฎหมายที่คณะกรรมการร่วมให้ความเห็นชอบ และกฎหมายลำดับรองที่ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว ให้สิ้นผลบังคับใช้ภายในเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่มีการยกเลิกภาวะป้องกันประเทศ

(3) กฎหมายที่มีบทบัญญัติซึ่งแตกต่างไปจากมาตรา 91ก มาตรา 91ข มาตรา 104ก มาตรา 106 และมาตรา 107 ให้ใช้บังคับเป็นเวลาไม่เกินวันสิ้นสุดปีงบประมาณที่สองนับแต่มีการยกเลิกภาวะป้องกันประเทศ ภายหลังจากการสิ้นผลบังคับใช้ กฎหมายดังกล่าวอาจได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎหมายสหพันธรัฐเพื่อที่จะได้กลับคืนสู่สภาพเดิมตามบทบัญญัติของหมวดที่ 8ก และ หมวด 10 ทั้งนี้ โดยได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

มาตรา 115ฎ การยกเลิกมาตรการพิเศษ การทำสัญญาสันติภาพ

(1) สภาผู้แทนราษฎรโดยความยินยอมของวุฒิสภา อาจยกเลิกกฎหมายที่ตราขึ้นโดยคณะกรรมการร่วมในเวลาใดก็ได้ วุฒิสภาอาจร้องขอให้สภาผู้แทนราษฎรทำการตัดสินใจในเรื่องนี้ มาตรการใดที่คณะกรรมการร่วมหรือที่รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐนำมาใช้ในการป้องกันภัยอันตรายให้ถูกยกเลิกเมื่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาคัดสินใจเช่นนั้น

Article 115k**[Rank and duration of emergency provisions]**

(1) Laws enacted in accordance with Articles 115c, 115e and 115g, as well as statutory instruments issued on the basis of such laws, shall suspend the operation of incompatible law so long as they are in effect. This provision shall not apply to earlier law enacted pursuant to Articles 115c, 115e or 115g.

(2) Laws adopted by the Joint Committee, as well as statutory instruments issued on the basis of such laws, shall cease to have effect no later than six months after the termination of a state of defence.

(3) Laws containing provisions that diverge from Articles 91a, 91b, 104a, 106 and 107 shall apply no longer than the end of the second fiscal year following the termination of a state of defence. After such termination they may, with the consent of the Bundesrat, be amended by a federal law so as to revert to the provisions of Titles VIIIa and X.

Article 115l**[Repeal of emergency measures › Conclusion of peace]**

(1) The Bundestag, with the consent of the Bundesrat, may at any time repeal laws enacted by the Joint Committee. The Bundesrat may demand that the Bundestag reach a decision on this question. Any measures taken by the Joint Committee or by the Federal Government to avert a danger shall be rescinded if the Bundestag and the Bundesrat so decide.

(2) สภาผู้แทนราษฎรโดยความยินยอมของวุฒิสภาอาจประกาศยกเลิกภาวะป้องกันประเทศในเวลาใดก็ตาม การตัดสินใจดังกล่าวให้ประกาศโดยประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ วุฒิสภาอาจร้องขอให้สภาผู้แทนราษฎรตัดสินใจในเรื่องนี้ การประกาศยกเลิกภาวะป้องกันประเทศต้องกระทำโดยไม่ชักช้า หากเงื่อนไขในการกำหนดภาวะป้องกันประเทศไม่มีอยู่อีกต่อไป

(3) การทำสัญญาสันติภาพให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด

(2) The Bundestag, with the consent of the Bundesrat, may at any time, by a decision to be promulgated by the Federal President, declare a state of defence terminated. The Bundesrat may demand that the Bundestag reach a decision on this question. A state of defence shall be declared terminated without delay if the conditions for determining it no longer exist.

(3) The conclusion of peace shall be determined by a federal law.

หมวด 11

บทเฉพาะกาลและบทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา 116 คำจำกัดความ “เยอรมัน” การคืนความเป็นพลเมือง

(1) เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ชาวเยอรมันในความหมายของกฎหมายพื้นฐานนี้ คือ บุคคลที่มีความเป็นพลเมืองเยอรมันหรือบุคคลที่ได้รับเข้าสู่อาณาเขตของอาณาจักรไรช์แห่งเยอรมันภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2480 ในฐานะผู้ลี้ภัยหรือผู้ถูกขับไล่ที่มีเชื้อสายเยอรมันเดิม หรือคู่สมรสหรือทายาทของบุคคลดังกล่าว

(2) ให้อัตติพลเมืองชาวเยอรมันที่ถูกเพิกถอนความเป็นพลเมืองเยอรมันในช่วงระหว่างวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2476 ถึงวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2488 เพราะเหตุทางการเมือง เชื้อชาติ หรือศาสนา และทายาทของบุคคลดังกล่าว พึงได้รับความเป็นพลเมืองกลับคืนมาเมื่อยื่นคำร้องขอ หากบุคคลดังกล่าวได้ตั้งถิ่นฐานของตนในประเทศเยอรมนีหลังวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2488 และไม่ได้แสดงความประสงค์อย่างชัดแจ้งในทางตรงข้ามให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่เคยถูกเพิกถอนความเป็นพลเมือง

มาตรา 117 บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับมาตรา 3 (2) และมาตรา 11

(1) กฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับมาตรา 3 (2) ของกฎหมายพื้นฐานนี้ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้มีการปรับปรุงให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2496

(2) กฎหมายที่จำกัดเสรีภาพการเคลื่อนที่เนื่องด้วยการขาดแคลนที่อยู่อาศัยในภาวะปัจจุบัน ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะถูกยกเลิกโดยกฎหมายสหพันธรัฐ

XI.

Transitional and Concluding Provisions

Article 116**[Definition of “German” › Restoration of citizenship]**

(1) Unless otherwise provided by a law, a German within the meaning of this Basic Law is a person who possesses German citizenship or who has been admitted to the territory of the German Reich within the boundaries of 31 December 1937 as a refugee or expellee of German ethnic origin or as the spouse or descendant of such person.

(2) Former German citizens who between 30 January 1933 and 8 May 1945 were deprived of their citizenship on political, racial or religious grounds, and their descendants, shall on application have their citizenship restored. They shall be deemed never to have been deprived of their citizenship if they have established their domicile in Germany after 8 May 1945 and have not expressed a contrary intention.

Article 117**[Suspended entry into force of two basic rights]**

(1) Law which is inconsistent with paragraph (2) of Article 3 of this Basic Law shall remain in force until adapted to that provision, but not beyond 31 March 1953.

(2) Laws that restrict freedom of movement in view of the present housing shortage shall remain in force until repealed by a federal law.

มาตรา 118 การกำหนดเขตแดนใหม่ของบาเดนและเวอเท็มเบอร์ก

การแบ่งเขตแดนที่ประกอบด้วยบาเดน เวอเท็มเบอร์ก-บาเดน เวอเท็มเบอร์ก-โฮเฮนซอลเลน เพื่อเป็นมลรัฐอาจได้รับการทบทวนโดยข้อตกลงระหว่างมลรัฐที่เกี่ยวข้อง หากไม่สามารถตกลงกันได้ การทบทวนดังกล่าวให้มีผลโดยกฎหมายสหพันธรัฐ ซึ่งต้องบัญญัติให้มีการลงประชามติเพื่อขอคำแนะนำ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติมาตรา 29

มาตรา 118ก การกำหนดเขตแดนใหม่ของเบอร์ลินและแบรนเดนเบิร์ก

การแบ่งเขตแดนที่ประกอบด้วยเบอร์ลินและแบรนเดนเบิร์กเพื่อเป็นมลรัฐอาจได้รับการทบทวนโดยข้อตกลงระหว่างมลรัฐทั้งสองแห่ง โดยการมีส่วนร่วมของผู้อยู่อาศัยในมลรัฐดังกล่าวซึ่งมีสิทธิลงคะแนนเสียง ทั้งนี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติมาตรา 29

มาตรา 119 กฎหมายลำดับรองเกี่ยวกับผู้ลี้ภัยและผู้ถูกขับไล่

ในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ลี้ภัยและผู้ถูกขับไล่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการกระจายบุคคลดังกล่าวไปตามมลรัฐต่างๆ รัฐบาลสหพันธรัฐโดยความยินยอมของวุฒิสภาอาจออกกฎหมายลำดับรองซึ่งมีผลบังคับเป็นกฎหมายเพื่อกำหนดเรื่องที่กฎหมายสหพันธรัฐยังไม่ได้บัญญัติ ในกรณีนี้ ให้รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐมีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะรายสำหรับแต่ละกรณี เว้นแต่เวลาเป็นสาระสำคัญ คำสั่งดังกล่าวให้มีถึงหน่วยงานสูงสุดของมลรัฐ

Article 118**[New delimitation of Baden and Württemberg]**

The division of the territory comprising Baden, Württemberg-Baden and Württemberg-Hohenzollern into *Länder* may be revised, without regard to the provisions of Article 29, by agreement between the *Länder* concerned. If no agreement is reached, the revision shall be effected by a federal law, which shall provide for an advisory referendum.

Article 118a**[New delimitation of Berlin and Brandenburg]**

The division of the territory comprising Berlin and Brandenburg into *Länder* may be revised, without regard to the provisions of Article 29, by agreement between the two *Länder* with the participation of their inhabitants who are entitled to vote.

Article 119**[Refugees and expellees]**

In matters relating to refugees and expellees, especially as regards their distribution among the *Länder*, the Federal Government, with the consent of the Bundesrat, may issue statutory instruments having the force of law, pending settlement of the matter by a federal law. In this connection the Federal Government may be authorised to issue individual instructions in particular cases. Unless time is of the essence, such instructions shall be addressed to the highest *Land* authorities.

มาตรา 120 ค่าใช้จ่ายในการยึดครองและภาระที่เกิดจากสงคราม

(1) สหพันธรัฐต้องให้เงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการยึดครองและภาระอื่นทั้งภายในและภายนอกอันเป็นผลมาจากสงคราม ตามรายละเอียดที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ภาระจากสงครามเหล่านี้ได้กำหนดไว้แล้วตามกฎหมายสหพันธรัฐที่มีอยู่ในหรือก่อนวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2512 สหพันธรัฐและมลรัฐต้องให้เงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายดังกล่าวในสัดส่วนที่กฎหมายสหพันธรัฐนั้นกำหนด ในกรณีที่มลรัฐ เทศบาล (สมาคมของเทศบาล) หรือองค์กรที่ทำหน้าที่ของมลรัฐหรือเทศบาลซึ่งรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในภาระจากสงครามดังกล่าวที่ไม่ได้อยู่ภายใต้หรือจะไม่อยู่ภายใต้กฎหมายสหพันธรัฐในหรือก่อนวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2508 สหพันธรัฐไม่ผูกพันที่จะต้องให้เงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายนั้นแม้จะเกิดขึ้นหลังจากวันดังกล่าว สหพันธรัฐต้องรับผิดชอบให้เงินอุดหนุนเพื่อใช้สำหรับค่าใช้จ่ายด้านประกันสังคม รวมทั้งการประกันการว่างงาน และความช่วยเหลือของรัฐต่อผู้ว่างงาน การกระจายภาระสงครามระหว่างสหพันธรัฐและมลรัฐตามที่กำหนดในวรรคนี้ต้องไม่ตีความไปในทางที่จะกระทบกฎหมายเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากสงคราม

(2) ให้ส่งรายได้ต่อไปยังสหพันธรัฐ ในยามที่สหพันธรัฐเข้ารับผิดชอบรายจ่ายตามที่อ้างถึงในมาตรานี้

Article 120**[Occupation costs > Burdens resulting from the war]**

(1) The Federation shall finance the expenditures for occupation costs and other internal and external burdens resulting from the war, as regulated in detail by federal laws. To the extent that these war burdens were regulated by federal laws on or before 1 October 1969, the Federation and the *Länder* shall finance such expenditures in the proportion established by such federal laws. Insofar as expenditures for such of these war burdens as neither have been nor will be regulated by federal laws were met on or before 1 October 1965 by *Länder*, municipalities (associations of municipalities), or other entities performing functions of the *Länder* or municipalities, the Federation shall not be obliged to finance them even after that date. The Federation shall be responsible for subsidies toward meeting the costs of social security, including unemployment insurance and public assistance to the unemployed. The distribution of war burdens between the Federation and the *Länder* prescribed by this paragraph shall not be construed to affect any law regarding claims for compensation for consequences of the war.

(2) Revenue shall pass to the Federation at the time it assumes responsibility for the expenditures referred to in this Article.

มาตรา 120ก การใช้กฎหมายเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางภาระภาษี

(1) กฎหมายที่รองรับในเรื่องความเท่าเทียมทางภาระภาษีอาจบัญญัติให้สหพันธรัฐเป็นผู้รักษาการบางส่วนและให้มลรัฐที่กระทำการตามที่สหพันธรัฐมอบหมายรักษาการอีกบางส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับความเท่าเทียมในการจ่ายเงิน และอาจบัญญัติให้มอบอำนาจที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐและหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในระดับสูงสุดของสหพันธรัฐโดยอาศัยอำนาจแห่งมาตรา 85 ให้แก่สำนักงานเพื่อความเท่าเทียมทางภาระภาษีแห่งสหพันธรัฐไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ การบัญญัติเช่นนั้นต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา ในการใช้อำนาจดังกล่าว สำนักงานเพื่อความเท่าเทียมทางภาระภาษีแห่งสหพันธรัฐไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา ยกเว้นในกรณีเร่งด่วน คำสั่งของสำนักงานดังกล่าวให้มีไปยังหน่วยงานสูงสุดของมลรัฐ (สำนักงานเพื่อความเท่าเทียมทางภาระภาษีแห่งมลรัฐ)

(2) บทบัญญัติมาตรานี้ไม่กระทบต่อประโยคที่สองของมาตรา 87 (3)

มาตรา 121 คำจำกัดความ “คะแนนเสียงข้างมากของสมาชิก”

ภายใต้ความหมายตามกฎหมายพื้นฐานนี้ คะแนนเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคะแนนเสียงข้างมากของที่ประชุมใหญ่สหพันธรัฐ ได้แก่ คะแนนเสียงข้างมากของจำนวนสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรและของที่ประชุมใหญ่สหพันธรัฐตามที่กำหนดโดยกฎหมาย

มาตรา 122 การสิ้นสุดอำนาจนิติบัญญัติที่มีมาก่อนแล้ว

(1) นับแต่วันที่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเป็นครั้งแรก กฎหมายให้ตราขึ้นโดยองค์กรนิติบัญญัติที่กฎหมายพื้นฐานนี้รับรองเท่านั้น

Article 120a**[Equalisation of burdens]**

(1) Laws implementing the equalisation of burdens may, with the consent of the Bundesrat, provide that with respect to equalisation payments they shall be executed partly by the Federation and partly by the *Länder* acting on federal commission, and that the relevant powers vested in the Federal Government and the competent highest federal authorities by virtue of Article 85 shall be wholly or partly delegated to the Federal Equalisation of Burdens Office. In exercising these powers, the Federal Equalisation of Burdens Office shall not require the consent of the Bundesrat; except in urgent cases, its instructions shall be given to the highest *Land* authorities (*Land* Equalisation of Burdens Offices).

(2) The second sentence of paragraph (3) of Article 87 shall not be affected by this provision.

Article 121**[Definition of “majority of the members”]**

Within the meaning of this Basic Law, a majority of the Members of the Bundestag and a majority of the members of the Federal Convention shall be a majority of the number of their members specified by a law.

Article 122**[Date of transmission of legislative powers]**

(1) From the date on which the Bundestag first convenes, laws shall be enacted only by the legislative bodies recognised by this Basic Law.

(2) ให้ยุบองค์กรณินิติบัญญัติและสถาบันที่มีส่วนร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติในฐานะผู้ให้คำปรึกษา เมื่ออำนาจหน้าที่ของตนสิ้นสุดลงโดยอาศัยอำนาจตาม (1) ของมาตรานี้ นับแต่วันสิ้นสุดอำนาจหน้าที่นั้น

มาตรา 123 การมีผลใช้บังคับของกฎหมายและสนธิสัญญาที่มีมาก่อนแล้ว

(1) กฎหมายที่ใช้บังคับก่อนมีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป เท่าที่ไม่ขัดแย้งกับกฎหมายพื้นฐานนี้

(2) ภายใต้บังคับสิทธิและการคัดค้านจากผู้มีส่วนได้เสีย สนธิสัญญาเกี่ยวกับกิจการภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ด้านนิติบัญญัติของมลรัฐตามกฎหมายพื้นฐานนี้ที่อณาจักรไรซ์แห่งเยอรมันเข้าทำสนธิสัญญานั้นยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป แต่ทั้งนี้ ให้สนธิสัญญาดังกล่าวมีผลสมบูรณ์และยังคงมีผลสมบูรณ์ต่อไปตามหลักกฎหมายทั่วไป จนกว่าหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องจะเข้าทำสนธิสัญญาใหม่ตามกฎหมายพื้นฐานนี้ หรือจนกว่าสนธิสัญญาดังกล่าวจะสิ้นสุดลงด้วยวิธีการอื่นใดตามบทบัญญัติของสนธิสัญญานั้น

มาตรา 124 การมีผลใช้บังคับต่อไปในฐานะกฎหมายสหพันธรัฐภายในขอบอำนาจนิติบัญญัติเฉพาะตัว

กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ภายใต้บังคับอำนาจนิติบัญญัติเฉพาะตัวของสหพันธรัฐ ให้ถือเป็นกฎหมายสหพันธรัฐในเรื่องที่กฎหมายนั้นใช้บังคับ

มาตรา 125 การมีผลใช้บังคับต่อไปในฐานะกฎหมายสหพันธรัฐภายในขอบอำนาจนิติบัญญัติร่วม

กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ภายใต้บังคับอำนาจนิติบัญญัติร่วมของสหพันธรัฐ ให้ถือเป็นกฎหมายสหพันธรัฐในเรื่องที่กฎหมายนั้นใช้บังคับ

(2) Legislative bodies and institutions participating in the legislative process in an advisory capacity whose competence expires by virtue of paragraph (1) of this Article shall be dissolved as of that date.

Article 123

[Continued applicability of pre-existing law]

(1) Law in force before the Bundestag first convenes shall remain in force insofar as it does not conflict with this Basic Law.

(2) Subject to all rights and objections of interested parties, treaties concluded by the German Reich concerning matters within the legislative competence of the *Länder* under this Basic Law shall remain in force, provided they are and continue to be valid under general principles of law, until new treaties are concluded by the authorities competent under this Basic Law, or until they are in some other way terminated pursuant to their provisions.

Article 124

[Continued applicability of law within the scope of exclusive legislative power]

Law regarding matters subject to the exclusive legislative power of the Federation shall become federal law in the area in which it applies.

Article 125

[Continued applicability of law within the scope of concurrent legislative power]

Law regarding matters subject to the concurrent legislative power of the Federation shall become federal law in the area in which it applies:

1. เท่าที่กฎหมายนั้นใช้บังคับอย่างเป็นเอกภาพภายในเขตยึดครองหนึ่งเขตหรือกว่านั้น
2. เท่าที่เป็นกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายของอาณาจักรไรซ์เดิมตั้งแต่วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2488

**มาตรา 125ก การมีผลใช้บังคับต่อไปในฐานะกฎหมายสหพันธรัฐ
การแทนที่โดยกฎหมายมลรัฐ**

(1) กฎหมายซึ่งเคยตราขึ้นเป็นกฎหมายสหพันธรัฐ แต่โดยการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 74 (1) การแทรกประโยคที่เจ็ดของมาตรา 84 (1) ประโยคที่สองของมาตรา 85 (1) หรือการแทรกประโยคที่สองมาตรา 105ก (2ก) หรือเพราะการยกเลิกมาตรา 74ก มาตรา 75 หรือประโยคที่สองมาตรา 98 (3) ทำให้ไม่สามารถตราขึ้นเป็นกฎหมายสหพันธรัฐได้อีกต่อไป ให้ยังคงมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายสหพันธรัฐ แต่อาจถูกแทนที่ได้โดยกฎหมายมลรัฐ

(2) กฎหมายซึ่งเคยตราขึ้นตามมาตรา 72 (2) และยังคงอยู่จนถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2537 ให้ยังคงมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายสหพันธรัฐ กฎหมายสหพันธรัฐอาจบัญญัติให้ปรับใช้กฎหมายมลรัฐแทนกฎหมายสหพันธรัฐได้ ความดังกล่าวให้มีผลใช้บังคับกับกฎหมายสหพันธรัฐซึ่งไม่สามารถตราเป็นกฎหมายโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 75 (2) ได้อีกต่อไป

(3) กฎหมายซึ่งเคยตราขึ้นตามกฎหมายมลรัฐให้ยังมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายมลรัฐ แต่กฎหมายมลรัฐอาจถูกแทนที่โดยกฎหมายสหพันธรัฐได้ ความดังกล่าวให้ใช้บังคับกับกฎหมายมลรัฐ ซึ่งไม่สามารถตราเป็นกฎหมายโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 73 ได้อีกต่อไป

1. insofar as it applies uniformly within one or more occupation zones;
2. insofar as it is law by which former Reich law has been amended since 8 May 1945.

Article 125a

[Continued applicability of federal law › Replacement by *Land* law]

(1) Law that was enacted as federal law but that by virtue of the amendment of paragraph (1) of Article 74, the insertion of the seventh sentence of paragraph (1) of Article 84, the second sentence of paragraph (1) of Article 85 or of the second sentence of paragraph (2a) of Article 105, or because of the repeal of Articles 74a, 75 or the second sentence of paragraph (3) of Article 98 could no longer be enacted as federal law, shall remain in force as federal law. It may be superseded by *Land* law.

(2) Law that was enacted pursuant to paragraph (2) of Article 72 as it stood up to 15 November 1994 but which, because of the amendment of paragraph (2) of Article 72, could no longer be enacted as federal law shall remain in force as federal law. A federal law may provide that it may be superseded by *Land* law.

(3) Law that has been enacted as *Land* law but which, because of the amendment of Article 73, could not be enacted any longer as *Land* law shall continue in force as *Land* law. It may be superseded by federal law.

มาตรา 125ข การมีผลบังคับใช้ต่อไปตามกรอบกฎหมายที่กำหนดไว้

(1) กฎหมายซึ่งเคยตราขึ้นตามมาตรา 75 ที่ยังคงอยู่จนถึงวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 ให้ยังคงมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายสหพันธรัฐ ความดังกล่าวให้ใช้บังคับกับการตรากฎหมายสหพันธรัฐ แม้ตราขึ้นภายหลังวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 อำนาจและหน้าที่ของมลรัฐในการตรากฎหมายในเรื่องนี้มิได้กระทบกระเทือนแต่อย่างใด กรณีตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 72 (3) มลรัฐอาจตรากฎระเบียบที่แตกต่างจากกฎหมายมาตรานี้ได้ อย่างไรก็ตาม กรณีตามมาตรา 72 ข้อ 2 ข้อ 5 และข้อ 6 นั้น มลรัฐอาจตรากฎระเบียบที่แตกต่างจากมาตรานี้ได้ตราบเท่าที่สหพันธรัฐใช้อำนาจตรากฎหมายขึ้นภายหลังวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2549 กรณีตามมาตรา 72 ข้อ 2 และข้อ 5 มลรัฐอาจตรากฎระเบียบที่แตกต่างจากมาตรานี้ได้ตราบเท่าที่สหพันธรัฐใช้อำนาจตรากฎหมายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป ส่วนกรณีตามมาตรา 72 ข้อ 6 มลรัฐอาจตรากฎระเบียบที่แตกต่างจากมาตรานี้ได้ตราบเท่าที่สหพันธรัฐใช้อำนาจตรากฎหมายตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2551

(2) มลรัฐอาจตรากฎระเบียบที่แตกต่างจากกฎระเบียบของสหพันธรัฐที่ตราขึ้นตามมาตรา 84 (1) ได้ หากกฎระเบียบของมลรัฐยังคงอยู่จนถึงวันที่ 1 กันยายน 2549 หรือจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 อย่างไรก็ตามกฎระเบียบที่มลรัฐตราขึ้นอาจแตกต่างจากกฎระเบียบวิธีพิจารณาทางปกครองได้ หากกฎระเบียบวิธีพิจารณาทางปกครองที่เกี่ยวกับกฎหมายสหพันธรัฐได้ถูกแก้ไขภายหลังวันที่ 1 กันยายน 2549

Article 125b**[Continued applicability of framework laws > Deviation power of the *Länder*]**

(1) Law that was enacted pursuant to Article 75 as it stood up to 1 September 2006, and which could be enacted as federal law even after this date, shall remain in force as federal law. The powers and duties of the *Länder* to legislate shall in this regard remain unaffected. In the areas referred to in the first sentence of paragraph (3) of Article 72 the *Länder* may enact regulations that deviate from this law; however, in those areas covered by clauses 2, 5 and 6 of the first sentence of Article 72 the *Länder* may do so only if and insofar as the Federation has made use of its power to legislate after 1 September 2006, in those areas covered by clauses 2 and 5 beginning at the latest on 1 January 2010, in cases under clause 6 beginning at the latest on 1 August 2008.

(2) The *Länder* may enact regulations deviating from federal regulations enacted pursuant to paragraph (1) of Article 84 as it stood up to 1 September 2006; up to 31 December 2008, however, they may deviate from regulations on administrative procedure only if, after 1 September 2006, regulations on administrative procedure in the relevant federal law have been amended.

มาตรา 125ค การมีผลใช้บังคับต่อไปของกฎหมายภายใต้กรอบงานร่วม

(1) กฎหมายที่ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจของมาตรา 91ก (2) ประกอบมาตรา 91ก (1) ข้อ 1 ที่ยังคงอยู่จนถึงวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2549 ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549

(2) โดยอาศัยอำนาจของมาตรา 104ก (4) กฎระเบียบที่ตราขึ้นในด้านการอุดหนุนเงินสำหรับงานจราจรของเทศบาล และการส่งเสริมการเคหะเพื่อสังคม ที่ยังคงอยู่จนถึงวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2549 ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549 กฎระเบียบที่ตราขึ้นในลักษณะโครงการพิเศษเพื่อการอุดหนุนเงินสำหรับงานจราจรของเทศบาลตามรัฐบัญญัติการอุดหนุนเงินเพื่องานจราจรของเทศบาลมาตรา 6 (1) รวมทั้งกฎระเบียบอื่นที่ตราขึ้นตามมาตรา 104ก (4) ที่ยังคงอยู่จนถึงวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2549 ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 หากมิได้มีการยกเลิกกฎระเบียบเหล่านั้นก่อนเวลาที่กำหนดไว้

มาตรา 126 การตัดสินใจเกี่ยวกับการมีผลใช้บังคับต่อไปของกฎหมายในฐานะกฎหมายสหพันธรัฐ

ความเห็นที่แตกต่างเกี่ยวกับการมีผลใช้บังคับต่อไปของกฎหมายในฐานะกฎหมายสหพันธรัฐ ให้ตัดสินใจโดยศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ

มาตรา 127 กฎหมายการบริหารเขตเศรษฐกิจรวม

ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้กฎหมายพื้นฐานนี้ รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ โดยความยินยอมของรัฐบาลของมลรัฐที่เกี่ยวข้อง อาจขยายการบังคับใช้กฎหมายการบริหารเขตเศรษฐกิจรวมไปยังมลรัฐบาเดิน มลรัฐเบอร์ลินใหญ่ มลรัฐไรน์แลนด์-พาลาติเนต และมลรัฐเวอเทิมเบอร์ก-โฮเฮนซอลเดิน หากกฎหมายดังกล่าวยังคงมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายสหพันธรัฐต่อไปตามมาตรา 124 หรือมาตรา 125

Article 125c**[Continued applicability of law within the scope of joint tasks]**

(1) Law that was enacted by virtue of paragraph (2) of Article 91a in conjunction with clause 1 of paragraph (1) as it stood up to 1 September 2006 shall continue in force until 31 December 2006.

(2) The regulations enacted in the areas of municipal traffic financing and promotion of social housing by virtue of paragraph (4) of Article 104a as it stood up to 1 September 2006 shall remain in force until 31 December 2006. The regulations enacted on municipal traffic financing for special programmes pursuant to paragraph (1) of Article 6 of the Municipal Traffic Financing Act, as well as the other regulations enacted pursuant to paragraph (4) of Article 104a as it stood up to 1 September 2006, shall continue in force until 31 December 2019, provided no earlier repeal has been or is determined.

Article 126**[Determination about continued applicability of law as federal law]**

Disagreements concerning the continued applicability of law as federal law shall be resolved by the Federal Constitutional Court.

Article 127**[Extension of law to the French zone and to Berlin]**

Within one year after promulgation of this Basic Law the Federal Government, with the consent of the governments of the *Länder* concerned, may extend to the *Länder* of Baden, Greater Berlin, Rhineland-Palatinate and Württemberg-Hohenzollern any law of the Administration of the Combined Economic Area, insofar as it remains in force as federal law under Article 124 or 125.

มาตรา 128 อำนาจต่อเนื่องในการออกคำสั่ง

ในกรณีที่กฎหมายซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับกำหนดให้อำนาจในการออกคำสั่งตามความหมายของมาตรา 84 (5) อำนาจดังกล่าวให้ยังคงอยู่จนกว่าจะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 129 อำนาจต่อเนื่องในการออกกฎหมายลำดับรองและอื่น ๆ

(1) ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับในฐานะกฎหมายสหพันธรัฐให้อำนาจในการออกกฎหมายลำดับรอง หรือกฎหมายปกครองทั่วไปหรือให้อำนาจในการตัดสินใจทางปกครองเฉพาะกรณีส่งต่อไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้นนับแต่นี้เป็นต้นไป ในกรณีที่มีข้อสงสัย รัฐบาลสหพันธรัฐต้องทำการตัดสินใจโดยความเห็นชอบของวุฒิสภา และต้องประกาศการตัดสินใจดังกล่าวให้สาธารณชนทราบ

(2) ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับในฐานะกฎหมายมลรัฐให้อำนาจดังกล่าวมาข้างต้น ให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องภายใต้กฎหมายมลรัฐเป็นผู้ใช้อำนาจนั้น

(3) ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของ (1) และ (2) ของมาตรานี้ กำหนดให้อำนาจในการแก้ไขหรือเพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายนั้นเองหรือในการตราบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีค่าบังคับเป็นกฎหมาย ให้ถือว่าอำนาจดังกล่าวสิ้นสุดลง

(4) ให้นำบทบัญญัติ (1) และ (2) ของมาตรานี้มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่อ้างถึงบทบัญญัติซึ่งไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป หรืออ้างถึงสถาบันที่ไม่มีอยู่อีกต่อไป

Article 128

[Continued authority to issue instructions]

Insofar as law that remains in force grants authority to issue instructions within the meaning of paragraph (5) of Article 84, this authority shall remain in existence until a law otherwise provides.

Article 129

[Continued authority to issue legal acts]

(1) Insofar as legal provisions that remain in force as federal law grant authority to issue statutory instruments or general administrative rules or to make administrative decisions in individual cases, such powers shall pass to the authorities that henceforth have competence over the subject matter. In cases of doubt the Federal Government shall decide in agreement with the Bundesrat; such decisions shall be published.

(2) Insofar as legal provisions that remain in force as *Land* law grant such authority, it shall be exercised by the authorities competent under *Land* law.

(3) Insofar as legal provisions within the meaning of paragraphs (1) and (2) of this Article grant authority to amend or supplement the provisions themselves or to issue legal provisions that have the force of laws, such authority shall be deemed to have expired.

(4) The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall apply *mutatis mutandis* to legal provisions that refer to provisions no longer in force or to institutions no longer in existence.

มาตรา 130 การควบคุมสถาบันที่มีอยู่

(1) หน่วยงานทางปกครองหรือสถาบันอื่นที่ทำหน้าที่บริหารงานสาธารณะหรือบริหารงานยุติธรรมและไม่ได้มาจากกฎหมายมลรัฐหรือข้อตกลงระหว่างมลรัฐ สหภาพทางปกครองของการรถไฟเยอรมันตะวันตก เนียงใต้ และสหภาพปกครองของบริการไปรษณีย์และโทรคมนาคมสำหรับในเขตยึดครองฝรั่งเศส ให้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ ทั้งนี้ ให้อำนาจรัฐบาลแห่งสหพันธรัฐ โดยได้รับความยินยอมจากวุฒิสภากำหนดในเรื่องการโอน การยุบ หรือการชำระบัญชีของสถาบันดังกล่าว

(2) อำนาจสูงสุดในการดำเนินการทางวินัยต่อบุคลากรของหน่วยงานและสถาบันทางปกครองเหล่านี้ ให้เป็นของรัฐมนตรีแห่งสหพันธรัฐ

(3) บริษัทและสถาบันตามกฎหมายมหาชนที่ไม่ได้เป็นสถาบันในสังกัดของมลรัฐโดยตรง และไม่ได้มาจากข้อตกลงระหว่างมลรัฐ ให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานสูงสุดของสหพันธรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง

Article 130**[Transfer of existing administrative institutions]**

(1) Administrative agencies and other institutions that serve the public administration or the administration of justice and are not based on *Land* law or on agreements between *Länder*, as well as the Administrative Union of South West German Railways and the Administrative Council for Postal and Telecommunications Services for the French Occupation Zone, shall be placed under the control of the Federal Government. The Federal Government, with the consent of the Bundesrat, shall provide for their transfer, dissolution, or liquidation.

(2) The supreme disciplinary authority for the personnel of these administrative bodies and institutions shall be the competent Federal Minister.

(3) Corporations and institutions under public law not directly subordinate to a *Land* nor based on agreements between *Länder* shall be under the supervision of the competent highest federal authority.

มาตรา 131 ความสัมพันธ์ทางกฎหมายของบุคคลที่เคຍรับราชการ

ความสัมพันธ์ทางกฎหมายของบุคคล รวมถึงผู้ส้ภัยและผู้ถูกขับไล่ ซึ่งได้รับการว่าจ้างให้รับราชการอยู่ ณ วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2488 ได้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นนอกเหนือไปจากเหตุที่ยอมรับตามระเบียบราชการหรือข้อตกลงการร่วมเจรจาระหว่างนายจ้างกับกลุ่มสหภาพแรงงาน และยังไม่ได้รับมอบตำแหน่งคืนหรือได้รับการว่าจ้างให้ทำงานในตำแหน่งที่ไม่สอดคล้องกับตำแหน่งเดิมของตน ให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด ความดังกล่าวให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับบุคคล รวมถึงผู้ส้ภัยและผู้ถูกขับไล่ ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินบำนาญและสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องอยู่ ณ วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2488 แต่ไม่ได้รับเงินบำนาญและสิทธิประโยชน์ดังกล่าวอีกต่อไปเนื่องด้วยเหตุอื่นนอกเหนือไปจากเหตุที่ระเบียบราชการหรือข้อตกลงการร่วมเจรจาระหว่างนายจ้างกับกลุ่มสหภาพแรงงานยอมรับ ทั้งนี้ จนกว่ากฎหมายสหพันธรัฐที่เกี่ยวข้องจะมีผลบังคับใช้ การใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมายไม่อาจกระทำไ้ เว้นแต่กฎหมายมลรัฐจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 132 การปลดเกษียณข้าราชการ

(1) เมื่อกฎหมายพื้นฐานนี้มีผลบังคับใช้และภายในหกเดือนนับแต่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรก ข้าราชการและผู้พิพากษาที่มีสิทธิทำงานตลอดชีพอาจต้องเกษียณอายุ ถูกพักงาน หรือถูกโอนย้ายไปทำงานในตำแหน่งที่ได้เงินเดือนน้อยกว่าเดิมหากบุคคลเหล่านั้นขาดความสามารถส่วนบุคคลหรือความสามารถในทางวิชาชีพสำหรับตำแหน่งปัจจุบันของตน บทบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับพนักงานข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการหรือผู้พิพากษาซึ่งได้รับเงินเดือนและไม่อาจเลิกจ้างโดยไม่สมัครใจด้วยในกรณีพนักงานที่ได้รับเงินเดือนซึ่งสามารถเลิกจ้างโดยไม่สมัครใจ ระยะเวลาในการบอกเลิกจ้างที่เกินไปกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อตกลงการร่วมเจรจาระหว่างนายจ้างและกลุ่มสหภาพแรงงานอาจถูกยกเลิกได้ภายในระยะเวลาเดียวกับที่กล่าวถึงข้างต้น

Article 131

[Persons formerly in the public service]

The legal relations of persons, including refugees and expellees, who on 8 May 1945 were employed in the public service, have left the service for reasons other than those recognised by civil service regulations or collective bargaining agreements, and have not yet been reinstated or are employed in positions that do not correspond to those they previously held, shall be regulated by a federal law. The same shall apply *mutatis mutandis* to persons, including refugees and expellees, who on 8 May 1945 were entitled to pensions and related benefits and who for reasons other than those recognised by civil service regulations or collective bargaining agreements no longer receive any such pension or related benefits. Until the pertinent federal law takes effect, no legal claims may be made, unless *Land* law otherwise provides.

Article 132

[Retirement of civil servants]

(1) Civil servants and judges who enjoy life tenure when this Basic Law takes effect may, within six months after the Bundestag first convenes, be retired, suspended, or transferred to lower-salaried positions if they lack the personal or professional aptitude for their present positions. This provision shall apply *mutatis mutandis* to salaried public employees, other than civil servants or judges, whose employment cannot be terminated at will. In the case of salaried employees whose employment may be terminated at will, notice periods longer than those set by collective bargaining agreements may be rescinded within the same period.

(2) บทบัญญัติในวรรคก่อนไม่ให้นำมาใช้บังคับกับสมาชิกของราชการที่ไม่ได้รับผลกระทบจากบทบัญญัติในเรื่อง “การเป็นอิสระจากสังคมนิยมและทหารนิยมแห่งชาติ” หรือที่ถือว่าเป็นเหยื่อของสังคมนิยมแห่งชาติโดยไม่มีเหตุส่วนตัวที่สำคัญ

(3) บุคคลที่ได้รับผลกระทบสามารถใช้สิทธิเยียวยาทางศาลได้ตามมาตรา 19 (4)

(4) รายละเอียดให้เป็นไปตามที่รัฐบาลแห่งสหพันธรัฐตราไว้ในกฎหมายลำดับรองโดยความยินยอมของวุฒิสภา

มาตรา 133 การสืบทอดสิทธิและหน้าที่ในการบริหารเขตเศรษฐกิจร่วม

ให้สหพันธรัฐเป็นผู้สืบทอดสิทธิและหน้าที่ในการบริหารเขตเศรษฐกิจร่วม

มาตรา 134 การสืบทอดทรัพย์สินของอาณาจักรไรซ์

(1) ทรัพย์สินของอาณาจักรไรซ์ให้ตกเป็นทรัพย์สินของสหพันธรัฐ

(2) ในกรณีที่ทรัพย์สินดังกล่าวมีเจตนาแต่แรกเริ่มให้นำมาใช้เพื่องานในทางบริหารที่ไม่ได้มอบหมายให้เป็นงานของสหพันธรัฐตามกฎหมายพื้นฐานนี้เป็นหลัก ให้โอนทรัพย์สินนั้นโดยไม่มีค่าทดแทนแก่หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานนั้นในปัจจุบัน และในกรณีที่ทรัพย์สินดังกล่าวถูกนำมาใช้อยู่ในปัจจุบันโดยมิได้เป็นการใช้เพียงชั่วคราวเพื่องานทางบริหารที่เป็นหน้าที่ของมลรัฐตามกฎหมายพื้นฐานนี้ ทรัพย์สินดังกล่าวต้องโอนให้แก่มลรัฐนั้น ทั้งนี้ สหพันธรัฐอาจโอนทรัพย์สินอื่นให้แก่มลรัฐด้วยก็ได้

(2) The preceding provision shall not apply to members of the public service who are unaffected by the provisions regarding “Liberation from National Socialism and Militarism” or who are recognised victims of National Socialism, absent important personal grounds.

(3) Persons affected may have recourse to the courts in accordance with paragraph (4) of Article 19.

(4) Details shall be specified by a statutory instrument issued by the Federal Government with the consent of the Bundesrat.

Article 133

[Succession to the Administration of the Combined Economic Area]

The Federation shall succeed to the rights and duties of the Administration of the Combined Economic Area.

Article 134

[Succession to Reich assets]

(1) Reich assets shall, in principle, become federal assets.

(2) Insofar as such assets were originally intended to be used principally for administrative tasks not entrusted to the Federation under this Basic Law, they shall be transferred without compensation to the authorities now entrusted with such tasks and to the extent that such assets are now being used, not merely temporarily, for administrative tasks that under this Basic Law are now performed by the *Länder*, they shall be transferred to the *Länder*. The Federation may also transfer other assets to the *Länder*.

(3) ทรัพย์สินที่มลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) มอบให้เป็นสิทธิของอาณาจักรไรซ์ โดยไม่มีการจ่ายค่าทดแทน ให้คืนแก่มลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) เหล่านั้น เท่าที่สหพันธรัฐไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพย์สินนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ในทางบริหารของตน

(4) รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

มาตรา 135 การสืบทอดทรัพย์สินกรณีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ระหว่างมลรัฐ

(1) หลังวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2488 และก่อนวันที่กฎหมายพื้นฐานนี้มีผลใช้บังคับ หากได้มีการส่งมอบพื้นที่จากมลรัฐหนึ่งไปให้มลรัฐอีกแห่งหนึ่ง มลรัฐที่ได้รับมอบพื้นที่นั้นมาย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินที่ตั้งอยู่ในพื้นที่นั้นซึ่งเคยเป็นของมลรัฐที่เป็นเจ้าของพื้นที่นั้นมาก่อน

(2) ทรัพย์สินของมลรัฐ หรือบริษัท หรือสถาบันตามกฎหมายมหาชนซึ่งไม่มีอยู่อีกต่อไปให้ส่งต่อไปให้แก่มลรัฐ บริษัท หรือสถาบันที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของมลรัฐ บริษัท หรือสถาบันเดิมอยู่ในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นทรัพย์สินที่มีวัตถุประสงค์แรกเริ่มเพื่อนำมาใช้สำหรับงานในทางบริหารเป็นหลัก หรือในกรณีที่ทรัพย์สินซึ่งนำมาใช้อยู่ในปัจจุบันโดยมิได้เป็นเพียงการใช้ชั่วคราว

(3) อสังหาริมทรัพย์ของมลรัฐที่ไม่ดำรงอยู่อีกต่อไป รวมทั้งส่วนควบให้ตกเป็นของมลรัฐที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ ทั้งนี้ ในกรณีที่อสังหาริมทรัพย์นั้นไม่รวมอยู่ในทรัพย์สินที่อ้างถึงในวรรค (1) ของมาตรานี้

(4) ในกรณีที่สิทธิประโยชน์ที่ดินของสหพันธรัฐหรือสิทธิประโยชน์เฉพาะของภูมิภาคบังคับ กฎหมายสหพันธรัฐอาจบัญญัติให้แตกต่างจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน (1) ถึง (3) ของมาตรานี้ก็ได้

(3) Assets that were placed at the disposal of the Reich without compensation by *Länder* or municipalities (associations of municipalities) shall revert to those *Länder* or municipalities (associations of municipalities) insofar as the Federation does not require them for its own administrative purposes.

(4) Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

Article 135

[Assets in case of territorial changes between the *Länder*]

(1) If after 8 May 1945 and before the effective date of this Basic Law an area has passed from one *Land* to another, the *Land* to which the area now belongs shall be entitled to the assets of the *Land* to which it previously belonged that are located in that area.

(2) The assets of *Länder* or other public-law corporations or institutions that no longer exist, insofar as they were originally intended to be used principally for administrative tasks or are now being so used, not merely temporarily, shall pass to the *Land*, corporation or institution that now performs those tasks.

(3) Real property of *Länder* that no longer exist, including appurtenances, shall pass to the *Land* within which it is located, insofar as it is not among the assets already referred to in paragraph (1) of this Article.

(4) Insofar as an overriding interest of the Federation or the particular interest of a region requires, a federal law may depart from the rules prescribed by paragraphs (1) to (3) of this Article.

(5) ในทุกกรณี การสืบทอดและการจำหน่ายทรัพย์สินให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภาทั้งนี้ หากเป็นกรณีที่การสืบทอดและการจำหน่ายดังกล่าวยังไม่ผลก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2495 ตามข้อตกลงระหว่างมลรัฐที่ได้รับผลกระทบหรือบริษัท หรือสถาบันที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายมหาชน

(6) การถือหุ้นในกิจการที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเอกชนโดยมลรัฐปรัสเซียเดิม ให้ตกเป็นของสหพันธรัฐ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนดซึ่งอาจแตกต่างจากบทบัญญัตินี้

(7) ในกรณีที่ทรัพย์สินซึ่งจะต้องตกทอดแก่มลรัฐ หรือบริษัท หรือสถาบันที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายมหาชนตาม (1) ถึง (3) ของมาตรานี้ในวันที่กฎหมายพื้นฐานนี้มีผลบังคับใช้ ได้ถูกจำหน่ายจ่ายโอนไปโดยหรือตามกฎหมายมลรัฐหรือโดยวิธีการอื่นใดโดยบุคคลที่มีสิทธิ ให้ถือว่าการโอนทรัพย์สินนั้นได้เกิดขึ้นก่อนการจำหน่ายจ่ายโอนดังกล่าว

มาตรา 135ก ข้อผูกพันเดิม

(1) กฎหมายสหพันธรัฐที่ตราขึ้นตามมาตรา 134 (4) หรือมาตรา 135 (5) อาจบัญญัติให้ข้อผูกพันดังต่อไปนี้ไม่จำเป็นต้องได้รับการปฏิบัติตาม หรือได้รับการปฏิบัติตามเพียงบางส่วนเท่านั้น

1. ข้อผูกพันของอาณาจักรไรซ์ มลรัฐปรัสเซียเดิม หรือบริษัทและสถาบันอื่นใดตามกฎหมายมหาชนที่ไม่มีอยู่อีกต่อไป
2. ข้อผูกพันของสหพันธรัฐ หรือของบริษัทและสถาบันตามกฎหมายมหาชนที่เกี่ยวข้องกับการโอนทรัพย์สินตามมาตรา 89 มาตรา 90 มาตรา 134 หรือมาตรา 135 และข้อผูกพันขององค์กรเหล่านี้ที่เกิดขึ้นจากมาตรการที่องค์กรตามข้อ 1 ของวรรคนี้นำมาใช้

(5) In all other respects, the succession to and disposition of assets, insofar as it has not been effected before 1 January 1952 by agreement between the affected *Länder* or corporations or institutions established under public law, shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

(6) Holdings of the former *Land* of Prussia in enterprises established under private law shall pass to the Federation. Details shall be regulated by a federal law, which may also depart from this provision.

(7) Insofar as assets that on the effective date of this Basic Law would devolve upon a *Land* or a corporation or institution established under public law pursuant to paragraphs (1) to (3) of this Article have been disposed of by or pursuant to a *Land* law or in any other manner by the party thus entitled, the transfer of assets shall be deemed to have taken place before such disposition.

Article 135a

[Old debts]

(1) Federal legislation enacted pursuant to paragraph (4) of Article 134 or paragraph (5) of Article 135 may also provide that the following debts shall not be discharged, or that they shall be discharged only in part:

1. debts of the Reich, of the former Land of Prussia, or of such other corporations and institutions under public law as no longer exist;
2. such debts of the Federation or of corporations and institutions under public law as are connected with the transfer of assets pursuant to Article 89, 90, 134 or 135, and such debts of these bodies as arise from measures taken by the bodies designated in clause 1;

3. ข้อผูกพันของมลรัฐหรือเทศบาล (สมาคมของเทศบาล) ที่เกิดจากมาตรการที่องค์กรดังกล่าวนำมาใช้ก่อนวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2488 ภายในกรอบหน้าที่ทางบริหาร ซึ่งเป็นของอาณาจักรไรซ์หรือซึ่งอาณาจักรไรซ์มอบหมาย เพื่อปฏิบัติตามคำสั่งของผู้มีอำนาจยึดครองหรือเพื่อยกเลิกภาวะฉุกเฉินอันเนื่องมาจากสงคราม

(2) ให้นำ (1) ของมาตรานี้มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้อผูกพันของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันหรือสถาบันของสาธารณรัฐนั้น ข้อผูกพันของสหพันธรัฐ หรือบริษัทและสถาบันอื่นตามกฎหมายมหาชนซึ่งเกี่ยวข้องกับภารกิจพิเศษของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันไปเป็นของสหพันธรัฐ มลรัฐ หรือเทศบาล และข้อผูกพันที่เกิดจากมาตรการซึ่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันหรือสถาบันของสาธารณรัฐนั้นนำมาใช้

มาตรา 136 การประชุมครั้งแรกของวุฒิสภา

(1) วุฒิสภาต้องเรียกประชุมครั้งแรกในวันที่สภาผู้แทนราษฎรประชุมกันเป็นครั้งแรก

(2) จนกว่าจะมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐคนแรก ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ใช้อำนาจของประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐ แต่ประธานวุฒิสภาไม่มีอำนาจยุบสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา 137 สิทธิของข้าราชการในการสมัครรับเลือกตั้ง

(1) สิทธิของข้าราชการ พนักงานราชการอื่นที่ได้รับเงินเดือน สมาชิกที่ประกอบอาชีพในกองทัพหรือที่เป็นอาสาสมัครของกองทัพ และผู้พิพากษาที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในสหพันธรัฐ มลรัฐ หรือเทศบาล อาจถูกจำกัดได้โดยกฎหมาย

3. such debts of the *Länder* or municipalities (associations of municipalities) as have arisen from measures taken by them before 1 August 1945 within the framework of administrative functions incumbent upon or delegated by the Reich to comply with orders of the occupying powers or to terminate a state of emergency resulting from the war.

(2) Paragraph (1) of this Article shall apply mutatis mutandis to debts of the German Democratic Republic or its institutions as well as to debts of the Federation or other corporations and institutions under public law that are connected with the transfer of assets of the German Democratic Republic to the Federation, *Länder* or municipalities, and to debts arising from measures taken by the German Democratic Republic or its institutions.

Article 136

[First convening of the Bundesrat]

(1) The Bundesrat shall convene for the first time on the day the Bundestag first convenes.

(2) Until the election of the first Federal President, his powers shall be exercised by the President of the Bundesrat. He shall not have authority to dissolve the Bundestag.

Article 137

[Right of state employees to stand for election]

(1) The right of civil servants, other salaried public employees, professional or volunteer members of the Armed Forces, and judges to stand for election in the Federation, in the *Länder* or in the municipalities may be restricted by a law.

(2) การเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรก ที่ประชุมใหญ่สหพันธรัฐครั้งแรก และประธานาธิบดีแห่งสหพันธรัฐคนแรก ให้เป็นไปตามที่กฎหมายเลือกตั้งซึ่งตราขึ้นโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(3) จนกว่าจะมีการจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐ ให้ศาลสูงเยอรมันประจำเขตเศรษฐกิจร่วมเป็นผู้ใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธรัฐตามมาตรา 41(2) โดยให้วินิจฉัยตัดสินคดีตามระเบียบวิธีพิจารณาของตนเอง

มาตรา 138 โนตารีแห่งเยอรมันใต้

การเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ที่ใช้กำกับดูแลวิชาชีพโนตารีซึ่งปัจจุบันคงมีอยู่ในมลรัฐบาเดิน มลรัฐบาวาเรีย มลรัฐเวอเทิมเบอร์ก-บาเดน และมลรัฐเวอเทิมเบอร์ก-ไฮเฮนซอลเลน ต้องได้รับความยินยอมจากรัฐบาลของมลรัฐดังกล่าว

มาตรา 139 ความมีผลอย่างต่อเนื่องของบทบัญญัติว่าด้วยการจัดลัทธิินาซี

บทบัญญัติแห่งกฎหมายพื้นฐานนี้ย่อมไม่กระทบต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่บัญญัติเพื่อ “การเป็นอิสระของประชาชนชาวเยอรมันจากสังคมนิยมและทหารนิยมแห่งชาติ”

มาตรา 140 บทบัญญัติเกี่ยวกับชุมชนทางศาสนา

บทบัญญัติมาตรา 136 มาตรา 137 มาตรา 138 มาตรา 139 และมาตรา 141 ของรัฐธรรมนูญเยอรมันฉบับวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2462 ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายพื้นฐานนี้

(2) The election of the first Bundestag, of the first Federal Convention and of the first Federal President shall be governed by an electoral law to be enacted by the Parliamentary Council.

(3) Until the Federal Constitutional Court is established, its authority under paragraph (2) of Article 41 shall be exercised by the German High Court for the Combined Economic Area, which shall make determinations in accordance with its procedural rules.

Article 138

[South German notaries]

Changes in the rules governing the notarial profession as it now exists in the *Länder* of Baden, Bavaria, Württemberg-Baden and Württemberg-Hohenzollern shall require the consent of the governments of these *Länder*.

Article 139

[Continued applicability of denazification provisions]

The legal provisions enacted for the “Liberation of the German People from National Socialism and Militarism” shall not be affected by the provisions of this Basic Law.

Article 140

[Law of religious denominations]

The provisions of Articles 136, 137, 138, 139 and 141 of the German Constitution of 11 August 1919 shall be an integral part of this Basic Law.

มาตรา 141 “บทบัญญัติเบรเมน”

ไม่ให้นำประโยคแรกของมาตรา 7 (3) มาใช้บังคับกับมลรัฐซึ่งกฎหมายของมลรัฐนั้นบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2492

มาตรา 142 สิทธิพื้นฐานในรัฐธรรมนูญแห่งมลรัฐ

ไม่ว่ามาตรา 31 จะกำหนดไว้อย่างไร บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งมลรัฐให้ยังคงมีผลใช้บังคับตราบเท่าที่รัฐธรรมนูญนั้นประกันสิทธิพื้นฐานโดยสอดคล้องกับมาตรา 1 ถึงมาตรา 18 แห่งกฎหมายพื้นฐานนี้

มาตรา 142ก ยกเลิก

มาตรา 143 ความแตกต่างจากกฎหมายพื้นฐาน

(1) กฎหมายอาณาเขตที่ระบุในสนธิสัญญารวมประเทศ ข้อ 3 อาจแตกต่างไปจากบทบัญญัติของกฎหมายพื้นฐานนี้ต่อไปได้เป็นระยะเวลาไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2535 ตราบเท่าที่พฤติการณ์ที่แตกต่างทำให้การปฏิบัติตามกฎหมายพื้นฐานนี้กระทำไม่ได้เต็มที่ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างดังกล่าวต้องไม่ละเมิดมาตรา 19 (2) และต้องสอดคล้องต้องกันกับหลักการที่กำหนดในมาตรา 79 (3)

(2) ความแตกต่างจากหมวด 2 หมวด 8 หมวด 8ก หมวด 9 หมวด 10 และหมวด 11 ในกระทำต่อไปเป็นระยะเวลาไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2538

(3) โดยไม่ต้องคำนึงถึง (1) และ (2) ของมาตรานี้ ให้สนธิสัญญารวมประเทศ ข้อ 41 และกฎระเบียบที่อนุวัติการสนธิสัญญาดังกล่าว ยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไป ตราบใดที่สนธิสัญญาและกฎระเบียบเหล่านั้นบัญญัติให้มีการกระทำที่ไม่อาจเพิกถอนได้อันเป็นการแทรกแซงสิทธิในทรัพย์สินในอาณาเขตตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3 ของสนธิสัญญานั้น

Article 141**[“Bremen Clause”]**

The first sentence of paragraph (3) of Article 7 shall not apply in any *Land* in which *Land* law otherwise provided on 1 January 1949.

Article 142**[Reservation in favour of basic rights in *Land* constitutions]**

Notwithstanding Article 31, provisions of *Land* constitutions shall also remain in force insofar as they guarantee basic rights in conformity with Articles 1 to 18 of this Basic Law.

Article 142a (repealed)**Article 143****[Duration of deviations from the Basic Law]**

(1) The law in the territory specified in Article 3 of the Unification Treaty may deviate from provisions of this Basic Law for a period extending no later than 31 December 1992 insofar and so long as disparate circumstances make full compliance impossible. Deviations may not violate paragraph (2) of Article 19 and must be compatible with the principles specified in paragraph (3) of Article 79.

(2) Deviations from Titles II, VIII, VIIIa, IX, X and XI shall be permissible for a period extending no later than 31 December 1995.

(3) Independently of paragraphs (1) and (2) of this Article, Article 41 of the Unification Treaty and the rules for its implementation shall also remain in effect insofar as they provide for the irreversibility of acts interfering with property rights in the territory specified in Article 3 of this Treaty.

มาตรา 143ก การแปรรูปกิจการรถไฟของสหพันธรัฐ

(1) สหพันธรัฐย่อมมีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการตรากฎหมายเกี่ยวกับทุกเรื่องที่เกิดจากการแปรรูปการรถไฟของสหพันธรัฐซึ่งบริหารโดยสหพันธรัฐไปเป็นกิจการธุรกิจ โดยให้นำมาตรา 87จ (5) มาใช้บังคับโดยอนุโลม ข้าราชการที่การรถไฟของสหพันธรัฐว่าจ้างอาจได้รับการมอบหมายโดยกฎหมายเพื่อปฏิบัติงานให้แก่การรถไฟของสหพันธรัฐที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเอกชน โดยไม่ทำให้สถานะทางกฎหมายของข้าราชการเหล่านั้นหรือความรับผิดชอบของนายจ้างต่อข้าราชการเหล่านั้นต้องเสื่อมเสียไป

(2) กฎหมายที่ตราขึ้นตาม (1) ของมาตรานี้ ให้สหพันธรัฐเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย

(3) ให้สหพันธรัฐรับผิดชอบการให้บริการแก่ผู้โดยสารท้องถิ่นของการรถไฟสหพันธรัฐเดิมต่อไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2538 ความดังกล่าวให้นำมาใช้บังคับกับภาระหน้าที่อย่างเดียวกันในการบริหารการขนส่งทางรถไฟ ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎหมายสหพันธรัฐที่ต้องได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

มาตรา 143ข การแปรรูปกิจการไปรษณีย์ดอยช์ บุนเดสโพสต์

(1) ให้แปรสภาพทรัพย์สินพิเศษ ดอยช์ บุนเดสโพสต์ เป็นกิจการภายใต้กฎหมายเอกชน ตามที่กำหนดในกฎหมายสหพันธรัฐ ให้สหพันธรัฐมีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการตรากฎหมายเกี่ยวกับทุกเรื่องที่เกิดจากการแปรรูปดังกล่าว

Article 143a**[Exclusive legislative power concerning federal railways]**

(1) The Federation shall have exclusive power to legislate with respect to all matters arising from the transformation of federal railways administered by the Federation into business enterprises. Paragraph (5) of Article 87e shall apply *mutatis mutandis*. Civil servants employed by federal railways may be assigned by a law to render services to federal railways established under private law without prejudice to their legal status or the responsibility of their employer.

(2) Laws enacted pursuant to paragraph (1) of this Article shall be executed by the Federation.

(3) The Federation shall continue to be responsible for local passenger services of the former federal railways until 31 December 1995. The same shall apply to the corresponding functions of rail transport administration. Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

Article 143b**[Privatisation of the Deutsche Bundespost]**

(1) The special trust Deutsche Bundespost shall be transformed into enterprises under private law in accordance with a federal law. The Federation shall have exclusive power to legislate with respect to all matters arising from this transformation.

(2) สำหรับช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน สิทธิแต่เพียงผู้เดียวของ สหพันธรัฐที่มีอยู่ก่อนการแปรรูปอาจโอนโดยกฎหมายสหพันธรัฐไปยัง กิจการที่สืบทอดมาจาก ดอชยท์ บุนเดสโพสต์ โปสต์ดีนส์ และกิจการที่ สืบทอดมาจาก ดอชยท์ บุนเดสโพสต์ เทเลคอม ห้ามสหพันธรัฐสละ ประโยชน์ส่วนใหญ่ของคนในกิจการที่สืบทอดจาก ดอชยท์ บุนเดสโพสต์ โปสต์ดีนส์ จนกว่ากฎหมายจะมีผลบังคับใช้มาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อยห้าปี การดำเนินการดังกล่าวต้องตราเป็นกฎหมายสหพันธรัฐโดยความยินยอม ของวุฒิสภา

(3) ให้ข้าราชการของสหพันธรัฐที่ดอชยท์ บุนเดสโพสต์ว่าจ้าง ดำรงตำแหน่งในกิจการเอกชนที่สืบทอดกิจการของตนโดยไม่ทำให้สถานะ ทางกฎหมายของข้าราชการเหล่านั้นหรือความรับผิดชอบของนายจ้างต่อ ข้าราชการเหล่านั้นต้องเสื่อมเสียไป ให้กิจการดังกล่าวใช้อำนาจของนายจ้าง ต่อไป ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายสหพันธรัฐกำหนด

มาตรา 143ค ค่าชดเชยสำหรับการยกเลิกงานร่วม

(1) นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 มลรัฐมีสิทธิได้รับเงินรายปีจากงบประมาณของสหพันธรัฐ เพื่อเป็นค่าชดเชยสำหรับการสูญเสียการสนับสนุนทางการเงินจากสหพันธรัฐ อันเนื่องมาจากการยกเลิกการขยายงานร่วม และการก่อสร้างสถาบัน ทางการศึกษาที่สูงขึ้น รวมทั้งโรงพยาบาลของมหาวิทยาลัย และการ วางแผนทางการศึกษา ตลอดจนการสูญเสียการสนับสนุนทางการเงินเพื่อ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการจราจรของเทศบาล การสูญเสียการ สนับสนุนทางการเงินเพื่อการส่งเสริมการเคหะเพื่อสังคม เงินค่าชดเชย เหล่านี้จะกำหนดโดยส่วนแบ่งทางการเงินโดยเฉลี่ยของสหพันธรัฐในปี 2543 ถึงปี 2551 จนถึง 31 ธันวาคม 2556

(2) The exclusive rights of the Federation existing before the transformation may be transferred by a federal law for a transitional period to the enterprises that succeed to the Deutsche Bundespost Postdienst and to the Deutsche Bundespost Telekom. The Federation may not surrender its majority interest in the enterprise that succeeds to the Deutsche Bundespost Postdienst until at least five years after the law takes effect. To do so shall require a federal law with the consent of the Bundesrat.

(3) Federal civil servants employed by the Deutsche Bundespost shall be given positions in the private enterprises that succeed to it, without prejudice to their legal status or the responsibility of their employer. The enterprises shall exercise the employer's authority. Details shall be regulated by a federal law.

Article 143c

[Compensation for the cessation of joint tasks]

(1) From 1 January 2007 until 31 December 2019, the *Länder* shall be entitled to receive annual payments from the federal budget as compensation for losing the Federation's financial contributions resulting from the abolition of the joint tasks of extension and construction of institutions of higher education, including university hospitals and educational planning, as well as for losing financial assistance for the improvement of municipal traffic infrastructure and for the promotion of social housing. Until 31 December 2013, these amounts are to be determined by averaging the financial share of the Federation for the years 2000 to 2008.

(2) เมื่อถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2556 เงินที่จ่ายตาม (1) จะจัดสรรให้แก่มลรัฐต่างๆ ในลักษณะ :

1. รายจ่ายประจำปี เงินค่าชดเชยจำนวนนี้จะกำหนดตามส่วนแบ่งโดยเฉลี่ยของแต่ละมลรัฐในระหว่างปี 2543 ถึงปี 2546
2. รายจ่ายที่มีไว้สำหรับใช้ประโยชน์ในด้านการเงินร่วมที่เกิดขึ้นมาก่อน

(3) เมื่อถึงสิ้นปี 2556 สหพันธรัฐและมลรัฐต้องทบทวนขอบเขตของเงินอุดหนุนที่จัดสรรแก่แต่ละมลรัฐตาม (1) นั้นว่ายังมีความเหมาะสมและจำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของมลรัฐเหล่านี้ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2557 ให้รายจ่ายที่มีไว้สำหรับกรณีตาม (2) ข้อ 2 ยุติลงเมื่อบรรลुวัตถุประสงค์ทางการเงินซึ่งจัดสรรตาม (1) อย่างไรก็ตามให้รายจ่ายที่มีไว้สำหรับบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเงินยังคงมีอยู่ให้ข้อตกลงอันเนื่องมาจากข้อสัญญาเพื่อความเป็นเอกภาพ ครั้งที่ 2 ยังคงดำรงอยู่

(4) รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎหมายสหพันธรัฐที่ได้รับคามยินยอมจากวุฒิสภา

(2) Until 31 December 2013, the payments pursuant to paragraph (1) shall be distributed among the *Länder* in the form of:

1. fixed annual payments the amounts of which shall be determined according to the average share of each *Land* during the period 2000 to 2003;
2. payments earmarked for the functional area of the former joint financing.

(3) Until the end of 2013, the Federation and the *Länder* shall review the extent to which the financing allotted to individual *Länder* pursuant to paragraph (1) is still appropriate and necessary for the discharge of their tasks. Beginning with 1 January 2014, the earmarking pursuant to clause 2 of paragraph (2) of the financial means allotted under paragraph (1) shall cease; the earmarking for the volume of the means for investment purposes shall remain unchanged. Agreements resulting from Solidarity Pact II shall remain unaffected.

(4) Details shall be regulated by a federal law which shall require the consent of the Bundesrat.

มาตรา 143ง บทเฉพาะกาลในเรื่องเงินช่วยเหลือเพื่อการรวมประเทศ

(1) มาตรา 109 และมาตรา 115 ของกฎหมายพื้นฐานที่มีผลบังคับใช้จนถึงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ให้ใช้บังคับกับงบประมาณประจำปี 2553 เป็นครั้งสุดท้าย ส่วนมาตรา 109 และมาตรา 115 ของกฎหมายพื้นฐานที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2552 ให้ใช้บังคับกับงบประมาณประจำปี 2554 เป็นครั้งแรก การบริหารบัญชีที่ค้างชำระสำหรับทรัพย์สินที่ได้รับการจัดตั้งแล้ว นับตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ให้ดำเนินต่อไป ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 อาจบังคับใช้กฎระเบียบตามกฎหมายให้แตกต่างไปจากบทบัญญัติมาตรา 109 (3) งบประมาณของมลรัฐต้องวางแผนเพื่อให้การจัดทำงบประมาณปี 2563 เป็นไปตามเงื่อนไขของมาตรา 109 (3) ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 สหพันธรัฐอาจบังคับใช้กฎระเบียบตามกฎหมายให้แตกต่างไปจากบทบัญญัติมาตรา 115 (2) การลดจำนวนหนี้ที่มีอยู่ควรจะเริ่มในงบประมาณปี 2554 งบประมาณประจำปีนั้นต้องวางแผนเพื่อให้การจัดทำงบประมาณปี 2559 เป็นไปตามเงื่อนไขของมาตรา 115 (2) รายละเอียดให้เป็นไปตามกฎหมายสหพันธรัฐ

Article 143d**[Transitional provisions relating to consolidation assistance]**

(1) Articles 109 and 115 in the version in force until 31 July 2009 shall apply for the last time to the 2010 budget. Articles 109 and 115 in the version in force as from 1 August 2009 shall apply for the first time to the 2011 budget; debit authorisations existing on 31 December 2010 for special trusts already established shall remain untouched. In the period from 1 January 2011 to 31 December 2019, the *Länder* may, in accordance with their applicable legal regulations, deviate from the provisions of paragraph (3) of Article 109. The budgets of the *Länder* are to be planned in such a way that the 2020 budget fulfils the requirements of the fifth sentence of paragraph (3) of Article 109. In the period from 1 January 2011 to 31 December 2015, the Federation may deviate from the provisions of the second sentence of paragraph (2) of Article 115. The reduction of the existing deficits should begin with the 2011 budget. The annual budgets are to be planned in such a way that the 2016 budget satisfies the requirement of the second sentence of paragraph (2) of Article 115; details shall be regulated by federal law.

(2) เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 109 (3) ภายหลังจากวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2563 มลรัฐเบอร์ลิน มลรัฐเบรเมน มลรัฐชาร์เลนด มลรัฐแซกโซนี-แอนฮัลท์ และมลรัฐชเลสวิก-โฮลสไตน์ อาจได้รับเงินช่วยเหลือเพื่อการรวมประเทศจากงบประมาณประจำปีของสหพันธรัฐในจำนวน 800 ล้านยูโร เงินจำนวนนี้ส่วนหนึ่งให้กับมลรัฐเบรเมน จำนวน 300 ล้านยูโร มลรัฐชาร์เลนดได้รับเงินจำนวน 260 ล้านยูโร มลรัฐเบอร์ลิน มลรัฐแซกโซนี-แอนฮัลท์ มลรัฐชเลสวิก-โฮลสไตน์ แต่ละมลรัฐได้รับเงินจำนวน 80 ล้านยูโร การจ่ายเงินช่วยเหลือต้องจัดสรรบนฐานข้อตกลงด้านการบริหารภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายสหพันธรัฐที่ได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา การให้เงินช่วยเหลือดังกล่าวเพื่อทำให้การลดจำนวนหนี้ทางการเงินสามารถบรรลุผลได้ภายในสิ้นปี 2563 อนึ่ง ขั้นตอนประจำเพื่อการลดจำนวนหนี้ทางการเงิน การกำกับดูแลเพื่อการลดจำนวนหนี้ทางการเงินโดยคณะกรรมการเพื่อความมั่นคง รวมทั้งผลที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จากความบกพร่องในการดำเนินการลดจำนวนหนี้เป็นอย่างเป็นขั้นตอน รายละเอียดเหล่านี้ให้เป็นไปตามกฎหมายสหพันธรัฐที่ได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา และตามข้อตกลงด้านการบริหาร ทั้งนี้ ไม่ควรมีการให้เงินช่วยเหลือเพื่อการรวมประเทศไปพร้อมกับการให้เงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาใหม่บนพื้นฐานงบประมาณฉุกเฉินอันเร่งด่วนมาก

(3) ภาระทางการเงินอันเนื่องมาจากการให้เงินช่วยเหลือต้องให้ทั้งสหพันธรัฐและมลรัฐรับผิดชอบเท่า ๆ กัน โดยเงินสนับสนุนมาจากการส่วนแบ่งภาษีมูลค่าเพิ่มของสหพันธรัฐและมลรัฐ รายละเอียดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎหมายสหพันธรัฐที่ได้รับความยินยอมจากวุฒิสภา

มาตรา 144 การให้สัตยาบันกฎหมายพื้นฐานนี้

(1) กฎหมายพื้นฐานนี้ต้องได้รับสัตยาบันจากรัฐสภาแห่งมลรัฐเยอรมันจำนวนสองในสามเพื่อกฎหมายพื้นฐานนี้จะได้เริ่มนำไปใช้บังคับ

(2) As assistance for compliance with the provisions of paragraph (3) of Article 109 after 1 January 2020, the *Länder* of Berlin, Bremen, Saarland, Saxony-Anhalt, and Schleswig-Holstein may receive, for the period 2011 to 2019, consolidation assistance from the federal budget in the global amount of 800 million euros annually. The respective amounts are 300 million euros for Bremen, 260 million euros for Saarland, and 80 million euros each for Berlin, Saxony-Anhalt, and Schleswig-Holstein. The assistance payments shall be allocated on the basis of an administrative agreement under the terms of a federal law requiring the consent of the Bundesrat. These grants require a complete reduction of financial deficits by the end of 2020. The details, especially the annual steps to be taken to reduce financial deficits, the supervision of the reduction of financial deficits by the Stability Council, along with the consequences entailed in case of failure to carry out the step-by-step reduction, shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat and by an administrative agreement. There shall be no simultaneous granting of consolidation assistance and redevelopment assistance on the grounds of an extreme budgetary emergency.

(3) The financial burden resulting from the granting of the consolidation assistance shall be borne equally by the Federation and the *Länder*, to be financed from their share of the value-added tax. Details shall be regulated by a federal law requiring the consent of the Bundesrat.

Article 144

[Ratification of the Basic Law › Berlin]

(1) This Basic Law shall require ratification by the parliaments of two thirds of the German *Länder* in which it is initially to apply.

(2) ในกรณีที่การบังคับใช้กฎหมายพื้นฐานนี้มีข้อจำกัดอยู่ในมลรัฐที่ระบุในมาตรา 23 (ยกเลิกแล้ว) หรือในส่วนของใดของมลรัฐนั้นก็ตาม มลรัฐหรือส่วนของมลรัฐนั้นย่อมมีสิทธิส่งตัวแทนของตนเข้าร่วมในสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 38 และวุฒิสภาตามมาตรา 50

มาตรา 145 การมีผลบังคับใช้กฎหมายพื้นฐานนี้

(1) สภาร่างรัฐธรรมนูญโดยความร่วมมือของสมาชิกของเบอร์ลินใหญ่ต้องยืนยันการให้สัตยาบันกฎหมายพื้นฐานนี้ ในการประชุมโดยเปิดเผย และต้องรับรองความถูกต้อง และประกาศใช้เป็นกฎหมาย

(2) กฎหมายพื้นฐานนี้ให้มีผลบังคับใช้เมื่อสิ้นสุดวันที่มีการประกาศใช้เป็นกฎหมาย

(3) ให้ลงประกาศกฎหมายพื้นฐานนี้ในรัฐกิจจานุเบกษาแห่งสหพันธ์รัฐ ฉบับกฎหมาย

มาตรา 146 ระยะเวลาในความมีผลสมบูรณ์ของกฎหมายพื้นฐาน

กฎหมายพื้นฐานนี้ ซึ่งใช้บังคับกับชาวเยอรมันทั้งหมด นับแต่เยอรมันบรรลุความมีเสรีภาพและความเป็นหนึ่งเดียวกัน ให้สิ้นสุดการใช้บังคับในวันที่รัฐธรรมนูญฉบับที่ชาวเยอรมันให้ความเห็นชอบอย่างเสรีมีผลบังคับใช้

(2) Insofar as the application of this Basic Law is subject to restrictions in any *Land* listed in Article 23 or in any part thereof, such *Land* or part thereof shall have the right to send representatives to the Bundestag in accordance with Article 38 and to the Bundesrat in accordance with Article 50.

Article 145

[Entry into force of the Basic Law]

(1) The Parliamentary Council, with the participation of the members for Greater Berlin, shall confirm the ratification of this Basic Law in public session and shall certify and promulgate it.

(2) This Basic Law shall take effect at the end of the day on which it is promulgated.

(3) It shall be published in the Federal Law Gazette.

Article 146

[Duration of the Basic Law]

This Basic Law, which since the achievement of the unity and freedom of Germany applies to the entire German people, shall cease to apply on the day on which a constitution freely adopted by the German people takes effect.

ภาคผนวกแนบท้ายกฎหมายพื้นฐาน

คัดมาจากรัฐธรรมนูญเยอรมันฉบับวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2462

(รัฐธรรมนูญไวมาร์)

ศาสนาและชุมชนทางศาสนา

มาตรา 136

(1) สิทธิและหน้าที่พลเมืองและทางการเมืองย่อมไม่ขึ้นอยู่กับหรือ
ไม่ถูกจำกัดโดยการใช้เสรีภาพทางศาสนา

(2) การมีสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และการมีสิทธิดำรง
ตำแหน่งราชการย่อมเป็นอิสระจากการนับถือศาสนา

(3) บุคคลย่อมไม่พึงถูกบังคับให้เปิดเผยความเชื่อทางศาสนา
ของตน เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสอบถามการเป็นสมาชิกของบุคคลใน
ชุมชนทางศาสนา เท่าที่สิทธิหรือหน้าที่นั้นต้องขึ้นอยู่กับการเป็นสมาชิก
ดังกล่าว หรือเท่าที่ต้องทำเนื่องจากกฎหมายกำหนดให้มีการสำรวจทางสถิติ

(4) บุคคลย่อมไม่พึงถูกบังคับให้ปฏิบัติศาสนกิจหรือประกอบ
พิธีกรรมทางศาสนา เข้าร่วมในกิจกรรมทางศาสนา หรือสาบานตนใน
รูปแบบทางศาสนา

มาตรา 137

(1) ศาสนาประจำชาติย่อมไม่มี

(2) เสรีภาพในการตั้งชุมชนทางศาสนาย่อมได้รับการรับรอง
การรวมตัวของชุมชนทางศาสนาภายในอาณาเขตของอาณาจักรไรช์ไม่พึง
ตกอยู่ภายใต้ข้อจำกัดใดทั้งสิ้น

Extracts from the German Constitution of 11 August 1919 (Weimar Constitution)

Religion and Religious Societies

Article 136

(1) Civil and political rights and duties shall be neither dependent upon nor restricted by the exercise of religious freedom.

(2) Enjoyment of civil and political rights and eligibility for public office shall be independent of religious affiliation.

(3) No person shall be required to disclose his religious convictions. The authorities shall have the right to inquire into a person's membership in a religious society only to the extent that rights or duties depend upon it or that a statistical survey mandated by a law so requires.

(4) No person may be compelled to perform any religious act or ceremony, to participate in religious exercises, or to take a religious form of oath.

Article 137

(1) There shall be no state church.

(2) The freedom to form religious societies shall be guaranteed. The union of religious societies within the territory of the Reich shall be subject to no restrictions.

(3) ชุมนุมทางศาสนาต้องควบคุมและบริหารกิจการของตนอย่าง เป็นอิสระ ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่ใช้บังคับกับทุกคน การส่งมอบ ตำแหน่งต่าง ๆ ของชุมนุมไม่จำเป็นต้องให้รัฐหรือประชาสังคมมีส่วนร่วม

(4) ชุมนุมทางศาสนาต้องมีความสามารถทางกฎหมายตามบทบัญญัติ กฎหมายแพ่งทั่วไป

(5) ชุมนุมทางศาสนายังคงเป็นบริษัทภายใต้กฎหมายมหาชน เท่าที่ ชุมนุมทางศาสนาเคยมีสถานะดังกล่าวในอดีต ชุมนุมทางศาสนาอื่นต้องได้ รับสิทธิเดียวกันเมื่อมีการร้องขอ หากธรรมนูญก่อตั้งชุมนุมและจำนวน สมาชิกของชุมนุมนั้นแสดงให้เห็นว่าชุมนุมดังกล่าวควรได้รับสถานะที่ถาวร หากชุมนุมทางศาสนาจำนวนตั้งแต่สองชุมนุมขึ้นไปซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมาย มหาชนรวมกันเป็นองค์กรเดียว ให้องค์กรนั้นเป็นบริษัทตามกฎหมาย มหาชนด้วย

(6) ชุมนุมทางศาสนาที่เป็นบริษัทตามกฎหมายมหาชนย่อมมีสิทธิ เรียกเก็บภาษีบนฐานของรายการเก็บภาษีทางแพ่งตามกฎหมายมลรัฐ

(7) สมาคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเชื่อทางปรัชญา ให้มี สถานะเช่นเดียวกับชุมนุมทางศาสนา

(8) กฎระเบียบที่จะต้องกำหนดขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามบทบัญญัติ เหล่านี้ ให้เป็นเรื่องของการตรากฎหมายมลรัฐ

มาตรา 138

(1) สิทธิของชุมนุมทางศาสนาที่จะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐโดย อาศัยฐานของกฎหมาย สัญญา หรือเงินอุดหนุนพิเศษ ให้ได้รับเงินอุดหนุนนั้น กลับคืนมาโดยการตรากฎหมายของมลรัฐ หลักเกณฑ์ในการได้รับคืน ดังกล่าวให้เป็นไปตามที่อาณาจักรไรช์กำหนด

(3) Religious societies shall regulate and administer their affairs independently within the limits of the law that applies to all. They shall confer their offices without the participation of the state or the civil community.

(4) Religious societies shall acquire legal capacity according to the general provisions of civil law.

(5) Religious societies shall remain corporations under public law insofar as they have enjoyed that status in the past. Other religious societies shall be granted the same rights upon application, if their constitution and the number of their members give assurance of their permanency. If two or more religious societies established under public law unite into a single organisation, it too shall be a corporation under public law.

(6) Religious societies that are corporations under public law shall be entitled to levy taxes on the basis of the civil taxation lists in accordance with *Land* law.

(7) Associations whose purpose is to foster a philosophical creed shall have the same status as religious societies.

(8) Such further regulation as may be required for the implementation of these provisions shall be a matter for *Land* legislation.

Article 138

(1) Rights of religious societies to public subsidies on the basis of a law, contract or special grant shall be redeemed by legislation of the *Länder*. The principles governing such redemption shall be established by the Reich.

(2) สิทธิในทรัพย์สินและสิทธิอื่นของชุมนุมหรือสมาคมทางศาสนาในเรื่องสถาบัน การก่อตั้ง และทรัพย์สินอื่นของชุมนุมหรือสมาคมเหล่านั้น ซึ่งมีเพื่อวัตถุประสงค์ในการเคารพบูชา การศึกษา หรือการกุศล ย่อมได้รับการรับรอง

มาตรา 139

วันอาทิตย์และวันหยุดที่รัฐรับรองให้ยังคงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายในฐานะเป็นวันหยุดพักผ่อนจากการทำงานและเพื่อการยกระดับทางจิตวิญญาณ

มาตรา 141

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและปฏิบัติกิจของสงฆ์ในกองทัพ โรงพยาบาล เรือนจำ หรือสถาบันสาธารณะอื่นๆ ชุมนุมทางศาสนา ย่อมจัดให้มีการดำเนินการดังกล่าวได้ แต่ต้องไม่มีการบังคับในทุกรูปแบบ

(2) Property rights and other rights of religious societies or associations in their institutions, foundations, and other assets intended for purposes of worship, education or charity shall be guaranteed.

Article 139

Sunday and holidays recognised by the state shall remain protected by law as days of rest from work and of spiritual improvement.

Article 141

To the extent that a need exists for religious services and pastoral work in the army, in hospitals, in prisons, or in other public institutions, religious societies shall be permitted to provide them, but without compulsion of any kind.

ทีมที่ปรึกษา

นายเชาวนะ ไตรมาศ	เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
ดร. ปัญญา อุดชาชน	รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
นางพรทิภา ไสวสุวรรณวงศ์	รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
นายมนตรี กนกวารี	ผู้อำนวยการสถาบันรัฐธรรมนูญศึกษา
นางนภาจรี จิვნันทประวัติ	ผู้ประสานงานโครงการ มูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์
นางสาวศิวากรณ์ เฉลิมวงศ์	เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ 7
นายชลภูมิ เย็นทรวง	เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ 6
นายเวคิน รัตนาพันธุ์	เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ 5
นายจักรกฤษณ์ ศรีชัยภูมิ	เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ 5
นายก้องเกียรติ สุระกา	เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ 4

หอสมุดกฎหมายรัฐธรรมนูญ

570016645

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์

เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9500

www.constitutionalcourt.or.th

E-mail: feedback@constitutionalcourt.or.th